

חיי חסידים סודות

אשר חיים חיים חסידים וחדים יפיק רבונה האחר
יבואו לו חקו חקר נאמר חסידים כ עומה חסידים
יפנינו וכל חפצים לו ישו בה יקרה הוא יפנינו
וכל חפצו לו ישו בה

ל שני חיים היו חזות " חסידים סודות וסודות
ל חסידים יפנינו חסידים חסידים יפנינו חסידים

טעמה ללן סודות

ענין לבב עקחי והרשתי וחי חסידים סודות חסידים
יערה סוד לקחי כלי חסידים זהב סוד ולי קודמים
חסי חסידים סוד וקודמים וחסידים וטעמה חסידים חסידים
רנח והסוד חסידים חסידים ויהי לקודמים חסידים ולעל חסידים
ענין חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים
כל כרך חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים
ערך חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים
חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים
כלת חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים
כעל ענין חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים
חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים
כעל חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים
חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים חסידים

כרמית : סור ו' הוא סור שמים וארץ . סור ז' הוא סור
 קריאת השם . סור ח' הוא סור אבנ שיט טהור . סור ט'
 הוא סור מים העליונים . סור י' הוא סור אן ערן ועצו
 סור י"א הוא סור מועד וטבת ופטור . סור י"ב הוא סור
 העבודה . אלה הם י"ב סויות שבחלק השני וגם באלה
 יש מהם שהם כללים ויש מהם שהם פרטיים כמו ז'
 שזכרנו בראשונים שעונים בענייניהם לראשונים
 ולאחרונים . וכן שור אלה עונים למשך טלם קצורים
 באחד ... חלק שלישי סור א' הוא סור סתרי התורה
 סור ב' הוא סור מעשה חכמה . סור ג' הוא סור החומר
 והצורה . סור ד' הוא סור הרעות והטובות . סור ה' הוא
 סור סוד הגלות היצירה . סור ו' הוא סור ידיעת השבט
 והשגחה . סור ז' הוא סוד ענין הנסיון . סור ח' הוא
 סוד טעמי החיות . סור ט' הוא סוד ספרי התורה . סור
 י' הוא סוד עבודת השם מאהבה " אלה הם י' סויות
 שבחלק שלישי וגם הם כללים ופרטיים כחבריהם
 הנזכרים ויהי אלה יוסף אלה ...

ספר חיי הנפש . שפע הא שוק קרבן
 צדק קורן חטיט וירש . עליונים אלו לגור כן לה יושב
 חיי הנפש . חיי הנפש הנעתיים הם החיים האחרונים
 אשר בעבורם נבראו כל הנגיים . ומצדן כל אים ואים

כרברך · אכתח אהפי בלתי משלים וחירות · להציל
הנפש המשלמה מן היסורים ההוות הנפסרות · ואעזר
לה סודות · וטוהות עתות · ואחבר ספר זה לעבודת
בו קצת ענינים נטוהים לעינים הם כפי ידל אשר
טלם בני אלמים · אשר לקטותם מחמת מורה הנבו
הענינים · ואספרם יעטו בכללם ומסרתו ביד אשר
אלה לו

חלק הראשון · סוד א הוא עולם ודמות · סוד ב הוא
סוד שמוק שם כן · סוד ג הוא סוד ענין נסא · סוד ד
הוא סוד ענין פקידה · סוד ה הוא סוד התחלה וסבה
סוד ו הוא סוד מלאך ושכל · סוד ז הוא סוד טבס ואחור
סוד ח הוא סוד חיי הנפש · סוד ט הוא סוד ענינים · סוד
י הוא סוד שם התא · סוד יא הוא סוד שם העצם · סוד
יב הוא סוד דבור וחבריו · סוד יג הוא סוד המשלה
הרוב · סוד יד הוא סוד טבול הדמות · אלה יק
סודות שמחלק ראשון ויש מהם שהם טלנים טלנים
עוהים ענינים רבים נטוהים ויש מהם שהם פריים
לעניים לא שגם הם מוריס על ענינים אחרים
בהם · חלק השני · סוד א הוא סוד סח וטבול · סוד
ב הוא סוד השבח החיה · סוד ג הוא סוד טפס · סוד
ד הוא סוד חוש הנבלם · סוד ה הוא סוד מעשר

ורחוקים אשר היו כחזרתם האבות והבנים והאבות
 והאחרונים ויחזרו עליהם פחדים והענין על היורה
 יקדים ויפנינם ויחל חייב חפצם ופנינם תשם יי לך
 יקדשם ויהי הטור בהם לחיוב וחשם ילקה כשם רחוק
 גם הוא וכל אשר ארזם וילבו יטרעם יחד כל מיני מיני
 במידת יקדשם ולבבד קוט יסקזה ופניחם בטון יפנינם
 וילבו ככל עתיחותם ויסרבו לו לזרין ולשם ג
 מזונת הישכילים בכליות ויזם ילחשם הייט לבדו הוא
 רייד עם השם ונחמי כשם על ק השירתי לבבי
 לבבד לתי חפי אשר שם רוחו כקדב ורוח יי תרבו
 לבטב סכר זה להחיותו הנפש המשכלת אשר עליו
 הדקות והתחלת להמציא לה טור והוד כפח אשר
 הרועלת ולהטחילנה המילבמה והחילת אשר יתרה
 קתלה והיא החסמה האהיה העליונה האשכנשה כל
 רבטה כחמים ופחיתה וחוננה חרע והשכל ופנינה
 על דרך כריסות ומרבה למזי חחו נטטה ולשתי פנינה
 עולם שנה ונפש ויפני היורה חיי העולם הנח לעפש
 הנחיתה רבלית החחונה ותקדו ימי עתה וזם הם
 ימי הזקנה הרגלים כמח הסכה החחונה היא קי השכנה
 קדחת שם סכר זה היי הנפש כן פנינה החונה להשעם
 כחית כעייט פסוקתו כציון שכל חרסקן וייקובל והנה

רצוים . וחס חיי העולם הכי נקראים חיי הגבורה
על יד הנביאים . וחס הם היום שיצאים חוזר כרידה
הנפשים בחיים לעצמות הצדיקים אשר חסם יוצרים
וכענין לבב חיים מעשי העולמים . אשר חסם —
יירחמיה כל נאיה אשר בסחה חממה . ורתי רחמים
וריעלה החסמה . ויעלה החימה . ורת סולם הטרה
הנכרת בה תקשרת . על דרך היותה חוסרת ויחירת
והיא לבל גברת אשר חללה חוזרת אשרי העם הנכחית
אשר סודה חוקרת . כל לשון אשר בה ידברת . כי היום
לבה לשם טיסות . היא העם הנשחית ולעז שחירת
יען היותה יסרת . כי לוי הגדולה הגבורה והרבה
והיא ל לשמה טיסת . כי סן הין טרן לבל נכח אשר
כחיו נקרא . ונצין כטעמי החקרה . וידע בסרתי הטרה
החורים הטרה . לבל כעל ידה יקרה . דורש השם העביר
יהטוח . ליען ייעז ליען יועז . יסל עמי וסל
לבבו יעברט . ויקל רעננו חייט . ויסחז מחר חוזר
אייטט . אשר הוא חיים ולחור נקברט . וחס יוח יח
רביחט . רוח חס החסנט . ויעבור והנה חייטט ואם
אחוט לבו וחיטט . חנה טיעיטט . כי נכר עבר יוח
וכעל קרנט ולחיו וחסכר החיים טיחה שחי . יען אשר
זחס לבני טיית חמונים . ונכר כרטי לה עליונים

רבנות וכלל האכל ומורה ומשנה והדמק כמננים
 והם הענינים אשר אינם טבעיים ולא הטריים כ
 אם חורבות חזקיה ומחיות הנפש וגם אינם מחיות
 הצוף ועל כן כלם רעה וסגור התגש הרב הקדוש מה
 שהתגש מזה הענין הרע אשר היה זר מאד אל אומות
 היחידה המחורה מהם הטובים ההם הקדמוניים ומה
 רוב אטויה המתחמים מחנה אשר סבב העולם
 הרע הנמסר לו ולעליוני הרע בעל החיות ועלולם
 כעליון שאר האומות השלם אשר לא נבחרו לשם
 הטעם על זה הסרח השפע ההוא האמרי העליון אשר
 נחר כמו אל עם ולשון לחבר הספר הנבחר ההוא והם
 עמו וחברו ועלה בו מה של אשכול חייב לעלות והסוד
 בו היה של אשכול חייב להסתח ורמוז בו היה שיהספיק
 להצגת של המעין בו ולבבד האמית ומכע העין
 סמלו זל כ חב רמז ספרו לא יצטע ט אם אחר השלם
 בעשרה אפים סלעים היוט כ אין רמזי להסתח המזים
 ההם בשום פנים רמי שחנן השם רעה אכל רמזי ז
 למסוד טע המזרחן במרב או על פה ק האבר החסיה
 ממי שראוי לה ואם ק שט הקצרה הם רעה והן לעלה
 מה שראוי לבסור ולבסות מה שראוי לעלה והקצ
 האמצעי הוא הטוב לבדו והוא למיון מזים קחבים אל

ט

היה סעוף עץ עשה פרי לחיט אשר זרעו בו ופירותיו
לקטו מדרך פירות המאמר הנבבר יורה הנבוכים
יורה אמר ועדק לבבל החח העבן כחילע הוא פרי
הסעוף החשון הקדוש הלה שרש והוא חלק לו וכל חלק
שחוט חלק וטקח והוא כל שרש השרש שרש בנח ועל
כן הוא פרי בנעל ושרש בנח וכן הוא חלק בנעל וכל בנח
והריאה סוריו בנעין סלף חוק מאד ושיע שהוא הסלף והנה
לפי הטעם אשר זכרה מאי להטפל אשר לו יחשימו
על ילוג סקיו כי לא יחטוב לחיט אם יחשיהם ושיחיהם
וסודותם וכן מקדם ולא בבלם והם חלק קטן מכלם
כלומר חשט פוקים מהם משלשה חלק המאמר הקדוש
ההוא וגם חשוד על הפוקים שחשו ונשאר בהם
הסודות וחטובם בחספוס על כל סוד וסוד כפי מדרג
שבה ביאור הקדוש ואעלה לחיט קצת פהרים ואחוס
על סוד קוס ועל סוד הורה ועל סוד הרב ההוא
איש הלה היחכו לבטח חלו יעם לבטח חזרה שמה
השקר וזכרה הטפל והשקר הוא ידועה השם והשקר
פעולתו ושיורה חשודו ית שבזה ית המשפל
הגבול האחרון והוא חיי העש חיי שר לעולם הבר
והטפל הוא כל מה ששוד סגור הכוס והחושב חיי
חשודת דם חייט ולקחה השדה והסוד ולרדית

הדעה וזה חפץ שני הרעות ויפני שחוק העניינים
ויקרוק העלום אשר טוב וזלום דע וכל העלה פלוג
פחירות וכל הישנה פלגום החשבה שיהי והחשב
השגת הענין והעני היא הישנה העלונה לעיני לב
הימים לחייתם כיום הזה והעני שישך אחר הרב ככל
זה בנה עני אשר יצטרך טוב ויחלק הספר לעלמה חלק
ויקרוק כל חלק וחלק יום ויחמך אלו ג' חיות יחיים
הטקראים העלום קרוק והם היועך שבת ופניו
ויהיה המעט אחר הוב יעך חיות ויהיבור האלהי אדם
עויה לעזרת ולבחיט כחזר אחר לבסוד שחי יתג
יחיים עלמה הם והם בלה זמן קרוק קרוים יהי ויקרוק
קרוק חג חובבי יחיו ויחך ענין והוא יום עשייה אדם
שביע חרש החלק החזון שחי יום היועך
יחייט חיותיים וכיום הלעזי יקויטט יעויה לעני ח
סוד החזון טמע יפיק ח יחפיק ב יחפיק ח ויח
עו יחפיק ח ח חלק החזון יחפיק החיטה שחלק
עלמי עיקר סוד עלם וחיות עם ענין ח
הענין החסודק להם טרויה שחיו ענה אדם
כעלום כחיותטט וחיוו כעלם אהים וברחיות אהים
וחיוו ענה חיוט כח חיוט ונהה חיוט עקר הם החי
כחיים חיו יסך וטן טעם אפרי כעלם אהים ויהי

הוא נמצא מידם אצלך אין מרס החקיק נמרחה רומה
 למרס ואיט מרס על ספק וכן החקיק נרמס והער
 התחייב מענה נמצא מחוץ רומה על אכל איט הורח
 נרס הוא ברמיות וכל מה שיהיה נמנה תשר נרומה
 המרומה זך יותר אז יהיה המרמה מרמרב אל השגמ
 ברמיות יותר ברמיון המים והמראה נחלעם והיקיטה
 כ על אזור מאלה השגמ זכה יותר מחמרה לפי זמרה
 המנה שבו הנשג נחקק המנה נמשגה השכלית בחוק
 מהותו שכל הוא החקיק האמת וכל מה שהשיג מענייט
 שכל יהיה קרוב אל אמרתו יותר והוא המרס נמרית
 נמרמרתו למטה מן הכסא ולמעלה מן הכסא והוא
 מכלל החיות הנשארות הכסא ומכלל היושכ על הכסא
 וזהו המרות השכנ נמצא במרות ארבע חיות נמרמות
 נמרמה מרס על הכסא מלמעלה והייט כעלם ליהים
 נברמנתו נמרמב זכר זה החי המרמב התקרה השכל
 חי שכל חי שכלל נמרמב נשנע נבנן השכל נמרמב
 נמרמב נחש נמל נרץ נשכ נמרמה הבזק נליל חשך חחר
 שכל נפרע כמו סנודי נעלה מסור מילה נחסור נעלה
 נרמס מל ולח פרע נמיל ליל מל נפרמין הוא נעל נחטום
 נסור מילה נרמרה נסור נעלה כסני נסור נרמרה נליל
 והמילה נליל נענין זר מרס נשכר ממנה נשנוד הנעל

ייתב

מחיה הטה הוא יטיל בה ארס יזוהיה פאסלה הענין
הדעה טוב ורע ודאכל את האדם בעלה כענין של
נחש. וימנה שניהם ואם יעזר אדם על הר סיני
הבסק הזוהמא של נחש מימע ואם ישנו לא ימירג
כי לקח מעץ החיים ואכל מימע ורע כי זה עלה הוא
מופלא בהמשל וכן עם דמות וזה כי התעלה האטמיה
שלש והם הוץ ודליין ושל. והחבר המנוקא הודו
חבר איש ואשה. והחבר המדומה הוא חבר הצורה
והחבר. והחבר המושל הוא חבר השל והנפש ושכ
המכונים המאשינים חוברו יפרדו והחבר השלשי סחור
לא יפרד ועל שני החברים האחרונים שהם חיין ושל
זכה הורה דמות נעלה. מפני היות שניהם ענינים
עצבים האחד טבעי והוא הדמות והשני ליהי והוא השל
והשני חבוים אלה הם לבדם פעולה להיות אף החבר
השלשי הוא פעולה אנושית רצונה וכל השנה הווי חקני
מצאות הרב המאמ. והנה כחקקך הלאה בהשגה
ההושית במאורך אדם מחונן החקק כל מקריי דיו
קצום ויהם תבירה וכחקקך הלאה בהשגה הדמיונית
במאורך האדם בחלום או במראה או במים כי האדם
החקיק כלבך בחלום אינו אדם כלל אבל נקרא אדם
בגברי החקני אשר חקקה אותו אלה במדיוט נסחיל

זה והיה כי סתם סגן צדיק סוף שמוקטם כן שרש
 ענין הלידה והולדת ה... הטעמים והטעמים וזה
 הסוף הוא ענה על השם והיה המסוף שבסוף
 החלק הראשון וזה שמה שירך להטעם והיה יתוך
 קצת מהחיים שאזכור לך אל האור היה אשה לזכור כי
 האיש האחר בהולדתו כן אחר לך הולדתו על אשה לזכור
 בט כן אחר הכל הולדתו והפירוט הולדת גם הוא היה
 בנים ובנות וזה האשה החמה מן השני ושני וכן
 שפחה האחרת או השני שפחהו חי חייה היה כי הנה
 ברעך כי אברהם הוליד את יצחק ואשה אשה והוליד
 את יצחק אשה שפחה והוליד שני האשה האחרת בנים
 ובנים טעמו ויוסף אברהם ויקח אשה ושה קטורה
 ואחר והוליד את זמיר ואר יקאן ועמי והנה הרע כי הוא
 הפך אילו בנים שילדו גם כן הם בנים ובנים כל אחר
 ואחר והם בני יסלה כיון וזרעו וסמו גם יסן סל הוליד
 החומים האשה החלה ואם הם הטעמים כי הנה יצחק
 שהוליד את יעקב ואת עשיו מן רבקה אשה והנה עשיו
 הוליד ביה אלטמים הייניים וגם שארעל הוליד יב שייחיים
 לחיורם וגם יעקב הוליד יב שפטים אשה שני והשני
 שפחהו ושניהן בת אחת ושה דינה האשה הראשונה
 ולפי הקבלה החיות טלח עם כל אחר ואחר מן הטעמים

גלויה. ועל זה נחלק שוה"ש עם חכם לשלשה חלקים לשם
הדין ולשם ההיגיון ולשם המיוחד כמו שסדר נפרק יד.
וזוה הענין הטוב להבין חיות הקשיות ופרוקה אשר נטב
וענין הכל אשר בין טוב ורע העלמים הענין הרע.
היוצגים בפרסומות והכל אשר בין חיות וזקק הטעם
לשוה"ש עם העצם לומר החיים שהם חיותיים היוצגים
ביוצגות והיות שהם הרעות הזקניות החיותות אשר
חן להם חיותות כלל ורבן היה הכל יש בין ענין היפרוס
וכן הענין היוצג והרעם הענין היפרוס טעם טעם
מן הטעם היעני היוצג עם הדין והיוצג טעם טעם
מן הטעם הענין והענין שהחשמה והדין קדמו לו בזמן
לפי ענין הדין וההיגיון עמו החיים בחיות אלה כי הדין
וההיגיון שהם חלקי הדין הם חיים לעצמות העלה ומטה
הם המרובה הדומות לקבוצה המיוצגים והמיוצגים
לפי ענין הדין החק המיוחד והוא השכל או העצום
החב והדין החשון אבל הדין עמו בעלם אלה כי הדין
לבו דומה מדין לבנה החשונה בעצמות על כן חס
ישראל עצמותו הנה חשה חלבו בלמים ומה חזר בלמים
וחשה שקול טעם אל ישראל והשם שקול טעם כל מיצו
וענין עלה שורה שכל וענין חיות הדין יענה וכן זה
סוד זע טעם חפוק ומה ומתקדו שמו זה חס

עליה ביהמיו ויטה עלה אל הלהים הוא יין העבין
השלישי היצוק אל הינו עם סן עלה אל הוא היה יטה
יחד עליו הינו העבין שט העבין האלה הישעליה
הם לעבדים על כל העבין החיים להם והם יקו
ועליה שאחר שבאו על עבין האדם שיהם אינו נעב
סזים פעם שיטה עלה אל ההר עם עלה כחעלה הלית
והיה העליה כחפת העבין עלה ויעבין עטר
והעלה הוא עליה ההר והעטר הוא העלה העבין
ואחר עלה לבג החב קל זה העבין כעל חצר הוא סור
להי מופלח ומססה רצה שור והיסקה לעלת יתר מטאר
כפיק יח והביא לו שר צ טחין ואח כעבין קרוב השם
ואיט חושב עלך שיש הפק לק אומרו קרוב ילי לבג קרוב
קרוב להים יחפצון קרוב להים לי טוב שאיל טלב
קרוב אדם עלה השנה מדעת לח קרוב מקום יוק
אומרו קרוב אלי קרוב איה נאחב וקט חשה לבח
אל יחי והם לח יגשו ויהי רצה שמשם מה שאח במש
וקט שהוא יתקרב לקום יין ההר חצר עסן עליו האור
כלה כבוד יחי הטל זה חבל החזק בעקר אלה דברי הת
וסב חיה ומה הכוונה שהיא קוח העבין החוסן
העטר שקר וטחור חכ זולט טפל כעבין והנה הורה
ט אין רבציה הכוונה האחרונה כעבור החוסן יפשוטי

וכן ראויים נלמד עם דין והכל אך לא נלמד ראויים עם
 שה' וטור צריך שהצבור לבידול ולזה כ' מוציא
 ענין ספור וכן הספרים שבידו בחרתם החיות ה'
 שהרע אם הספיק ההוא מהג' ליפג' הטוב יוצא יוצא
 חזק להיקח השלל או אם הוא נכרך זה וזה אין ענין
 הספר ההוא נגד הטוב או ז' מהטוב דהיי שובשיטה
 בהחשבה הפשוט החילה כי אין מקרה יוצא מידי פשוט
 ואם היצא לו עור ענין שט עם ס' סילתו והוא אצל
 דשך ונעלה אין החשון טוב אשר החזון כזה וגם
 חזה אל הנח ירך כ' היקר יורע אי זה יסגר הזה או זה
 ואם שניהם כחחר טובים והנה הרב אל העירנו למה
 באומיו כענין שרף שם חקום כפח אל חיון זה
 שחזרנו מענין חקום באומיו שוך כבוד ילי חקומיו
 שורה הרע שזה הענין כעצמו הוא ענין הטה חקום
 אהי חשבה שין והשקפה שכל לא השקפה שין חשורה
 אל החקום הומון אליו מן ההר אשר בו ההתבודדות והשא
 השלמות חלה הם דבריו הקדושים כענין היופלט הזה
 ולבט זה אחר כ' זה שהגד לנו המורה מאתו לעורר
 לבטט אל סודות שרף השמות ואל כ' זה חפרח ספר
 וזולתו טלח על ספרי העבודה וספרי החסמה וזה החמה
 אשר חיון בו ספק וטור חזק זה כענין כענין שרף שם

ח"ה
 ח"ה

הכבוד אשר הם טלוי כבוד המקומות אבל רבלי
הטינה החריטה בו כעביר החיוב הפירוש אשר הם
עבריו והנה הירב זלילה הכנה הפעט ברען החשין
בו כחוח אים רוצה וכחוחיו החזק בעקר הויה שאין
יחוי שרצה זה אבל רחוי שהבן היה שהוא נבחר והעלה
חזה והעפף שהכבוד סבל שני העשייתה יחד וחיל סובל
העלה יותר מן הנסתר לפשווקשו רברי החשונות והחיות
ברחילה החשונה חר שיושטל הענין הנסתר בשכל שלם
חופר מן הקובל רחוי מן לחוש על הקשים הקשים
בעלה שהם מדי כרי להפלה הנסתר הנלה מיט ולבסוף
העליתו החחין חסרי הפעט וחזרת ההכנה הבן שאם
ענין הסתר ההויה הכר בכבוד הוא זר וחד וחוק להקש
והויה טבע הטבע ולחזר הכבוד בו שהויה פלה שחיה
עירך לרעה נסתר על כל פע חקר חשי מן העניות אבל
עלה לה בחירה ויה כחושטל ורחוי שהלך מיט
החיותה ישרטל עניט ויה הטונה חלוי החנע היה
שהרעה חעידה עליו שהויה פלה מן עירך להטחיש רכר
חויט שעה חוחה כעל הירב לה כעטיר לעינים ופיו
לחיה טוחה ערים חר עירך שרע כשם פלה הויה
ענין חטסה ונמר טחיה היפלה חיה רכר וחירגחין
הירבסי מן קרה יי וק חיה זל מן לר עסק כעלחיה

זוטא חורה שבעבור סנה טקלל והטומה שוטרה
 חפץ שבסנה פרוי זטה והרחיבה חורה על זטרה
 כי אין חורה בחטא עבירה על הצוני ס לח בטויה היה
 כי אם האדם טיו שג וישו ילי אהי על האדם על האדם
 לח על האשה וס חוי השם לחים המן העץ אשר צויתך
 לבנה חטל חוט חסלה לח אה לחשה סר וסוד הצונין
 הרעט חסוק חלק ב חפרק לח וסוד החילה הרעט
 חפרק כט בחלק ח ואין חטא הנחש כי חס על פרגי הסוף
 וחיל העציונים וחוס הוב פרק לח חלק ב והאשה חס
 חכמה לחש החילה והוא וינצחה בסוק וחפץ חורה
 בענין אדם וחיה ונחש וקין והבל ושר קשור זה בנה עליו
 בזה הסוד הב ורע כ בענין אדם ונחש וחיה עליו שלש
 עבירות החינרות שטורה וקין ונחש וחיה שלשה חסוי
 ס קין הרג הבל אחיו ונחש הרג ייה חווה וחיה הרעה חת
 בעלה והסן זה ונחש טיהק איה חווה ואדם עליו עלילה
 פו שטבר חת חטרה השם חסבר פון כי רכר ילי בנה חת
 חסותו הפר והער שהשם טעם עליו וקלל והטח חת
 ויחם ילי ט פשה חת האדם בחוץ ויהעטב אל לבו והט
 טחשית היצירה עליו ג חייט פון פון טד וס בסוד החילה
 שלשה חלה יופט שחחנה חחשית בחיאת המין וקייכו
 לעבר וזה מלהפר ויה שטער טער הסנה האהיה האחורע

חס
 חס

שהוא מנהיגם כסוף והוא חי וכל סחורתו חיים עמו והוא
הקטן כזמן ותעבול כמעלה וזחיו והוא עבר חי ועובר
דבר היה וכל סחורתו חיים בחייו אך הם בעלי ציחה
ויזוט עשב השדה שבו פהג אחיו טווה ויהי כהיותם
כשדה ויקס אל הכל אחיו ויהוהו וקללה קין וקוץ וירדו
וגרו והנחש הולדתו גם כן מן השדה ואם הוא חי ועבוס
להרע שג והנחש היה עבוס מכל חיות השדה והוא המסית
והמפרה את המשה וזה ער שהוא מר עליה ובעלה
שלי כפי בעלה וקללה קין נע ונר רהיה כחוק סיון
אשור סיון ויהיהלק בה והנחש עמוס ואחר מכל
והגלגל ס ספלות והנה הוא כשערי הגלגל פלוג עשו
משה עבר ועמדו חסבה עליו והוא נהג גדול מאד
והנשורתי כנחור טענת הנגב וכן דבריו כשאיגרת
והזיכור מנעחיה את בעל לכו ושם נוסב סמל הוא
הטקדו שטן והוא מלך החיות והוא יצר הרע ויוצרו
שיחק ושחך כבעלתו כי הוא שלחו כל ספק טחומים
טטל רזיה וטטל וטמה ועין היצר כגיל ויוסב ואין
לגחש קריבה עם החרס ולא רכור כיתהם אך קרברט
ודבריו עם חנה לבד וחוה המנהג בעלה על פי שמירת
הנחש הטורף והשניה הטבעית היא כן הנחש וחור
כלה כן הטורף והטורפת וכין הולדותיהן לבטח הטורף

יהיה הסנה הטבעית הראשונה כי טונה הטבעית היא
זהו העשה בראשית לקיים החין רחוק ולקיים מטיי
ויקרה זמן חקר בראשית גלוי שריות וטונה האהיה
זהו העשה ירכבה לקיים החיט המיוחק רחוק על
ידי גלוי העמור חזר הם טלוי שריות חזל החיין
החיני וענינים יגיעם לרוב כב וחיין רחוי לגינים
כרובי שריות ויהם הם שקי וזולתם טפל ועל כן חיוב
להיין להיין הטובים כפחותם ואלו יתגלה להם כב
זיה עמו כי שיה היה להם וחיוב הוא לחינים להיין
הכנס והיה לגלוי שריות העלה לעצמם ולבסווי חזולתם
ולקחה העמור לבת ולעצוב העלה לבסולת ועל כיוצא
בזה חזר עליה עה יים גמבים יחזקו וגו' כלו סרתי
טרה והם סתרים הנחיים בלחשה וטועים חל הזבל
כרוב יחננה והם גמבים ייטסים חכל חיני וטלב
עמרים יעניקים על שני ימים הם בעלה יטרה חן
חיטה זהם לרקון האף חיל לרקון העבש הכרמיים חו
חיובלים העה העלה יטרה לצדח כן שרית העמור
והנה הוא יטלב העמור כפיג לי כחין חכע שרקון האף
חיי הכנה לרקון העבש ורקון העבש הכנה לשלחיה
החחין חזר חלוי רבלית הטונה האהיה החחונה והיה
העגה השם ועל כן סוד זה כן הוא ענין קיים וענין סני

כגוף כי אחרת האף. ויהיה הוא תנן המורכב מחומר
ויטרה כי החומר אינו גוף גם הצורה אינה גוף בהמצא
שניהם יחד יקראו בלשוננו גוף. ואם שניהם יחד יחד
מורכב הם שנים באחרתם ובגדרם כלל חומר שמינו
צורה ודאי בעל צורה גם כן בבחינת אחרת וצורה
שאינה חומר ולא בעלת חומר בבחינת אחרת ואינם
שאין מציאות למה בלא זה כי הם כגוף כלל המשתכל
יורע כי זה המצא מורכב מכל רבדים והמופת על זה
הגוף החי ביונה שצבע הפרה הנפש מליט שהוא הרב
שהיה מורכב שנין ומשוקף אליו והיה מחיה חיות חיה
יבסקו כל מחוריו כלל המצותו והטעמו וענינו
לגם ושאר חיה כגוף האין שאיט לא מרגש ולא מרגש
הרעטע המצמו וזה עמית לשכל גם כדמשה שזה
הגוף מורכב היה ארבע אחר שפרד ויחט אולי הוד
אחר חו רבדים ואם הוא אחר הנה הוא והגוף שהיה
טעמו שנים וזו היא ההרכבה האחת באמת ואם הוא
יותר מאחר על ק זה המצא הוא יהיה יותר מורכב
כי ההרכבות האחרות האפטיה הם למען והם
הרכבת חומר מיוחד עם צורה מיוחדת וזו היא ההרכבה
הראשונה והיא ההרכבה חיה כל אחר מאחר להיסווחה
בבחינת אחרת שהם אש וחח ומים ועפר וכן האלמנטים

הוא
הראשונה

קיום חיהת בניית המצוינות עצמו וזה בניית מצ
מצוינות העולם וענייניהם מאזי הם וכן התקיים גם
הוא בקיום הדבר המיוצג לו אשר מיט טלר וענייניה
ועבנה בניית עני עב ועל זה היו חסמים לוי סרין אורה לשה
ולגמיהם פעם אחת מצומע ס ככל אחד מהקט
חוק מיט ולגמיה וזה הלגמיה מו הפן הוא שהיו
קשר עם החכו או עם רט קשר העלול לעלה לח לגמיה
שאיט הגן ולא כן שאיט דאני וכל יחי היות העלול
קיימת הנה העלול קיים בקיומה ולא יטר חיטה וזהו
הענין הטקדו רמק וחיה הדמקים כלי וגמלי וענין
כ לשון ביטה והכנה והפן זה "

סוד שלישי טרוב חפוק טו ויה וסט בחלק
ה עם בחלק ב חפוק טו .. עיקר סוד סמא יגב
בחלק ג טרוב טרובמה והוא שבענין סמא ח
החיר על היה שאיט גנה ולא סח כגנה ולא ירפן שיחיו
שהוא חיר לו שיחיו שהנה סבר הרבירה טרובמה
רבים בספר התורה גם החחיות חורים על זה וכל
הירעם ענין מעייני סרטוב הורה עליו וכל חסמי ח
החירט ייקובלים חזה כלח ספק שהס ית חירט גנה
ולח סח כגנה וחיר שהח סן הנה הוא חסחיר שחי חירט
שיחיה לו חיר שיחיר עליו ס זהו ענין חחירט חירט סח

והחכמה כדכתיב וזו בעצמה ה' היא חכמה לה שלום והם
והחכמה והחיד וטובה חן אדיר הטעם ינשור לך שיהי
הטעם תהיה חקרה כזו פנים כי החקרה חן ל' חכמה
בלתי טעם וזה הטעם כח האלגנס יקרא חידו כי החל
החכמות הם על החכמה כמי שזכר הטעם ל' חכמה
כספר ההחלטות והם הם ית' והחלטות והחלטות הנעל
כח וגם הטענות והחכמות והחכמות וזה זכר החכמות
הפני זהם חכם החלטות ועל זה נקרא החכמים כי חכם
עצמיים אך אלה החכמים טעם עצמיים יתחקה הוא
היה שהוא טעם ואיט טעם לעולם שיש עצם אך העצם
יש איט טעם החקרה והם ג' עצמיים החכמות אל ר'
החכמות והחכמות והחכמות יעצ' חכמה חן עצמיים
אלה הם עניני' אף חכמה חנה הם ית' ומהחכמה
יקראו חכמים וידוע שהחיד והטעם חן להם חכמות
בלתי חכמה וגם הטעם חיה בעולם הזה אך בהחכמה
עוד חקירה ופחיתות לרעה חכמות ענינה חס יע' לר'
חכמות בעצמה כפי חכמת חכמות החשן חכמים
חכמות עצמה והחכמות הוא חלוי בעצם חכמות
אל שכל החכמה חס ענה וזה בעצם החידה לבח חכמים
חן לה חכמות כלל חידו חכמה וזה כח חידו החלטות
הידוע כספר הטעם והחכמה החכמות חכמה חכמות

עליו ועליו חיים עבדי . ועבדיו חיים כחיו אר
 שהחילק הנה הוא מורכב משלשה הרבבות וחר כ
 היוה גוף אחר בעל שרש וענק ופלים ופחות והנה
 כל אחר החילק מורכב משתי הרבבות לבד כפרט כל
 אחר מהם והם הרבבה חזר ונראה חזר כל יסוד חסוד
 והיסודות והרובה כלל הו יסודות יחד משת לבדו
 גם ענק לבדו גם כפריו לבדו והענק סבר המעיד
 גם מילי סמיכות מיוחדת יותר חיה שזכות קצת
 הרובה שנות פ יט כח שבו גרעונים וכוסה כזה היא
 גם כן מיו הרובה שנות אכל השל הנחה לך שובן
 ממש טונה דברי וכן שור בכל חי יותר הרובה שהרי
 הוא מורכב מאברים רבים שונים וכן כל חי מורכב
 וכבר הרבמו כל זה בספרים רבים ולפי שור אה שהרובה
 הזאת האחותה אל הרובה השכונה היא מושגת יז
 כהמש וכל מושג בהמש או מושגל מושכל מושון אין
 ענין לרביא עליו חיה כ לפי ימחשט חי סבר המעט
 לו כח חכ סחור חלה אל המש או שכלי ודע שכל חיה
 שהורכב דבר והחזיר המשון וההשורה המאשונה הכללה
 הטבעית יותר טעלה וקורק יותר מצדיות וקבל
 מעלה אהיה יורה חזק וכל חיה שמוקק יותר שפע
 כח השלה המשם טסך על החות חיי שלמה חזק
 החלה

מעשה הרכבה ומעשה בראשית ואחר שהבאר שהם
יה איתו כשא מזולתו ואין צורך לו להשלמה בעצמו
מזולתו אבל כל מיני צורך אלו להשלמה מצד צד
בעצם אחרת ולפי העולם השלמה המצדית לו שלם
הוא היה כל מצד צד הכל בטל לעצמו ולא היה מצדו
לדבר זולתו יה ראוי ל"ב שחמין מצד היותו ית שלם
מורכב ההרכבה הנזכרת הואשונה שהוא קל וחומר
שלא מצדו לו הרכבה משני מיני ההרכבה הנשארים
אשר הם הרכבת חזק ל"ג שרוב היסודות זה עם זה
והרכבת שטות שהיא יותר מחוקה ממנו ית' והרכבת
החזק היא המצדית מורכבים המורכבים החילת
מחמירי וצוות כסודות שהשתט אחי היותם
מורכבים מרכבים הראשונה נקבל הרכבה שנית ואלה
שה הרכבת מושגת משלם לא פוזים ומצדו
כירכבנו: מיני המורכבים שהם חמס וצומח ורזי
וירכב' אך ההרכבה השלישית שהיא הרכבת השטות
והיא שכנת שני עצמים מורכבים משני ההרכבות
הראשונות ביחד כגון אחר רכק קצטו כקצטו או יונה
עצמים משנים שמה ומה אלא שכל אחר ציה כפני
עצמה וחובצו לשטן פזחך ומה ההרכבה אינה
מצדית כחמס אבל מצדית כחמס כי שושו איתו

מעלה להיות והיא השכל הרב וישע שי שור שר מעלה
 גם כן לחס והם שלמות ל והם המדות הטובות
 והעבודה והחיינות הן היופי וגם כן לחס והם שלמות
 על והן המדות הטובות אחר חקם מעשיה לבד והיא
 יופי הגוף ועבודתו והשנית יצירתה בן מעשיה ולחיה
 והיא חכמת המדות המיועצות שיו שטבחה זה בחלק
 הך פריך כן והוא האחרון וישע שר כן נענה בסוף
 יעבור השם מאהבה והיא חכמה זה החכמה יחחר
 שפחותה לך כל זה עם היה שרבוך חכם היכנה הרב והוא
 לך שלח החיין ענין כסא ככל חקים שמה על השם ירע
 או על האדם כי אם מעלה ושלמות חוץ מזה שחיה
 עליו פשוטו כחכם שחייט שיעב כשכל להיותו פשוטו
 שיו ועל יעב על הכסא וכיוצא בו יחד אחרו שהחיים
 חו דמותו הוא למעלה מן הכסא חשי החכמי חקים ותח
 החקים ארבע חיות וגם הם כמות אדם שהשכל יורה
 שאין זה פשוטו דין עלך שרמחין עליו ענין שמה והוא
 מעצמות מעלה כענין שכל החיים המה מעלה
 יצואות חכל המעלה שהכסא חיה עלהם וכל שמה
 שכל המעלה מעצמות החקים שהוא למטה מן הכסא
 ולמעלה מארבע חיות הנחמות כדראה הטובה ארבע
 חיות ולזה ק' שיות חכם חיה שור שר י וחיות פניהם

בחיובים והחובות והשפלה הם חושבים חן מסוה
עב הירש חזק טו שלמו וכל היסודות וההרצבות והתחיל
חן היסודות האמצעיות השלשה הם דוחיים וטוחים
וחיים בנה חרטיים יחל מה שהופשטו חן ההרצבות
התחזרו יותר וחווי הקלל ויטרו וייעלה הזרסבו
והרעלו יותר עם תגנע ההרצבות והאחרות והייעלה
והשלמות האחרות שאין הפשטה וחור וייעלה שלמות
והיחס בזה והחיות הטופלים בענין זה אחרים אל ה
יה והנה הוא חפני זה ברבליה הייעלה בעליונים והיחס
ברבליה הייעלה ברמותים וכל זה טעני טעני שהשם
יה יחס על סמך רם וטעני וטעני חלשים אה הטיול
וחור לב חפני טעם זה טעם הירש בריות יה בענין
זה וטעם טעני ועל ריות הטעם ריות טעם אור
על חלשים יה וחס טעם אחר חפני אדם טעם היעלה
היעלה הטענות חשוי חפני חיים וחס החטיה והטעני
והתקצו בו טעם יחר אל אילו השלמות טעם התקצו
כחלק שלמה טעם חפני סיפורים שה היעלה טעם ועל
ק טעם עליו טעם טעם טעם השם השלם יה והוא חלק
השלם של עם על טעם טעם טעם טעם טעם יה
לחלק יה שלם טעם ק לולטו וטה היעלה התקצו
האחר חפני היעלה חפני והיא הטעם חרם והטעם

מישר כלום צורה שור ועל כן שרביה מדאורי משור
 לברוב הפע שצמכ בחצרב ויהנה היטנה האש אשר
 מחטו יוצא הברק המזיר טלחי ל חיות הייל שהם חיות
 אש החללות וכן נחל ומתוסה דחיות ארכב חיות סמוכ
 בטרך המחטות ששם עקר האש החברקה החימה ינהנה
 חשן המשפט הוך ל טווח אמן כ אכב השם ואכב הלואי
 לאכר ולחשן והם הם לערך החנור והחשן והם על לב
 אהון בזכרון ומיד והוא הוך החרבה וכן אכבם כוונת
 ארכבם כמס וד טורים ל קלס ול טכנות ל פעמורת
 שהם ל מחות וד יסודות וד חיות וכיוצא בהם הטיסתי
 בצמח טלם כחו למחיה לנו דוך מעשה מרכב מעשה
 כחשית שהם יושג השם כרבלית מה שאיפשר לנו ל
 להשיג והוא מהוך מעשיי הנזכרים הנחלקים החילת
 לשט סוגים עליונים ול מעשה מרכב ומעשה כחשית
 סיו טבחור לפנים כמגעע לשט הסודות הכלליים החלה
 כפה ונחום בסור החורים והם בסור השמות ומקורו
 אחרים כמדויקמן לנו ענינים נאני בטוח לב סלך
 שאחר שהשכל ענין כמא מה שמזמט לך בסוף חכמה
 והרב אשר אינו נמשך אחריו וסומך על רכיו שלח הצטרך
 שאכחור לך הנה אינו פרשה ענין פשוטי הסג וואם רבו
 מלסטור במה שבה בהם מעניני הגשמות אשר סבר תרע

והוא
 צורה

פני אדם ואם קן הם ר' מיט אדם אחר עומד כצורת אדם
הטלל עם החיה והבהמה והעופות שהוא שלם החיות
ועט עומד כצורת אריה והוא ריה רעה וסלבו טוף טוף
יוסף והוא השור הוא בהמה כצור שור והאריה חיה לר
בהמה והשור בהמה טהורה והאריה חיה טהורה והנשר
עוף טהור טוח כחיות קל במחו טחוכן עולה ליעלה
כ עליה משכב אכך והוא הסח החושן טחי וחשיית חוש
כצור השמים שט והוא ארבע על שני שרים וחבא
ארבע אלה כלו ליעלה בעבורה טחע לבולחט טעור
יעור קט על גולו ירחק אמיט עורה האדם היא עורה
משפט והדין קן ידן עמו טחור שכטי ישרל והוא עקר
טיחיה הכסא ועב טללו כל עורה החיות כצורה השור
התענה כחוקה וטלם וכן טחלי וזה מרחיק דמות ח
חוס למה וכבר פשוט לר ענין חיות והנה קן עפוט
וקל מחטמו כוח עפון וחוכן חוחי וקל מחטמו כוח
כוח חרוט ויהיה מוחי וקל מחטמו כוח מוחי
וחפריס חערכו וקל מחטמו כוח חערכו והוא קל
יוסף אמט קל מחטמו הלגים הוא קדוש והוא טוך
היחטה והרזולת המרסב בצפון וארא והנה רוח סערה
כוח חן העפון וכן הדין סמו סמט משפט על ענין סמ
סוף משפט חסן סמך והבלית המרסב המוקפת הוא

היה שלשן זלעם ון הידידותי הני היה יותר פחורני
 טון חבלה ישריה ולבשה כגדים ושינה ויקיחה וכיוצא
 בהם אך הרחיים החחרים הנגדים להיון העם שזה
 יסולקו החיות הג' ית' ית' חר' מהם היו ל' חסרונות
 חלילה ויחיונם הפע מהם חיותם שלמות וייעלה
 חלצט טון חי חכם יטל חוזה ואיהב שיה טעם וכיות
 בהם חזר מהם חיותם שלמות חלילה חזה שיהיה זילת
 חלצט ויהם חיותם על שותף השגחה ומהכח ויחיה
 עיט וכחיות טע' ית' חיותם כשעבדה ופעבו
 על חויותם ושניה חיותם כעברה על רשעו חיל' טלב
 ענינם שצריך להביא עליהם חופנים שלמים וחיותם
 חיותם טע' שגחית חיותם כהגשט אל סור החיו
 והחיות כענין חזר הטל' ויע' כ' חלה טע' חיותם
 על טע' דבר והקפת ויזה החין השמים כטע' ויע' זה
 סוד וכיני טע' חחלק ח' חפרק' ול' וטע'
 וחחלק כ' חפרק' ח' וחחלק ח' חפרק' השגחה
 עיקר סוד חקירה דע' כ' חקירה וזכורה
 ח' חיותם ענין חחר כצו חחר וחחלקים כענין
 כצו חחר הפע שזה חקירה יחיד על ענין חפרק' טע'
 חסר טחוח חקור טע' חזר זט' שעניט חנה חספה
 ויין ענין זכיה ט' חיותם חיותם ענין חחר

ויִשָּׁבֵט שַׁטְמָה וְהָיָה חֵילָה לְמַעַן כּוֹחֵהּ וְהָיָה חֵילָה
 לְחַלְבוֹת מִתְּשׁוּבָה וְלִבְקוּפָה מִנֶּסֶן וְהַיּוֹלֵךְ הוּא הַחַיִּים
 הַיּוֹדֵעַ וְעַל כֵּן כָּחַל רַחֵם בְּיוֹם קָדֵשׁ יֵהְיֶה שֶׁחֵן כֵּן כְּשֶׁמֵּאִיר זְמַנְךָ
 בְּבִלְחַרְשֵׁי הַשָּׁמַיִם וְהַתְּקוּפָה הִיא חֲרוֹשׁ הַחֲמָה וְאֵלֵי תַחֲשַׁב
 כִּי רַחֵם הוֹשֵׁעַ וְרַחֵם לִי עֲשׂוֹר מֵעַתָּה הֵם חֲמָיִם נִשְׂרָף הַמִּקְוֵלִים
 מִסוּרֵי סוּפֵק לְאַחַר יֵהְיֶה שֶׁעֲמֵה מִכֵּלֶל דְּמִיָּהִם
 וְהוּא יֵהְיֶה שֶׁכֵּן כִּי־כֵן רַחֵם שֶׁאַחַר יֵהְיֶה חֵילָה מִתְּשׁוּבָה
 עֲבָד הַשָּׁמַיִם וְתִשְׁמַח עֲמָלֵךְ וְתִשְׁמַח עֲמָלֵךְ לְעַל וְאַחַר
 חֵילָה מִנֶּסֶן עֲבָד הַשָּׁמַיִם וְנִבְּרָן עֲמָלֵךְ וְנִבְּרָן עֲמָלֵךְ
 לְבָגֵל שֶׁחֵן לֵחַ הוּא יִזְרַע הַסּוּר רַחֵם חֵילָה יֵהְיֶה כִּי־כֵן
 זֶה אֵיךְ מִקְוֵלֵי שִׁדְוֵנוּ יֵהְיֶה דְּבַע מִזְמֵרָה כִּי־כֵן שֶׁ
 דְּמִיָּה חֵילָה חֵילָה וְחֵילָה שׁוֹם קוֹנֵי־הוּא כֵּן דְּמִיָּהִם וְחֵילָה
 הַכִּפִּים מִיּוֹ שִׁיחֲשָׁב יֵהְיֶה מִקְוֵלֵי יֵהְיֶה הַיּוֹדֵעַ
 חֵילָה הוֹחֵה פְּרִסוֹס הַיּוֹדֵעַ שֶׁכֵּן יֵהְיֶה לְבַי שִׁיחֲשָׁב חֵילָה
 וְהַיּוֹדֵעַ חֵילָה לֵךְ זֶה הַסּוּר הַיּוֹדֵעַ בְּעֵינֵי אֲרִבְטָהוּ חֵילָה
 יֵהְיֶה חֵילָה טָקֵדֵקֵדֵךְ וְהוּא שֶׁהַרְעֵב כִּי־כֵן הַקְּדוּשָׁה
 חֵילָה חֵילָה שֶׁלֵּבֵט בְּשִׁמּוֹת הַיּוֹדֵעַ חֵילָה חֵילָה עֲבָלֵי־
 חֵילָה חֵילָה חֵילָה חֵילָה חֵילָה חֵילָה חֵילָה חֵילָה חֵילָה חֵילָה
 וְהַיּוֹדֵעַ חֵילָה חֵילָה חֵילָה חֵילָה חֵילָה חֵילָה חֵילָה חֵילָה חֵילָה
 חֵילָה חֵילָה חֵילָה חֵילָה חֵילָה חֵילָה חֵילָה חֵילָה חֵילָה חֵילָה

17

רבינו מואבירי ליה אטע כי תטריה וכן אדם כי יב
גם פקידה לטוב ולרע גם יש חיט לשון סקדון והפקדה
ויפקד המילך פקידים ואזה חיין בספר יצירה ופקידון
כרל' וגלגל ולב גם ענין וכירה שגור טפל על ענין
שמשח ועוד נטר וטפל על ענין מורה שחיות מצ
הצחורה כרי שלח יטח והמורה על המשח מחייו
ולח זכר המאקים אריותה וישכחו ואחר ק זכר לעני
כרעה מחייו ועם ארעו ענין עברי והמורה על המשח
זכר אריות השבת ועל ק נטרב מחייו אריות השבת
וזה הבונה לחלק א הפרק לה יהוא ששני חרבי זכירה
אט חייבים להזכיר בכל עת אחר ענין יצואה חשבדות
לחיות מחייו זכר ליצואה אריות בקדושי שבתות
ויחיים טובים וכייעלה ייפא ואחר יצואה לחלק לקרע
מחייו זכר לקרעה מחייו גם ק סלו דבר חרש השלם
ובנה ויזכר לה אה ברירה וכן וזכרה אה ברירה ונח
יסוד הקשר וחיותה למט ברירה שלם כן אהיה ובן
כל עמי חיה וגו' וזכרה אה ברירה וגו' וכן והאחר
חוסר וכייעמי מהם מרבה וחיים ענין זכרון לה שחט
אוי' אריות הזכרון הזה הוא בעבור השלמה שני העבירה
שזכרה שזה אשכנז דבר הקובל מחייו שמשח
עמו השלם וכנסן עמילי יחיים וכן חיות טעה

מחוק היה ונבול היה והשפע שלמה ועל זה היה כס
 יצוה עשו ספירות בליות ויספר עשר מצבנות חמש
 סגור חמש להיות על שהם רבליה המצבנות סגור
 שהמצבנות הם רבליה האה והם עשר סגור הסכלים
 הנבדלים ועשרה גלגלים כיים והגלים אילו טעמים ידלו
 חרובענים יסן חט ומכין על ריח טוב ומדחין אורה
 כמצבנות מחיט להיות על ענין ויפה טעמו נשואת
 חיים ועל שבת ויטעם שטחמה נשואת יתרה כען כמ
 שבת והיא יוצאת כצחיה ונפירות חיים שבעצמה היא
 קדש ופחותה שבת חיל ברחילה וכבר חסן לך מקרה
 סור שבת חפוש אשר בשם חפוש טעמים והפיק לחסן
 כ' הי שלח הכן וישת שבת היה יחול כשבת והער על
 היה שחזרה כשורה חיל עב קדש נשואת שבת ההסן
 קדש יום השני השבת שבת עלו יצרות ומשורה עב
 השבת חצר אחי סגור שחזרה ואם זה חיל וזה קדש חסן
 זה והחכם הסור שלשון של עסן שחזרה שפע חסני
 ישרל קל הוא שם החסן שלשון הוא יום זה והוא יום
 יח ועב קיים זכרון ויפ שהקבלה השניה והחזרה
 נשערה בקול גיול עטה ורס כחיה חיים כחזרה חיים
 היה שלם והיום יעמי כחשפט כל ישרי שלם חס
 כבעם היה נעבריה וס' יחין סטק כ' היה שחט חיה חיים

ויי כחשית נחור על כל אחר היה בשוה ויהי ערב ויהי
בקר חך בשביעי ואם הוא יכללם יצר אחר נמו נבול
יהם תפלת ההבול ועל זה הסוד חט הקדשים כליל
ז' חט חבולים כליל א' שהוא ליל יום א' אל חושי שבת
וההבול הוא שאלה הששה חול והשביעי יהם קדש ולח
עזרו ט' ויהי ערב ויהי בקר חט שטל יום קדש והוא
יום חורף והוא ז' ליום שטל שבת לילי ונקרא בשם חיונה
והוא שבת וטעם השבת וטרבור חטעב ויכרך ונקרא
חטעם וקדש יום ק' הוא הנה ההבול גחול בעהם
חורף ויום יום הוא נקרא יום שביעי גב ו'ה שלחשי
ו'ה שלחשי זהם טספים על יספי יחס הזמן הם להחית
על שטף המריאה שבוה ה' הידיעה וכוה ה' הידיעה גם ק'
חך יום שבת הוא לבח קדש לילי סט' יום השביעי שבת
לילי אהך אשר ביד איוט ויקדש איוט חטע שבו שבת ויטע
וטע הדין טרו בשם טרו הם להחית על ה' ספיות שהם
חול ו'ה שהם קדש ורייון ו' אצבעת ה' ימינים ו'ה שאלים
אלה קדש ואלה חול ועל זה הסוד חט מסרבלין בספיות
ההבולה ויט חטען טרו חחורי האש פ' חחורי האש
הם י' חחורת כעשו חחורת הטבואה ועשו שחורת שלה
והענין שהחצבעת רבליית האף ו'חוי להסרבול מהסרבול
שלהם טרבליית האף ולח יושג בלתי חור חחורי עליהם

חת שלם את חוה על חוה היום בעצמו שאנו
 עומדין בו חו והעבד אומריט היום על ענין השלם
 סומריט היום על ענין עמידת כל ישרי עולם טישפט
 והנה כל יורע לשון הקודש ירע שאי חייפאר זיקרא יום
 שטר עבר טאס היום לבד כטוס פטס לא חס יאורק
 עמי וטר אחר אינעס היום לבד איט מורה ט חס על
 חוה יוס טאוס שרירט טחוט היום עצמו טחוט היום
 ארם יוצאים טחוט החובכ שאין ספק שזה טחוט להם
 כיום היצאה עצמו ורע חגרט לך כשה לשוטה שור
 כרי טחמהו חס ומוא כלשון יין חכריליס כטע העטיני
 שהנה קומדין היום טארם בו שחרו טאר יוס מה חיים
 שטעמו חו שטרדין לבד חררא וכלשון לען קורין חוט
 היינו טארם בו חוט והטאר עבר חו שטר לך יקראורמו
 ק לשלם חכל קורין חוט יורט חו דחה כלענן חך
 החרגעם וחיהו חפט היום ארם יוצאים יומח דין ח
 וק כ טאר וחיהם אה חצרים היום פי יומח דין וק טשה
 בטלם ודין ספק שור טחוט היום טחוט להם זה ר"ל
 כיום שהיה בו החפשה ההוא טמו שאח טס הריעבן
 וחיו אה יחפשה חו חש יע לב היום וק בענין חמן טח
 להם בו כיום וחחר חשה חטלהו היום ט טפת היום
 לחי היום לך חחפשה כשה וק טוסטר יכח חולק וחין

יבאנה וזיננהם קדש חיים סוד הנפש שלם בעצירה
 של דבר שנקדשה אינו בבחור השירה וכן שירת ימי
 האופה לבגש שיוחה עליו סודי וכן שלם סוד ח'ת ודעה
 והעצמי יהיה קדש ליוי והם כן בעצמי הזוי הנמצא בשע
 הזינים יצר הנפש חידו חסדי זה שזכרנו ידבריהם
 ידעו ועסן פ הנפש נדונה במצי שם חדרה הדין והמשפט
 גמרה ויזורה ופוקדת כל השעה הזעה זמרה להיות
 קרינה פננים עגור עליה או לצורה מעבחה לבחור פננס
 חזיריט וזם פננים וגו' לא זמרה אכלהו זכחה וזמרה
 לעבדים אינה יוצרה ער פי רגזי אחר פחדיט וזם פנ
 בעבדים וט' ישר שחירה כדן חס כן היא צדית המשפט
 ידעו והפעלה יעסן והנה שניהם טקדו חיליט וחזים
 והסוד היות רגזי שהוא חזן ליוצר הלכנה שהוא יום ה'ח
 גם הוא יום ר'ה שהשנה לשמש והחדש לזרח ועב זה הטר
 רה דחז חל דהלק השמש יצר אחר והוא הטר הנקשר והיז
 ידעו כח הירח והשמש יחד יורו ששניהם נריה אחת ונהנה
 עסן ר'ה גם כן לחזים סודי פחד החדשון ר'ל חזן לראשי
 חזים שהו ר'ה אינו פחד החדשון כ חס נחז הזכיר
 והנה הם שני חזים ר'ה לחזים זה עסן וזה כטר היולר
 והתקופה פ יום יולר והקופה הנמש לפקד יום היות של
 יום הלילה והקפת המנה שם ללר' ועב לזיר וציי שפנין

שתי הסחורות יחד חשו חזן חזן זה גזול חזקה חבל הלילה והיום
זוים יקן נרשיי נרקוקטו היום והלילה זוים ועל זה חזקה
הטרה חבשע החזרות הגזילה יעוד הנבילה כיתה
וחזרה חזק החזיר הגזול לחזלה היום וזה החזיר
הקטן לחזלה הלילה והקטן הוא היה שראה לעין כי שניהם
גזולים טגד שחי הטובים וכשרצוים שניהם זה לזה
הנה זה גזול וזה קטן חזנים הנסור הוא זה שאמרט טו שחין
יפנין החזין יטר חל חזותהם הנסורים ויה גלגל
ויה קטן והנה חעסן היום גזר והלילה טחלש נר הגעב
לשור רבלת והוא הקופת ריון ועוד יתהטר הרט ער
הוא שט חזנים והנה חכ העולם חעפ שחזרת בכל
יום בלח סטק טיוח טרבלתיוטר החזק בטליוס רחיר
חיעשה כחזית גם בכל זכוע גם בכל חרש הנה חחזר
שור פשיים כשנה טרבלת הסור הזמן והנה חחזי בכל
יום חורה עליו חל חחך חחר יום חחר יום וכל יום חרה
קדש וחחזי כר תקופת השנה חורה עליו חל חחך
על כ גזעם עלים והשנה הרבשית היא קדש הלילה
וחחזי חובלת שכל יוכל חחזים לחחזים שנה חורה
עליו ושנה חיוכל קדש והנה סור חובלת הוא סור העולם
כחוח ועברו לעולם שהוא יוכל יסוד הרקופת והחיים היא
סור השנה והנה שלם חשע הערים סור חדל טלח טעלם

היום היה שלום הוא יום שהעולם מעובר עליו ומה
ורגל שכן אירעו היה שלום יומין ספק כי הוא יחיד על
סוד התורה למה שזכרנו ועל כן היה תורה יסוד
לעולה חיל יחיד אשר נבדל משאר ימי בראשית והוא יום
היה עולה כבש כן שנה לעולה בסוד אהיה הקרבן
על כן את יחיד היום היה שלום והנה הוא יום המולד
ויים המולד ויום ההריון שנים יצר אחר אך במידה שנה
עבר ההריון זה פשר והעבור בשני ארמים ולידה
כנסן יחדיו חוזה שנה יג' הנה השנה סוף ועל כן כיו
שעבר כנסן כנסן לה מוח לע כן הרין טון שההריון פורד
היום היה שלום שחורה על שלום המהירות הוא תופע
ו חרשים לוי יתר ענין יום המולד השנה שגם הש
הריון חר מעבר זה יומין הכותב בן אומך תקופה לפי מור
החנה אמתה ענין וכן אומך השונה כי התקופה
הורה על ענין הקפה וסבה ולגלגל וכן השונה כנסנה
פארה והחיה יצא טוב והוא טוב הנפש מענין לענין
ושעיה והתקפה מאחזנה ליתחנה בשנה מזמן למן
עב שונה פה שונה האחזנה אשר עליה הלכה הסונה
פארה כיו שטוב ושוב העבר אל המזן כשהיה פומר
השם ליום עב שוב אל האחזנה כי אמתה לקחה ונג' ח
והלבי יסח כנסן גם כנסנה סוף והדוח הטוב

האמונה הינה הענין המיוחד בנה חכל הענין המיוחד
 בעצם סיועו הרב צריך כחלק מהנה סבר המבדיל
 סוד ענין תקינה וזכרה אשרו מה שכל מה שלם שמי
 לפני כבט חיון וענינו בעצמי בעלמים לפני רוב עב
 הרג של איחוד הנה אחר מוחו בסכך בקרנו והנה על
 זה דונו הוקעים מה בשופר וכו כיום והיא הקקן לקטור
 את השטן ולהבריח את שוול מחט וסוד איל סח אילת
 לעזרת חושה וסוד קקן רוח קרנה המימח ונפר אהרן
 על קרנות המזבח אחת בשנה כדכבש טעם עמו לשמש
 לפני סח שטה מחזורו וז שטה העבור דוד והוא רלע יום
 אחר לכל ר' שטה סוד התקוות שהם אלה כלם שהם
 סיוע פסן וחוזר חלילה לעולם ויהנה גם ק איל חלשן חלמה
 איל חחב וקקן גם ק לשן חלמה חרס קקן לעשיחו וחס
 ק חוממו בקרנו והוא האיל בעל קרנה חוה על ארבע
 חלבוה שהם רלעין ושחין כרן ער שמו זרע חברה
 הכח חזרביחחק היחיד חזן נעב לריכילי ועומד לרן עמי
 וחס ארה זרבישיל כל הגים סחן נגח וחס לחי שחר
 נבית עברים סחין חרנים ונבל מקום אשר נרח טס ער
 שוט ער יחי סיוע טכ נחבת ער יה אלה ואלענה סקול וכו טכ
 יה אהרן את שבורך ורחל נטכ וקכז חל העמי אשר חפץ
 ויה אלה שמה ואלו עור חס יהיה נחך חק הש חס יק יי א

חט

ל

ל

החייית הירוע כ חלק יי נפיו יעקב חבל נחלתו וואחנס
לפניו רבא פקידה לעוסה גמורה עם ס סווא וילי פקד
חה שרה וכאול סקר סקרה ארבע ועג סיו שייפר יוסק
לפט זה וואו לחיו סקור יפקוד סה ארבע וס סול ויאח
העם ושאנו כ פקד יי חה כנ ישראל ועג וואנס ס
זה לעוסת חוזה אחר ולרעה חוזה חחה כל טובת
חנה החיים ורעה שנה עמין וס כו סווא כרה
כאול ועולק סווא סקרה אה חסר ששה עולק לשר
לעוסת סווא ונפיו חן ולרעה אחר ס ולרעה עולק ונפיו
והס סווא נסור אה חסר ששה לב עולק וואו על ס חחה
אה וס עולק חחה סווא לח חסר סווא גורה עליו חחה
הרין חכנ סווא לק חחה סווא לח חמה וס חה יתו למטה
לחחה סווא עם חו סווא ויאח יי חל חשה סרב חחה
וסון סטר וסס סווא יחוס כ חחה חו חחה עולק חחה
חחי וסווא לחחה לילי כעולק חחה חר חר וסן השמים לחוס
והחין לעולק חפין סווא עולק כ חוס חשקל חקולקל
והו עם לקלקל על כ סווא ויחלש יהושע אה עולק חחה
עיו לפי חרב וחסור היה סווא יחוס חשה ירו ועב ישראל
וסווא יפח ירו ועב עולק וס ויה ירו חחונה ער סווא
חשם חיוסן חיה סווא כעג ועבין עלר עמר סווא חחה
טווא סווא ליטלה לבטל סווא חחה חחה חחה חחה כ

ותבין הסוד כעל זה נראה יום אחד לשנה חסוב שנה יהא
 סוד הוא יום לשנה יום לשנה תשחי את שוטר: כס וכבר
 מיספר הימים אשר ררם את הארץ והיא חרה להיות טקו
 יהיה טעם חיה וכן דין שבע רחמי אחרת יהיה ויספר
 לנסות הרבה שבע על חטאית וכח למה הלשון חסוב
 פשוט בשנין הקלות מיו שגלית בסוד היבתי והחטא
 יחא בטול השטע כרין הארץ ועל ק טרבלית דין הרבה
 הארץ את שמונים ויהי כזה עת יטן וכיטן מיספרת יהא
 ואת חוקיה געלה עשס וסוד חק ומשפט הוא שרש כל הט
 שם שם ל חק ומשפט והוא רחל שכה ויטן מידה היסקור
 וחק לשון רב ומיונה כעש כ זה חק העש על ק הרחיל
 לחי חס בחקות רלב והיטת כחיותם וחוקים ומשפטי
 צדקיים על ק הרחיל חיה סקללת ויהי בחק ים ומשפ
 וחס את משפט העש עשכ ואחר ק חק חס חששה זה לב
 והפ על סל והפקיה הוא חשית הקללת וכרשית ל
 חו כ חס זכיה וזכרית חיה סרית ישקב יטן ויפכ שהסוד
 כיה שהיא יום זכרון לעצמת חשית לח הוצרו לעזרה זכיה
 לעצק והוא חלה החוקים והמשפט והיה חשי נתייה חיה
 כט וכן כניש כניש וכן כני ישראל לבר ילי כני וכן שחר
 החיות והם כיה עילה כניש וכן סוד השפוט השכשו
 כיו זמי כענין שכה כני וכן כני ישראל חיה הא לעול כ

והוא יקח ויין ספק כי זה יהיה ברה הוא זה שהיה
חדש ראשון הוא ראשון ראש חודשים והוא חודש נסן
והיונה הראשונה בעצמה סיון לסוד הקובל היונה הזו
אחרי בשנים ראש יל בנה הוא השנה ובנה הוא החודשים
והיה זה חודש וזה שנים שבע ירחיו כסל פשוטה שיהי
אז יבנה לבבם העל ואז ירעו את שונם חודש אחר חודש
הרבה החודש את שבתותיה שהם שבע שבתות שנים וזו שנים
זו שנים גם כל שבע שבת ובעת המצוה שבת שבת
יהיה לחודש והנה החודש כולו הוא חודש סיון הקובל נסן
אז וסיון השלש שנים כל סיון הקובל חודש חודש
חודש סיון לבסוף ולראש חודש ראשון הוא נסן וחדש שבע הוא
כשר הוא חודש והוא לשני הקובלות השמות הם הודות
שחיותה וסיון יטען ויהי ליוק טוב וטוב לה ספר שחיות
וטק ברה הוא גם כן כסוד חודש ויהי שהם סיון כל
הקובל ושני היום שקורים אילו הסיון כנסן כן הקובל
או שהם חלקים לירבעה חלקים ראש היום וראש הלילה
חצי היום חצי הלילה ובנה הסוד בעצמו כל השנה כפי
מה שגלגלה לך מסוד שני החודות כי נסן זה שהוא ראש
היום וראש זה שהוא ראש הלילה והיון חצי השנה שהוא
חצי היום וטבת חצי השנה שהוא חצי הלילה וחשוב בנה
כי חסן ושר השם הכלים וראש יער נסן הכל לילה

מרפח וזכרו לטובה חצי ו' טעמי והם ג' ואף את ברית יסח
 ואף את ברית אברהם וואף גם זאת ואשכנח שהם לחסון
 חקיות וגעלה נגדם השפטי גם האסו משפטי וגעלה
 נגדם חקיות לה אחסות ולא געלה לטגור להם כח אהבה
 וג' בין יחטיו בן לחי אכל יסרם ביסורין קשים פזר חזק
 כי פזר ייסר את בניו וג' ואף אחר כל זה נזכרה לנב
 ברית ואשכנח ורע כי חטור בלשון רמז פקודיה וכן גם
 בלשון עברי פקודי יהי שרים והן זה טעם
 סוד חמשי טורף מחלק האשין פקדי והם י'
 חן וכן וימ' וסח וסח ועף ומחלק שט' פקדים והם ר' ויב
 וכן וסח וסח וסח ומחלק ג' אדכע סבות העצבת החטות
 וטעמים " עיקר סוד החלה וסבה דעכו
 ביקום שאמר ברשת ספי משפט מאזני הירחי
 וחוקה שהעמה הרב ודברך יעמוד בהסתרך בהם
 שבו בהם סוד החמדות ופענך מהענינים הנסתרים
 ומהם היורם נקשרים במהרה קצרב לה אטריח עצמיך
 שם ברבר ההוא לל' להחזיק לך דברים טו כי כחך דעני לה
 יחל פשע אכל אטריח לך טו שעים במה שרגל לבי
 בחורי הענין המוא או אהן לך הכתורה שיפנהו אהר
 רפיוטך ער שלח ראינוך ברבר אכל מה שעלה במחשבת
 לעלה לך נהגיו וכזה די לך ויורג מראי לבי השטט שכל

ואף

שנת ימים שש ימי ויג' וטבר קדם שהיה סירה יעלה כחיות
יחידו בני ישראל ויג' חק כרית הקדש הוא כן להי' ובין כל עמז היה
והוא ככל כזר אשר על הארץ כי החיות שבעים אשר
בער טלם ששים וטוב ועשה מהם קדש הרי ע' ועל כן
במצותיה סתרי העלם וסתרי השנה וסתרי העמז יטלם
עלם וטרים וטרעם חסורי המרה וסוד המשפט סוד
חיותם וסוד חק לשונם כי המשפט ללהי' אהנם חיות
וחיים כד לשון על כן אה' יסוד על סה זמרה ועל קו ח
חובה ולשון חק חסר' צננה כי סוד המשפט חיה חרין ח
וחיה וחיים והם את טמיה חיותם לפי שקול הרעה ח
הטקדוים סה זמרה וקה חובה וחיים שנים חיה המשפט הוא
זה חיים המשפט להיזרם סקר' טלה' חס כן סוד השווי ח
הי כשע סימנים בשנה לבר ועב הצנה זה הענין הסוד
יורג לך ענין החסרה הקדושים שכן שני החסמי' לל' ל' אינו
ור' יחשע זל ועל כן חרתי לך סוד חיון השני עב עסן כג'
לך וחיותם כסוד חסר' חלקי השנה הנחלקים לשני חלקי
כזוה לרקם רקם וסימני שחר שחר' ומלב חק והיז'
טבו הפחיד השם אה עמו חק אה מעשה זאת לבב' והלמ'
חק אה עמכם כקרי ויס' חיה חק אה' וחק כשג' חסרה חיה
יחקו' וחק אשר הל' עמי כקרי' חק אה חלק עמם כקרי'
הנה זמרו לעמי' לרעה וחזר והורה שמינו שמה חסה כדך.

ויס

ולפי קוצר המדה ולפי טוב המעשה וסחילת יהיה לך זה הטוב
המעט אשר חפץ הוי"ה בדרך התורה וסבה לבח בחיותה ונצח
ובגלותה אשר נעלה לך יהיה בעזרת ה' ויהיה כי בחיותך
פרק ייפקדים שזמרה בסוד היהסודות ויהיה לך צעייך כי
שחין בל' חכל זה שחיותה א: אחר שחין לעשר ועיוניך—
על הענין אשר כוננה כי לעשר אחרת בחיותך פרק חמישי
וכוננה כי חכל אחר שהייתה דברך אחרי זכרונת וחס אחר
לפי יצירה כי לעשר התורה ולעשר סבה לפי הנראה בחילת
הייחסה חכל הרע כי עם השיון הכמעט וכל שכן עם החזק
היצירה זה הענין ויצירה הפרק ההוא להיות על הטוב—
הגדול שיש להשכל להקדים עו שירחם חסד טרם היורה
הגדול חסד שיחנה הקדוש הלהי אס כ' הנה לך התחלה—
וסבה וכן הנהי רחמייה חן הכבוד שחיוי חלק נחשו חלק חל
בית הלהים ווענין חלק סנדך כלו הקדושה ודעך סיוז
שחיוט כשחוק חל כפרק כו בחלק א' בענין ויכיר יי' א'
חיוך לעלה לבטח חיוי שם כי הענין אשר הוא כעלה דבר
אחר הדבר הדבר הוא סבה לענין שהוא סחיוי כי כעלה א'
הדבר הזה יטכך יי' אלהי כעלה חשש ופכל השלח יי' והט—
העיר כי סבה החיותה הוא השם יי' אשר שמו לעשיות—
והחיותה היא סבה הכרחה והכרחה סבה החיטשה והנה הנה
לפי זכר חיוי כי חלק שהוא סבה חכל הוא טרע חיוי

י"ט

קוואה אלה ג' חלקים שכל המצוות מלכות לה' והרע
 עם זה שהדין עם הרב שיקרא כל מיני מהם יה' מלך
 והוא שאח' תחילה ויכל להם ביום השביעי מלכותו איש עש
 ואחר שכלל ואח' ויטל השמים והארץ וכל צבא ועניני
 שלמי העליונים והתחתונים וכל סודות ואח' ויטל ולע
 אח' בהם ויכל להם או עשה להם או ברא לה' או יעש
 או יבמא מיו שאח' בהתחלה המצוות במשית ברא לה'
 מה ה' ומה ה' אשר פירו הרב ז"ל בחלק כ' פרק ל' ז'
 בהתחלה ברא השם עליונים והתחתונים אמנם כח זה
 של ענין גדול והרין הזה ארמיון לך בסוד סוד
 והביטוי ויטל ועלל ועחשכו ככלה החשוקה והחושקת
 את חתנה שהוא אישה ובבילה ואדוניה והוא מושל בה על
 כל זה וכח אחר זה ויכל להיות שהחשק הגדול הוא כגון
 במצוות הואשונים והם השכלים הנפרדים כי ויכל ז'
 ולשון ויטל וטח' שם אחר אשר עשה אחר ויכל באומרו
 ויכל לה' ביום השביעי מלכותו איש עש והנה בזה הענין ג'
 פעמי' לה' וג' פעמים יום השביעי וג' פעמי' מלכותו
 וג' פעמי' לשון העשה והנה הברית בין הענינים הברית
 גדול מיו שאח' והוא שאח' על ענין מלכותו החשון
 ויכל ועל השם אח' ושבת ועל השלשי' אח' כי בו שבת
 הנה זכר שבתה בטעם ולא זכר שבתה בראשונה: והסוד

וכבר ידעת שענין מלך עליה וכל ששה ענין הוא הודו
מלך אלה דבריו והוא האריך כפרק ההוא ובאר בו עניני
גדלים מוכנים לכל יורע סט וכו' וזה ענין מוחלט והנש
מתן כלם עליו מלך ער שהיסודות יקחו גם
כן מלכיים עשה מלכותו רוחות אלה דבריו גם כן והנה
הנה מזה שאפי' כל מה שהמכות לפי דבריו הוא מלך
כ היסודות מה ואין מה בהמכות כלל יסודות וכל שורה
וכל שורה וכל מקריהם כי הכל מוחבב מהם וכן כל
ענין זולתו ית יקחו מלך ואפי' השד וכן הדין עק וזה
המחמת שהכל אחת ית והכל שלוחיו ומלכיו ועבריו והנה
הנה שיעור לך על זה עמה ברוחה הוא מה בהשלים מעש
בראית מיוה ויכל אפי' כיום השביעי וגו' ער אשר ברא
אפי' לפנות ידע שם מלך עמר חן מלכותו ומה כזה
המלכות ענין אלת מלכותו מה להיחמת על ענין היות
כל השלם חלק לך חלקי וזהו מה שפירש הרב בחלק כ סוף
פירק י כי העבודות כלם לך חלקי האחר השלם העבודות
והשם גמולת העלם והשלשי החיר הראשון כל העבודות
המשגות רגוד אשר יחת העלמים אלה דבריו הרב ולפי
אומרו זה חיר שהמלך שלם השלם מיו שם בבראית
רבי והנה גם הפלסופי וחכמי תורתנו שנים בזה הענין
ויודים בו אדם הרב כלל באר התורה בענין זה והיות

ג' ע"ב

כרוב יעלג ילב כי הרבן וכוונתו הם הרב והוא הרבן
 הגדול היחיד כבוד יחידו והגלגל הוא יעלג השנה והלב
 הוא העש נעם כי ילבס כג סמיות רב בשלם טילק
 מדינה לב סגש טילק כמלחמה נחם הנה לק כי חיט
 ילחיס שהם כי טרה של ילחיס הגדה מויטמות למעט
 סוד שניע טרע מחלק ה מל טרקיס והם לו נמז
 ולו נגד ויב טרק מחלק כ והם כ וסמ ויחלק ג מפרק
 החסבה עיקר סוד פעם ויחור רע פ ענין
 המחיות המשוערות הוא הענין הראשון לכל חסדיה ופע
 וזאת היתה הטובה היחשונה של הרב כמורה וכו החיל
 ספרי ויחי המחיר הזה ענינו הראשון לציר עניני
 שיהיו סוד ספרי העבודה והשחיות ההם שחיות לשורתי
 ושד אח לפנים אחר זה ולל המחיר הזה ענין שט והוא
 כחור מפלים סמחים כיו כספרי העבאים ולו פירש שהם
 חל חכל יחור לכל ולבמל שהם כפשוטם ויין חק
 כינהם יחס ט הנה שמוטו השנה הורה לציר חל המב
 העבודה ורע שהם המשוקה וענין חל המס שט עניני
 חלחי חסדיה כל חסד וכל ל חסדל ושנהם כחית קיב
 כיון העבודה והם ענינים מיוחדים לפי מציאות החסד
 להורות בהם אחר שט ענינים אחרים שהם כלל המציאות
 טל והם חשנה כחזית ויעשה חרסבה שהם חסדיה הטע

יבנה שהשנים כעל ענין שכן כח שבת ויטעם יחד אף הכרית
גב כיניהם חטפ שהזוה חורם כדבר והוא שברחשין אמר
כח חזר עשה מוחלט חכל חי' כח לעשות והורה בזה השלמות
הגדולה לעולם העליון כחיו' עליו חזר עשה כדבר אמר
כעולם השכלי טוה והוא חפני שחפיות טעהם שלם
כעל ופני עשה שלם אין בהם דבר הרחוק עליו חוסר עליו
לפי גורע חוט כח האדם כעל ליה אזה רחוק לפי חפית
חפיות כל אחר ואחר מהם כח כח שחזר שליט זה השכל
זכר כח הכנה והחלה להלכיו כחיוויו לעשות ועל כן כח
חזרה עם חילת כח כח חיוויו כח החלה כח ליה כן
כח כח החלה הזאת כח ליה לעשות כח חוט חקור וזה
הכעל חזר יחיו' עליו כל זמן עבר ועבר והיה וכן כח
החל חיה כח הענין כעצמו כח כעבור יוצרים לעל
על אחר עת חזיר חיוו' חלה חלחית החיים והאון כח
כח החיים כח עשו יחי ליה און וש' וחיים כח כענין ח
החחון ויטרך ויקח חיד שלם חזיר כן כח חיוויו חפני ח
חלה חיוויו כח וקח חזיר לבר חל שלם השכל עם חחוח
חפני חיוויו חוסר לקבל השפע חלה חזיר חכל העליונים
חקבל חזיר כעל שלם לח כח חחוח חחוח חחוח חחוח
ח חחוח חחוח חחוח חחוח חחוח חחוח חחוח חחוח חחוח
חחוח חחוח חחוח חחוח חחוח חחוח חחוח חחוח חחוח חחוח

וחכמות השמות. ממשו מור הרב כרחילת ספיו והנה סיו
 עב הפעיינים חילי מהחטרים שהם קרובים מאד היו ז
 שרמים חלבות רוב החסוי הגדלים ילח עלו כי אם לחד
 שהם יראי השם ולחשבי שמו כל שכן שגמרו חכל שאר
 העם יהלבים בחוקך כן נהגו מהם העבאיות שבאו ז
 לעלה פעייניהם ויצר זה חייב להיות רוב רברי העבאיה
 ועציהם שרמים כדרך המגלים בשמות המזרחי ממשו
 זכר הרב כחש ספיו ומוחם מוח זל פטרק כן בחלק רח
 על ענין נחמה קלני אחשב כי רעה חיוטקל כב ירעה לא
 שובלית טוטה להרחיק ההגשמה ולח סוד לעו אי זה רב
 הגעו ילמי זה רב ירע בזה המשל וכן כל מקום לי יאהל
 בזה הענין אך להחזיק הגשמות לבד כי החזקה ההגשמי
 דבר חופט הטחי סחוסה ויצור כו וציוו כדרכו חכל
 כחור ענין המשל הוא ענין לסופק חישור שיהיה כ
 הטוטה חו רב אחר והם עור רברים עמרי חמד חזין
 מסורה האמונה הנעב ולח הגגם קלה על החמון ולח
 לח קבן בזה הענין חלה הם רברי הרב זל פענין המשל
 ויחירו סחיל הענייני הוא להוריעט כ הענין הכח ברברי
 העבאיה שיורה על גשמות חזין הפרט כן שיהיה זה המשל
 חושם חשוקה שהטוטה כו להחזיק הגשמות ואם יהיה
 משל ולח יוכן חזין חשש בזה אחר שחזיק הגשמות וכן הוא

ועניינים

יענין פני יחיד פחות ודמות חת אחרי וגו' אוהה
 שבו בחיות כמו ודמות פנה פני יום וכדומה כזה סוף
 הוא לבנה אחת ולשמות השונים היה שהעירויך
 עליו היה שזר הרב פקדיו הנזכר בחזק זה הסוף
 היה שחטוב יע שר פקדיו חשבה המרובה פנה רבן
 כל היה שדמי להביט מן הענין הזה ומן הדומה לו
 סוף שזר שרע החלק ה' מל פקדים והם ה' והיה
 ועבדו ויחלק ב' מל פקדים והם ה' וה' ויחלק שלשי
 יענין חייב ויפיק ע"י עקד סוף חיי הענין
 והוא שפיק לק לשרע ענין חיים לבר יענין ענין
 לבר וירע חס חיי הענין החי בעולם הזה ולגיים בעצם
 הארץ החי או ציה הם ולגין או חס החיים עצמם טקדו
 ענין חס הענין הזו הוא מה יקדו או עצמיו וחס היר
 טטית לעצמה או טלית וחס היה ציה חס הקללה
 היא עצמה מן הארץ או היא יסוד חי מן היסודות בהרעם
 יחד או חס היא ארץ או חיה ארץ או חס היא מה ארץ
 או לחו או חס היא חק טבת גמול ושמש יהיה ית בעל
 הזה על ענין החיטה והעצמות או לחו או חס יש טר
 האגחה לבפרט או טלל או חס מן האגחה טלל לי
 כפרט ילי טלל או חס יש לה האגחה אחת הפריה בין
 הארץ לחו לחו וחס יש לה האגחה חס יש לה שמש חו גמול

אחר חו בומר על דרך כלת גם כשט הכתוב אמרו במקו
 מן המקומות על ענין מופת על דרך הוזהר כלמי
 ונסיס ואין מביאין ואייה מחפצה נסיס כל שכן שאין ח
 מביאין ואייה מזה שקרה לאיש אחר על ענין זכות כבחה
 זמנם ואפי' מרוב טבעי כל שכן אם הוא חזק לטבע
 וחזק להקט השכל וכל שכן שאין מביאין ואייה לחוקר
 אחרת החכמים ולחכמי סוגי הורה מענין פשטי הסו
 ואם אין דרך להביא מופת על מה שיחוקר מחכמה כי אם
 מופת מורגז ומשכל מקובל ומיי' להי' ול' מסתרי הורה
 טען היות האדם בכל מקום שבו כמות שם החין בהסמך
 ט' לא ידע שם העצם כהא היריעה וטען סוד חלוקה
 היום שחזרה בסוד תקיחה וכן היות להים שם הטאר
 והיות ילי' שם העצם ואפי' אם הוא שם המזד' גב' כי הנה
 כה זה כהא היריעה ולא כה זה כהא היריעה בשום דקום
 ויכיס טלה בסוגי הורה שאין דבר מהם מוכן להחין וזכר
 מחב חכמי הוא נסתר כי אלה והחכמים להם עם העניני
 הטקדמים סוגי הורה והם מופתים מקובלים עמדיים
 הוריים להיים ואין זה המופת לא ירעבו הירגלם פיהם
 ומזה החין הוא חדוש השלם וסוד ההשגחה וסודי' עב
 השם וסוד השפטי ורורותיו ותזכירין וסוד הגמול והשט
 בשלם הזה וסוד השט והגמול לשלם הכח ומי' הם

כעולם הבא וכל השמיה ששמה בעולם הזה אם לאו
ואם הטוב בעה שור בעולם אם לאו. ואם לא הטוב
למה לא הטוב ואם הטוב למה הטוב אלה טעם ענינים
עלמייס. וכל דבר ידבר מהם ענין לחמה כחות כב
זהו היה המושק אשר התנה עליה כו והענין אשר
דעה האדם בטעם עליו וחכמה זה הענין שהוא שרש
ראשון לחיות ולחכמה האדם קדמה עם כלל זה
החכמה חיי הענין וטוב גדול לב לאשכל בחכמה
לחקור כל זה בחכמה פירוש שאחר שיבדוק לו אמת
דבר זה וענינו יטעם דבריו והעלה הטלחה שלמה
כח. ועב חכמה לשוט בזה החכמה משפט. ידע
וחכמה לבטח חכם שהאדם הוא בעל שכל כח כח
הולך והוא חי בפעל ועד כל חי הוא חי מחכמה
וכל חי מחכמה וכל מחכמה חי. וכלה הרבועה הרבועה הייחודי
אשר לו חמה לשאר החיים שהוא חי וסלח הרבוע
הרבועה היא הוא יסן או מהו נח לבסוף חן הספר
היא אם הוא נח טוב לעמו. וטוב טוב לרבו
וכן אם הוא יסן. אך אם הוא חמה לחייו החיים
שירבוע בשום פעם רבועה רבועה לפי הטעם
אחט לא חייט זה עב היום ולא חייט מי שחמה זר
באמת אך חייט חייט שחיה זה כחן אחר פאיש

היא

אה לזונם קשרו שקר ולא לזיונה צמו מרין כי חרפה
 אל רעה יצ' חיות לא ירעו טחם יחי' שבתך כמך חמה
 ביראה מאנו רעה חות טחם יחי' הסתים לך אידו ועון
 וטלה רבים וקן הם מערים כי המעלה העליונה והגדול
 הטוב הוא יריעת השם סמך חיה שלמה בני ועמה לה
 אבו ועב' סלב' שלם ונב' חפצ' כי כל לבבות חות יחי' אם
 הרש' יוצא לך ואם העצבו יזנחך לעב' והוא חז' כל
 דוכך רעה וה' יש' אורח' וסר' השכל וידוע חות' כי טב
 ידעו חות' ורבים טחם רבו מסטר ולבי זה הענין המבחר
 אצלך שרוב החקירה בחסיה עיקר החסיה והכל המשתלה
 של שכל הוא בעצמו' ואחר שחזרה לך מהות הסלם
 ואחרת הוא לפעל כל השאילת הנזכרת מאז הענין
 בענין כספים המחויבים בכל שאילה ושאילה מהם
 ולו רעה לבאר לך הכל הייתה טפל מה שכבר טבבו זולת
 מכאור ביוסף וטוב הוא שיחקר כל דבר בעמו' ורש'
 בעמו מה טוב' גם כל דעה טעם לה טוב'
 סוד תשיע טרע מפרק ח"ב וחי' מחלק ראשון
 ומחלק ג' מענין המרכבה" עיקר סוד טעמים הנה
 המצות מעורר אורך לפעמים על שם אחר
 משחק עלך שרבו חיות השם אזכרה שם אחר שלא זכרה
 במעך חות' מחובר עם זה אזכרה בן כרבי המבואה

לעם גם ק לפי האגדה בפורים דמיונים מספיקים להם
ועל ק השלם העברל מהם חייב כחי העבד להתמודד
בהמדרג מקודם ולראות מה מאורו ומאורם כיוצא
כ שוך מקור חיים וגו' ע"ז אגד לך שמה ערך לרעת
תענית מה הם אחר שמה מרגש ומשכל יגורם ומציות
ועם אלה הסבה שזכרה שהחקיחה עמוקות מאד
ומה טעם רוב בני אדם נעל דוח יריעת השם והתעלל
בפגשת החסדים וקבלו קצת קבלת הפריחה במחיות
ועמו מהם ולא העניחו כמי שידבר בחסמה ובסוחר
ההשגה ופירי התורה זולה מה שקבלו סקטתם כיומי
השחמה והילנות סיו שקרה להם זה כפילת המעלות
אזו כחכם חסמה גמלות והוראות על השגת חמדות
טעם אצל השם ומקובלת שהם מפלגות רמים דעם
יהם חשבו שר לזרם שזכרים כנה כלל שום ציור של
נבלת תוספת דעת בפלגים סדילע לה מזו רברי העבודה
לשולם שספריהם מלאים מענין היות העקר דמשה הש
וחקירותו כנגב טוב ילי לקיי וגו' דמשיהי כהמסון
דמשיהי וחיו משיים השקיות ילי וחמשי ילי לה יחס חוט
טוב ונקשה משם מה ילי אלי ומל כהרשט כב לב וכ
עשך וסילע רבים כרבי המבוב אין ספק טממות
וק עשקים העבדים על חסון יריעת השם כמזו וידוע

יודע אורגן ויהיך ידיעו חורגו חשגו כט לגמול רח
 ולעטש כחזר גרה חסיה חשפטו ורחמי ית טיו שח
 יק ארבע ירעה חכ חש חז על כן אפ על חיה טל שט
 ואח כ יודע יני דרך צדיקי וגו' ואחר זה חוה שהר
 זכר מילק ח פרק טו כי הענין חושל חשון והיא שהתיר
 טלה עצם החומר ושהו ענין אחר לעצם חכ הוה
 מקרה ואם היה החזר הוא עצם החומר יהיה החזר טל
 במחל לבד טייל החזר שהחזר הוא האדם חו יהיה טייל
 שם טייל החזר האדם הוא החי הדבר כי החי המדבר
 הוא עצם האדם ואחרת יחין שם ענין שלשיאלה דבר
 הרב ויאלה הדברים הטל להבין כ טל יה שני בטוב
 שם משמותו ית חין השם ההוא כי חס שם החזר חוץ מן
 השם המיוחד שהוא לבדו שם העצם טיו שהשם בעה
 חזנם חוה זל שאם היה החזר עצם החומר יהיה
 החזר טל במחזר לבד טייל החזר שהחזר הוא האדם
 טבר הורה בזה סוד חיה אשר חיה ורביעו גם היט
 הרב זל מענין כי סוד שם החפזו שהיא כי שם טל סטק
 אצל יודע השם בחמה ואצל יפרי עוף החיות
 כי לח ירבן ליעה חיה השם טלה שם וטל שם חסוקה דו
 חורגו חורגו על עצם הדבר הטו עו ועל חורגו ועל
 אחרתו ועל חזר החיוב והשלילה יל לחייב לעצם החזר

בין כרבי חלמיך כענין טגי הזכירה שעלך ארבע שנים
כעבים לזורה כן שם זכירה לזורה אחי שפאו זכירה—
יחד והנה חרב כחרי כן שם זכירה טחל נגל ובר זוק לרמיך
כיקום או לרמיך כענין לה כיקום וקיום הזכירה—
כחרי הרעו מלק א' פק כח ונבוק טח יסן פח הטוב
יושב סחר עליון ונג' . וצריך שרע שחלה ישיבה לזורה
וכן על והדומים להם טלם וחלה רבן הארץ על ספר—
סוד עזרי טרע מחלק א' חייב פוקים והם פוק
טח יחט ונ' ונח ונב ונ' ונ' ונ' ונ' ונ' ונ' ונ' ונ' ונ' ונ'
ח' פוקים פוק יח ונ' ונ' . ומחלק א' ח' פוקים והם פוק
טח ונ' ונ' " פוקד סוד זס החרי . הרבוע כעשה
כחלטה הלב כעשה . חסוק וכעשה הטל כזר
הסוד וכסוד הכי אחיו זעיהם קשורים קשר חזק ואחין
זיהם הרע סוד עבודה הטם זיהבה שחח סוק הסוחות
טלם יחיל הטעם הם יסודותיו החוקים וטחיו הנבבחים
זכע זהם טללים זרעיה הטם לזרם ויש טלני . מלק א'
זחח סוק זרעיה הטם לנו כ' חלה הטעם חזרים זיך כרע
זחטט כנ' חרם אה הטם יח' והוא כעכרע שחיו זח' טל
לעבדו כחיה חרד אהבה זרעיה שחיו והטעם וזין חזיו
לחזק ולהטעם ולהרבה חן חזרם לשם כ' ח' פסם סיושח'
כ' כ' חזק וחלטה ונג' . חזרם הטלני הוא חזרה זיך הט

אשר הם עניינים עשבים בחוקו ית וזו חרה מעיור סהות
 אשר אין מסאורה מן שפירה ואיך מאמין בן יחוד
 אך במחייך צור תזרי השם שהם עצמו היחוד קיימים
 סימוטק וזכר אס יהיו המזרים בשמות טמן חוחרט הוא
 סרה העולם והגלות והוא סרה הסמחה לבם וטב זרה
 יהחייב כל משכיל להחזרה לו עבר שיהיה כל חסד היות חלק
 ולחיהבן לו להיות סוף חסד גוט כ אס חסד טעם וטעם
 והעבין הוא שהטעם כל החמורה וחלק חסד האף נחיד
 כל שכל חסד טעם ומהדסקה לטעם ובהפירה מן האף
 הנה היות והוא והנה הם רב אחר וזו לו הקוד הטעם כ
 חס טעם מהמה מן הטעם והנה יורע חסוד השם המיוחד
 וחס ט ט השמות שיוז על מזרים הרבמר שהם טחמים
 בעבור הגלות הטעם ולהשיחה אל השעה השם בחורה
 חזקה הנה יקרא השם בשם טקח חמי שלמה חחט כל
 חמחטו והיה השם ההוא טלל כל כרה טזס עמחוס
 חטע שהכל עמחמי יקרא הוא ית בשם טלע עמחור
 וזה חייט מחק חטע שהוא ית חות בצבא טעם והסוד
 הוא חות טלע יחמה טלע בחור והוא ית מילעס
 טיטח טלע חטעלותו טיטחו כ יט לעסחו חות מעך
 טלע והוא היות מחייב המסחורה בחיטה עצמו ולבו
 וזה חחה שרטייב חמטתיחור והמחור וקדחור ח

חסד
 חסד

ל' וואס היינט וואר די געזעלשאפט ל' צייך ארבעט
 וואו ארבעט'ס לעס יא' זיס וואו טאק על אהות. כ'
 האור הוא מקרה וחלילה לנו להאמין עליו זוס מקרה ולא
 זוס תזיר טאק על עצמו ואס כל מה שיונה על חובת תזיר
 הוא על שפ' דיעם והוא להזרה לנו על שלמותו או על
 פשלותו. ואס י' תזיר מחוייב עור הוא המהואר בעצמו
 סמו שאחרט. וחמין היות התזיר הוא המהואר בעצמו
 אחרט עליו יא' שהוא הטל והוא המשפל והוא המזעל
 אלה הענינים אעפ' שהם שלשה חזק אחר אינם ס' יא'
 שלשה ס' אס אחר סמו שזיר הרב כפרק כ' סחלק א' וכן
 עור טז מתזיר החיוב כומי הרב ול סחלק א' פרק ס' שהוא
 יא' טעל הנעלם או אהור משפיע המצאיות וזה תזיר
 חיוב פשלותו והרב ז' ס' כפרק ט' סחלק וזשין בענין ז'
 התזרים סחלק מהם ס' זה התזיר הוא אהר ואוי שהוא ס'
 הכוח יא' וכן הדומים ל' סמו חוסן נחום וס'. ואחר
 ש'דע שאין כל פשלה ופשלה מחייבת רבי ענין מעם
 הגם רק טוע שמצאיות עסיו יא' המצא הכל טל ז'
 המצאיות החייב מצאיות יא' כ'טון שהוא עצמו ז'
 ס' צ' קזה חסותן מצאיות נעם אהרנו אהר כזה ירביר
 חיות היחוד הטל והמקום טל עה שהחשוב דבר טאק
 על עצמו בזוס כ' הוא חורה על המכה ועל ס' חקרי

כח ד' איהו שרי העיד ונחמה כי זה השם הוא טעמי שם
המיוחד גם כולם שם המיוחד וכי יקרא שם טלקח ויהי
התעטט בכל כחיו ויהא שם שרי וכל שריה בבריאות
במצאות יאמר עליו שרי בעצמו אחר שחכמה השם
חייבה מצאנו . ועל זה אמרו על שמו שלעולם והיו
מטורין שר הפנים הנקרא שרי ושמו כשם רטו וכן שם
עצמו ושם אחר וכל המורה להם שהם טללים כל שרי
אך הוא הראוי החילה להקרא מילה ואחריו כריזתו נחמה
כי שם שהוא נחמד על חלקי החלקי המצאות ויקרא גם
הוא במצות ההם כשם ילי . וזה נחמד מן חיים מפני היות
מורה על שלמות מצב . אך לא לה' אלהים עגורים כן
חלק וכן שרם וכן אר טהרה א מצבנו לפי לשון הקדש
שהיא לשוננו והיא שרש ועקר ויסוד במשן לכל המורה
ולשון ולכל טב . הנה הוא שם מורה על השם וקראנו על
שלשה חלקי המצאות אשר כל אחד מהם טלם בעשר
ספרות ועל כן גם שני ית לפי הקבלה י' גיורין כי הס' ג'
נקודה המורה על כל המצאות והנה ה' מורה על היחוד
ועל היות האחד המיוחד קורס לכל המצאות ונב' נקודה
א' והמסומן זה איהו הפט לש' א וכן סג' הם קטנות כלל
ואט מקטנים כלל עם כי ארם לש' ערי . ומשונה אשר
יאמר לה לש' ערי ארם איהו להם בע' א חי . ומפני שרי

ד' י

נטרת והיא מה שהיא נרבינה . וסיו שיש לעוף העלה
 שמה היוחרת נטרת והיא הנקראת יחיה ויש לעוף
 כחיה רבים טובים ורעים והם כלם שאשים לשמה
 היחיה והם נטרים מיגע טוה קיש לעולם העלה
 נטרת המיחיות נטרת ויש לה גם כן מוח רב
 טובים ורעים והם נטרים גם מיגע מיגע טוה
 ויגע זה חייב אצל לשונות שיקרא שם העצם כשם
 שאותו עולם נטרים ונטרים שן כלל מציאות העצמים
 והם עולם והם נטרים . והנה פה שייך שם אהוי
 לבדו שאחרון האותיות כן שהשם וזה רבן שאין
 כלל האותיות שרובן מואלה . והם נטרת מאשיות
 יצחק בלח ספק ויגע מוח נטרת אהוי בלח ורוב כן
 כל שייך מואלה ונטרת מואלה ומיגע בעולם האות
 קיש כהם גם כן להיות ושה אויך נטרת הענין
 הנטרת העשאלה הן חודיות שהם קרש קושים בלח ספק
 הנה טרע כהם חודים סוד מספר . ספיות ויגע הוא
 מאשים והנה יור רבנים וגם הן מוטעיות ונטרת
 הן כחש הרטר עם א בנות הרטר ימח מטעיהם ה
 ונטרת מואלה גם יור עם ון ימח מטעיהם וואלה
 האותיות עם אלה הם הן חודיות שיש לה עליו ימח יור
 ויש לך הן הן יור הן והיא חצי השם והנה המוטע נטרת

המיוחד לך מקבל יב צדקים ומספר השבטן אורחותיהם
באלה הוא אינו לך ולא כן כגון . והנה אינו לך שזה
ביסוד ולא כן כגון . להיות שמו שאינו זה כן אינו זה
וכן עניניו כהיות יב אורות כשלאו גם יב תטה ככח
להיות על חוב העצם ועל חוב המור בשזה מורה
שמו שהוא יב הוא זה כן הוא זה וכחורו כי המור הוא
המורד ההמור הוא המור שמו שטרע בסור אהיה
אשר אהיה ומסוך יה ומסוך זה ומסוך יהוה שאינו יב
לבוס הם שמה העצם גם אהיה הוא יהו והוא הדין
והענין לך סור כגון דע כי כב אורות הקדש
הם נמצאים היום כדעו מאשר נחמח לנו מקלה ווד
אחר חר הם האורות אשר לשון כגון עליהם והנה לשונם
שהוא לשון הקדש חלק לבי המור טוב מאי ככל
מקום לשני חלקים ראשונים והם עקר המיר . והנה
הרע שמהמור מאלה ל' להיותם עם ל' יהוה זה
אורות אה"י . חפץ שאין כל האורות אחרים
שהם ענינים מקראים מלה והרע העולם דין הוא
שחמטיון עולם אחר ואעפ"י גם אלה גלגלים גם כן
והנה גם אלה יקחו ענינם ונמרים מה שאין כן בשאר
אורות והרעם הקנה ענה והשמה נמרת והנה
חברים יחר . והעולם הוא ענה ושמהו על דרך משל

בו כי הוא צדקו והוא שיוזכרו כישר הגלה סודו. הנה
 הורעך חילך הן היותו שהם חתמי חכם הוא עם העצם
 אך הם בעצמם חובעם שיהיו עם לה נחבזה מלל. ח
 חתם נוסר בקבלה שוטרע שהם שהוא חכם הוא השם
 המיוחד המפורש בכל מקום והוא השם לבדו. והיותו מיוחד
 הוא מפני היותו חוזה יחוד שלם וחדות שאין שלמות אחת
 ואם היה סך בצדקה המותנית ובצדקתו וטוהרין ח
 אשר חוב סתם הורה הלגין בהם שיו שהם הלגין על שיהיה
 השמות ועל המשלים שגם הם חתים יישנו שהם שיוט
 ורבין כל דברי ואם לאו לאו פ' לה יתן שיועדים את השם
 במדת מופתם תורים בעצם. והלך האות יעב כי השם
 הזה טקרא יפוט ופוחזו שבעיט מפורש פיהו הספיק. גם
 הוא מפורש וחיובל חזולתו כמעלה שאם כל השמות קדש
 זה קדש קדשים והוא יהיה והנה עולק לשם חלקים שביניהם
 והחך טעם טוב נהנה בבאים ובטובים והוא יהי
 כיד על סם יהי. עני וזמרתיה. וקן כ כיה יהי טר שלתי
 הלג יהי. וקן בטובים הלגו אך לבדו לה יצמנה זרה
 החץ מום מקום שיו שחצט החצין. גם משלחו שיה
 אחט שהם חוהמות שבספרי צורה והם יהו לה יצמנה
 שם מום מקום אך קבלו שמוח אהיה. ויה טיספרי ח
 ובעל השם כמטמו וגם אהיה שהוא שם לה נח חתום

וזוהי שם דה לבר ונשאר יהו פשה מצניהם אור אחות
 יבא ה חכמה עם יהו יבא יהוה הר הגם המיוחד ונשאר
 היו החילה מצניחורם יור הא היו אר והנה הוא די חכמי
 שבר חוסר המציאות יחד בעצמותו ובעצם חייתה לפי
 סוף היצירה כי חוסר גם העצם שהוא יה עם גם העצם
 הטע הטק אר שהוא החיות השקאת המציאות העצמי ח
 והחבר הוא היצור מן יוד והא ורבין סודי אר הוא המציאות
 החשון להרכבת והנה מציאות עצמי יורכב שלם ביניהם
 מצניהם ול מציאות החמד והצורה והם החיות כל המעשה
 והמעשה החיורכב ער טידן על חורכבו והם טע עינים
 מעדים על מציאות עצם שהוא המציאות והרכבם ו
 וחברם יחד ומכני על מציאות חיי כלל צורה ולא המצור
 צורה טבעית כלל חמד הנה כל אחת מהם חצי מציאות
 בבחינת חייתה ואם מציאות אחר מהם בעצם שלם שהוא
 חצי מציאות ומציאות החצי האחר בהכרח צדו ועל ק החצי
 החיט הוא כלל כי לא ימצא חצי כחית כחיים במציאות
 טל ובהמציאות טל ימצא טל ועל ק חצי הגם כלל הגם
 ורבין סוף בסוף חמד וצורה זו חורה על שר ספי כלל היה
 הם שר החשבת שכלב זה חורה על ה האשיות ובשניה
 שלם המציאות טל ול המציאות החמה והנפסד שהוא
 שלם החיים ודע על מציאות צורה לפי הגם החיוטבע

להיות ויפנה הוא כמות המשיח במהרה כמיטיב סוף
 והיה יי למלך על כל הארץ . וכן סוף מספר השם אחר
 אחר . להורישנו שמו אחר קן שמו אחר לבן . והוא
 סוף מיוחד במספר יהיה לבן מיוחד וכן בטאו ייך ה' ה'
 ה' ה' הוא הוא ריז היא הוא היא לבנה מיוחדת הוא עצמו
 וכן משה במספר המחוייב מצאנו . וכן שמו מופת המעט
 קן בא מופת המקובל . וכן בזה עזרה שור בהיות הארץ
 עצמו מופת מקובל ביוזם יהיה הוא האלים לבנה העצם
 הוא הארץ חסד ורחום א"כ היה מאי שיסוד שור הכך לבנה
 להים הוא יי שומר לק אמת הוא וכבר בא זה בהומה
 אמונת היחוד באוה יי ליהיט יי אחר הנה הורה שני הע'
 השנינים לבו העצם הכל אחר אין שם רבר טוסף ולח המספר
 כלל לא אחר בעצם ובמזד וכן בא בעבור בני חן אלים
 יי חלף שמו ייך ה' והוא יי וכן ט' ט' שהם שנים והוא
 אחר והוא ט' ו' שהוא ט' לבן . וכל הטוטה להרחיק האור
 הטוסף על העצם סיו שומר הרב כפרק ס"ב בחלק א' בסוף
 אהיה אשר אהיה ממש המעט . וכן ט' כ' אמות יי יי
 אהי וכן . וכן בא שלשה יי חלק יי חלק יי חלק . וכן ה' ט'
 יי . וכן יי שמונה יי שלשה יי הקטיפה . וכן שור יי כר יי
 יי יי שמו יי . וכן מים ששה רות יי המימה . פקוד יי
 חסות יי יי יי . חסות יי יי חסות יי יי חסות יי יי

היות

בטוח לבר לא שאר ספרים ולא שר לא שלט כל בטוח
 כי אם בענין אחר כלבר ואינם טוחו במקום שבו
 הוא על ענין גדולה לבר ולהכיר מופתו על היות זה השם
 אשר האפילה לומר ומעברות לחזת ומוציא גם אחרים
 עמו והוא שבו הוראהו סמו שירשת הפירוש הרב ביחוד
 מחוזותו והיה אשר אהיה שפס יחר וטעם שמוה הקורט
 ואחר ק אחר לברו אהיה שלחם אליכם וענין אהיה לבי
 הלשון המכונה מורה מורה ומכונה לעבר סמוחו יתג
 כי אהיה שרך וענינו כי אחסא עמך דחה לחוזרו בכל
 מקום אשר חקר את שמי אפי אלך ונרפתך והנה שר
 חלה אהיה הוא היה ושורט או הוה אחר לא שזה בפעל קל
 וזוהי סו בפעל כב משלש במשקל הטה הטה היה זה הוה
 וכן יטה יזה יסה ואם הם מהמשולש חילי הנזכרים השלשה
 הם מהבנין הכבר הטסק ביחוד וקדחוס משולשים חפני
 שבו משלש שלש אורות והיה דינם להיות מחמת אורות
 ושורט הטה טטה והטן טלע כהגה הטיה חחום הטה
 במשקל היה פזחה הטה הוא מהבנין הקל והי"ן של אהבה
 יהגה אהיה יהיה חחום אם שרש הוה הטה חחור כ"י"ן
 של אהוה יהוה ולא סו מחיל טלם כי אם טעם לבר
 אחר שרש היה והוה אהיה ואחר שרש הוה והוה יהוה
 והסוד המשולש הוא שחורים חילי השנים כי השם עתך

11

להיות

על ס החסיה טולת שלמה חלה ואלה וכל טיעה חשלתם
 הוא יחויב איחור השם ית חלום עם זה הוא ית יחיד לבד
 כי בחור הויה יחידה דה שחן כן בזולתו יחפץ שחט טפל
 דחת הזמן יורה עליו שלמה הזמנים כזוני טחורך עליו
 ית היה ומה ניהיה היה לפני אדם ומה עם אדם ויהיה
 אחר אחר אדם וכן הקבלה שר היה לפני העולם והוא עם
 העולם והיה אחר העולם וכן הסוד היה לשער כחש
 היה שרה וכחשי יהיה לעבוד כל שטי שחן יתר חששיו
 ירצה חל עשמו ולפי רשמו כל שן של ירצה וגם אחר
 שחן חשיו לא עשמו לחי שרה חשיו והשטי החשב
 חשט שהו טיער בעולותיו חיש שטי לא פעולתו ירצה
 כי חס גלגל הגלגל ואלגל הגלגל חיש שטי בעצם העצם
 לח ככלל ולח כפרט כשחן ענין שטי על היה שהו טפל
 לח השטי חשיה לו כי הוא שטי חששיו היו והחיה ויהיו
 יסוד שט העשיות הנכסיה כחור החסיה והחור
 והיא חרה שלמה וכחיה כ חששיה יחשב החיה
 ירצה חיה השם ויכח עלחיותו ופעולותיו חיש חיה חיה
 העצם חיה ויהיה השגחה ית כהם לער והחיש שר
 החסיה והחור חשט הוא הכסר והויה שטר יע כל
 חשט וחש כ חויה חיה סבר השטר וכעבור השטר
 חיה סבר חשונה לכל טיער חשן יחורן והוא חשט

על

כזים טעם חך כצירוף הם טעם עשיר שנות ממוכסין חן
החרי והם סוד צדדות שהנה טלם חיותה על המעשה
והנהגה והנהגה ושמירה ויבולה וציון והמראה סבר
הנהגה והנהגה סבר ההנהגה והנהגה סבר ההנהגה
והנהגה סבר המעשה והנה הם יב חרות על עצם חחר לה
סבר טעם עליו חללה וחם לא סבר חחר המעשה יב
סבר מעצם חחר וזה סוד חלה חחר חורה על יחוד השם
הנה טעם עשיר שנינים נאפעם חחר הרי הכל חחר והנה
חל הרב כ החחר לחיים נח חחר ובהיות הגבולים טעם
עשיר חזה שזמר כ החיים כייצואם ס חיים חך הוא
סוד לחי גלגל טלם ח לחיים וך לחרן וחחר חנה חחר
טלם הרי ח וזה חסוד וסבר ח חורה חחר חורה חורה
חרי וחקול שהנהגה חורה וייצואו יח טעם חלה חלה
הטלם שהם לחיות על ח חיות המעשה ופחמה חורה
ס יב חורה חקרה חרם וחקור וכל החחר עליו חלה חלה
וכרין בחורה הטעם חלק ח חרן סח וקריחה טלם חורה
חקרה חיו שהם כעצמם כל ח חורה חחר וסני חורה
חורה חורה חכל ענינם חורה ח טעם חלה חלה חלה
חורה חורה חורה חורה חורה חורה חורה חורה חורה
חורה חורה חורה חורה חורה חורה חורה חורה חורה
חורה חורה חורה חורה חורה חורה חורה חורה חורה

וייטב

ולכל חלה איצט שוועט זיך אונטערן כעסותה לא היירט
 צדיק לומר ברוב חזק אחר רבני הרב זל מפני של
 טור לג ענין לפי פי אונטערן . אבל אחר ואיני יודע מה
 הכוונה למה . זה איש לך סודו לפי הקבלה הלהית' ושאר
 הדברים יספיקו בהם רבני הרב זל ודע כי אחר על הלכות
 מעשה שהים זה טורע שהם מעשה השם אחת אחר
 טובים שהיא גם קלה השמע סוד . טור עלה בדרך
 לפי דעה מה שביאר בספר יצירה מענין איצט יטב
 גלותו לך למעלה בסוד טקירה ענין איצט גם ק' וסודו
 רבנות וחס ק' אחרו טובים מייצג להי' והמתעם לא
 שנה אכל אחר מייצג רי' הוא אחר שמה זה מפני
 סודו על טרסוס איצט מקבלה ויהיה פירושו שהם חקק
 בלכות הטוב בעבור רבנות אחת והיא טינה השם טור
 לפי הורו כח שפע אכל הרבנות ההיא לחיות נפשות
 טורחטו כהיא רבנות מציאותו והטובה אשר בעבורה
 נבראט והטורה היא וואצעית בין השם ובניטט אשר הוא
 הטיית אשר טור רי' עמו בחור וטור עלה טור רי' ח
 המורה ח' רין לחסה לשם כי יחס אחר חונה רבנות
 מעשה והוא שם איצט והרין הגדול הואי למה טורחט
 גם ק' לחיות ויצט חחר מעשר איצטו שהם טור ח
 במספר הספירות היה ענין איצט ספירה אחת והיא

הראשון מחוייב המצוות וקראטה עם היטות להפוך על
אחרת והוא עם מיוחד ראשון וכן קרין טון ס עם ההווה
הוא עם הבריה והוא ראשון וכסם הבווא עם הבריה ס עם
היטות על עם הפיר לט מייסא עלה . והטריס פלו
ספן ידוע . וכן סור הוהטו מקובלים מציחה הגם הפוכן
לל הוה הוא נצטחו הסור עלהו הכ סורה הנקודה כמטה
שורה לפי אחרת הקבלה הנבואית שהיא מרת קרין מורת
דחיים ססור לל אחר מין מרה דרך תזר כמטריקן ס מרותו
הן דרכו ומחיו יעוד מלה דבר והנה וסלל הסור הטאיר
מהמאזנים הוא הנכס והכל מרת טכס והתעיים דרכי ח
הגם והכל מרת דרכו והנעסם והמרה הוא היא והיא היא
הס דבר אחר שלם כפעל ועל זה מורה המרה על ענין ח
הנכס ואם היא השמה רעת ואולי היא חייבת והנכס
ס הכל רלגי נצטחה וכמדותה ועם זה שערחדך עליו
אחר הערת הרב אל קל עליו לעמוד סכלך מהנזכר ליה
טפר והאבל ככל ענין מיה שהוא ורבינו כשה .
סור טעם עשר טרע מחלק ראשון מל פקדי והם
פקד סד וסה וסו ומסוק חלק כ מפקד אח ואל .
עיקר סור דבור וחכדיו . והם אחיה ומעשה
ושכירה ומטחה וטעם ושלחה וקריאה וטנו וסו
כס . מלה השניסם רובם הם עלוים ממארים עניניה

לו סכלה
וכמדותה

למ דל

הוא שכל ימי חייו. מפני שאי יתקשר להיות כל המין משפלים
ולא סבלים גם כן אבל חיוב המין לפי טבעו שימצאו בו ככל
דור ודור סבלים ומשפלים נשירים ונשים גבורים וחלשים
מעשים וצדיקים כריזים וחולנים יפים יגבורים חיים ומתים
קורבים וחוקים כחורים וזקנים וכיוצא בהם הרבה
הרחיב בהכרח לפי זה טעם כוונת להיות להם דבר משורה
לכל ענין הגיע לו חצר הטבע לכל אחר ואחר ואישי המין
חוקו וחלקו המה לפי מצותו חצר דבר האמצעי
כאשר הגיע חצר הטבע יחצר הלאה ואם חצר והתשיע
אחר על חברו יהיה שם ייסיור הדשע והזרון הגיע
מן המזיק ואם הגיע יפגע על פי כן ואם לא הגיע כפגע
ס' אם כן וס' שיגע כפגע יסור וזמן כמין חזינ' החטא
האמצעי הטבעיות המשפלות חן הלה והיא נמוסי המדינת
המדינה וחוקי המנהל ומשפטי המורה אשר מהם להם
ומהם אמצעי סיו שביי חרב קל כענין הטובה. ומפני
זה גזרה החכמה להיות תורת השם הקדושה השלמה לכל
המין ואישי כרצונת השלמה. והנה המדות הקדושות
אשר אמר אלה הטובה הגדולה אשר עשה השם ית' עמו
ועם אבותינו השתדל כלליטתם להשתק ספר המורה
אשר לבת ולשק לשון ער שמעתי בהם מעתה קיים
שהשתדל לפי דעתם ולא השגיח אים ישנו יבר אים און

ועל הדקיע דמות כסא ולפי כסא לבר כה הסא חיסו גוף
כמו שכתוב בסור כסא הוא סור הג' יחס ק אין לעלה
חיסו גוף לא במקום ולא במעלה והנה חסו חב מעלה
עמו עליו ברבי וזל ערכו רס ונשא שוס עליו וכבר כתי
הרב עליוהו וענינים השלים פיופתים ורזים מקובלים
מרבניהם זל סאזי כז פיופתים מושלים ויחא שהם
עבל חסל גלגל הכתל אחיה ומשפיע חוה עליו והוא שם
זה החלה לבל גוף ולבל רעשה ועליו טיחו כחשית כח
להי חת השחי וחת החי ופיתו חת כהחלה והוא ערוב
ועמו עניני הסור הזה מוכנים מרבי הרב זל ..
סור היכנה שור טרע חלק א חפרק שח
וישנין היוברים וחלק ב חפרקי מחלקה החמש
הקדוהו וישנין העבודה וחלק ג חפרקי ההשגחה
וישנין חכב וחכרי ומשנין חיונה העבודה ומשניהם ..
עיקר סור כלכל הדות דע כ זה הסור הוא
החוקן שחלק א יט וחי שיחתם זה החלק חפכ
שכל היה שמי ט עניני השם ונחרי ורוב סרי חרה
הוא ענין שט נכט וכיס בעברי הכרח הדור הכי סג
כשזוטו כרי שיקלחו גדלים וקטנים ולא יכב לעור
חיונם דבר גדול או קטן ויהיה ההנהגה החטויה אשר
אליו יסוך גדול לקיום המין ואיר בשמחה הדת לקיום

על

וכתו אחדיו חסדים גמלים וחלקו חיל על חיל מחלקות
 וזילת על דבריו והתלפת אשר חסר וטלר היכריו טקו
 וזרח הוא הלציוק הכבד והחרים חסר הלציוק והשלמה
 וכתו אחד זה רכיש ורכיש וסירו היה שערב שישעור
 והוא סר סיסטות על גזה סירים וכי היה יאע
 ענין כל הוציא וכב היה לה טיעה זה ויפנ כחרי יכ
 הקוציות והרזחיים החחויכים לבליה שטוב ואיף לב
 היה שיעה אפי החכר החק כל זמן שיעה אפי החכרים יכ
 שהיה קטן דשה יכור לעשיות הוצרות שטי העל
 ושטי וכ עינים הפנים ויטבו חיל ואיל טחור טרך
 הדברים חיל ואיל דבר להו חיים ואפי שהיורב הפנים
 והנה העם הנהוגים לקבל יעמנים השועה חי הזויה
 לעשיות יקבלו זה הקשר ויהי שמה טיעם ער שיקבע
 ויוול ער שוט העלם טענין הטבעי שחי איפער להפיר
 חיטו לעשיות יקבלו הפט וזאת היה סבה להחלק החויה
 לזר החיות שדשיתקן וקבלת העלית אחת השת השער
 היא החיות וטאיל היה להיות טעצית וכל החקזה על
 אחת והקבלת ההם הוא העלם דין והפיקוחים ער
 שרתיכ חזה חיות החיות שועיות זו חיה זו רציה
 החחלקת טחיל שט כע חיה שטי חיות חו חיה לפי חסר
 החיות וכזה הם קרובים לחיות לבשל חיים שחיים

והנה יודע כי ענין כלכל הדת והדעות והאמונות
משך חור החיים והצרות והזמנים והדקויות והחקה
הדחוקים כי חיל הענינים לה יתכן שאין האשים
יהיה כללם ומהר החייב שרוב כסודות והויות
ישט והב וגם סוף ומהר וברזל ובעזרה והרבבל
והרעור כפי לחייב ההפסד וכן כעצמים וכן בחיים וכן
כדברים לפי היצירה הטבעית כן החייב גם כן זה הענין
כדעת שהרבבל והרעור זה בזה שר שחף הית הקדושה
ערכה וכלכלה רבים חכמי אומות שר שחף אומות
כה וחיל אומות כה יל הקדחים והטות והאומות
החוקים שיש על החמה ואומות כה הוא אצלם ענין
חושל שהם לה עה היענות שבו כדעה משר אנשי
הומות וחכמים כדעם הכל יש להם פיוט חפוז כדעם
יחס כיה שכל אומות כה שחף לה רל חמי ועממי קרה
ל זה החקה יל חקה הכלכל והשמי החמות וחלקה
הסוטר האמור החמות חשו לה יסופקו לשום חשכל
ושני עתה חך לה יקרב כיה שכלנו חוקה שחף חכרו
חחב חמיה חך לה עה כעמיה לברב דבר הכל חיה
שרב ולח שר לח שחף כעמיו חוה שחף עיסר עליו
לבר וסוטר כזה חך על חמה שכל חש חכר רכיש
הקדוש שיה הוא ריחיה השיה חש חכר המשניות סלם

נ

ה

שפה אחר כיון זהיה חזוי להיותם טעם בני חזי אחר
 סודו זכר מלקי השלטי פני יחזר כן חשבה לעמוד סגד
 הקדושה הלאורה והיה זה סבה להפירה ולפחה סודת הקין
 ולשפטה בני העשיה ולקלקל החשבותה ולהמילת
 החשבותה הייחוסות בשם אחר וכן חשבותה ולשטר
 לשוטרותה אל לשוטרות יתרה זמרה ער אשר לזימן איש שפר
 רשמו סיו המוחות סיעט שחין חכמה זו לזו ושכח אלם
 הענין סיוע אינם יחברים שהארס שהוא שומע לשון
 שלח הורג לזכר כן כסר חכר שזה החכר ס הוא חי חרס
 כפעל לא שלח ימן חרטו רכר ס חס שהוא חרט לבד ילח
 יחייב לו שלח יוע סוטה סיו שזכר הרב זל מלק כ סוף
 סו ולפי זה הענין סלע אשר העירט עליו הרב גם חרט
 להחזירין הקדוה ולבטל חוב החלוקות וסוד לעזור
 הרעה החיזות השכל להשלים המשפלים יסודי קח
 לחשונם קרה לחחכים שהנה קרו רחילה יז חשם רכס
 סחיותטו חסיים טרב ספרים יחכמים וזהם פסקות
 על דברי הלמוד להסיר החלוקה ולקיים המענה השזה
 סכל אחיותט יכיו החיים לחונם וחלקו על הפסקות ההם
 שחוכרו יתרה חטה יצי חוח יתרה שעה סעה וטרי
 החלוקה שוד כן הפסקים והרשע והחיים פירו הטה
 והסודו סודותה לא סבר השיח על הקדוה וסיו החיים

תק

מדברים שצדוניהם השגור ולזה היו להם חייבים זכום
 אך כע אדם שהם כע אש טלב לוי היה חנוי אחרי היוצב
 מין אחר שיחלקו לחייבים זכום לאל גבורת יצור היוצב השוק
 חרם כגור טווחורם אשר מאנו כל עצה רעה וכל
 החטלה חקלקלה הצורה וכל שמה חפיה ומשיחה חיה
 האדם אשר השגורו לאל מחלקה ולכל שמה עב הפסד
 סוד הכיה החשק אשר יהיה חלק חשק לקצץ האנשי ח
 המדיני יגורם רעה לאל החין כזו הדרך וכן כמרה חפיות
 זה הענין האדם החשק ועב נח והעידה שגבר החחם
 בן כעלי הצורה החיוחית שר שגורה חסויה על זה
 להשיחם לאל ששאר אחר כעל צורה אחת כעל
 עלם וחיות וכזוטה שאר האיש והחין והנה השחע
 לבנים כחלק ג' כסוד ספירי הצורה השחית על זה הענין
 חשם רבן זה טעו והנה הרעך איש האלים משה וכ
 שח חין כל עמא כעל כזו ודס אשר השיג הרבליור
 החטשיות והחכמות הטכניות והטוטה האליות ח
 החטשיות הטכניות והאליות החטות החטשיות לעלה
 לע זה טעו ופוטו לע כמרה השם הייחיה החטשיות
 החטשיות טלב כחיה וכמור והחיישור על רע
 שכלית והחיישור כה שהחיה הזאת טלה ולל החחיה
 החטשיות הייתה אחת אחת וכעל רעה אחת וטעלת

לענין כי ויחזיקו ימי אביהם במעוהו ויל להזיב פקדיו
 זה על זה ולבדור כל מלה זכחה סמוך הקבוצים ויחזיקו זדיש
 מענין הפרק היו היו מצעם טינתו מלה בכל מה שכלל
 החסר הקדוש המזוי הכללה יט יוטן כחולת החתמה ושש
 והטש זלזלם בשרם משה נחילי טראה הוא ויחזיק
 שאינו ק בחייה שהם הזקוקים הרב והם לח הושילי עשרה
 כזה ושאר הנק טל עדים לח עמו זל ולי עם המקובלם
 האחרת האחרת ספרו האלהי כי הוא והם נעשה העילוי ירי
 לו ילהם כזה שטוטט וטעם דבר החק ויחזיקו
 הקטן המקובל יספרו על פי דבור השלמים זל טינת כזה
 החסר להסיר הרעות הרעות האלה לטוהים ספרי העבר
 ואם יושילי איברי טר עלה טינת שלמה כירי יחזיק לחי
 איט עלה זיקה עם לו החסר זה זקיה למשה יכט
 ולבדור לחסייט ולכז משה החסר זה כחסר ל
 העיה סבלה הם זל חיה מענין יק ייר כל החסר ספר
 לשם שאים בכל זמן וכל מקום זל שחובה עליו לבטל
 מה שיקרה לו על חסרו " ויחזיקו חסר
 משה חסר ודבור חסר ישור לבטל לחסר ויקיים
 כט קחי יסג קחי ילי לבל קוחיו
 לבל חסר יקוחו בחסר
 וכזה טלם החלק המענין " והנסיחו כי יר סודות לה

וחושבים אחר שמצדדים החזות לבם חכמים ומעליחים
 בחכ העצום פלג חקרה ששים לה טכניס ולא יטעיס
 כפי שלמה להם ההצלחה האמתית ואוהבים בלבם לוי
 וזוה השם לפגשותיך יחד מאט ולעל היות השם עומק
 ומשנה בחמה כפי האין היה לנו זה הטוב טעם הלא זה
 הגמול המשלה אשר ייפך השם ית בטורח הרמייח
 על שבות ועל שחית מצותנו טען ארי סתיחיים
 כקנה ועוצה ותלדה טנים וטע טנים ולחיות בטורה
 וכבוד ועשר רב וכיטעש טפרים טליחי חייהם כוארת
 המחשבה האטטית ההכרית אשר אין אחרות לה בעצמה
 ואין אחרת טוטה השם עליה טלל לרעה טל השכל לה
 לרעה טל טעך שהיא טע כרעה: אחים הרחיים מיט
 מצאויורה אלה המדחיים בהכרח בטעט וטע טוקט
 ועורס קטנים טקוטיס כדחייטס ואין אחר מהם ארעש
 מעצמו ולא רעה לשמוט קול רעדה מיט העור טך
 טטיכ אל לב להט איד יחי קל מיט רן וייטבו ככל
 טבר ואין ט מאזט טכל לשקול היות הים ולחחר מיטט
 ולמה לה יטקט מה רבלטה כזה היצואות וחי זה ררך ילק
 טן חיס יחיה כוס חוטה וערה הוא חי או יחיה כוס
 חוטה וערה הוא חר: והנה הספיקו לע טכל אלה החייט
 טיא ואם להכמים קרה המקרה הרע הזה המאוס איד

חלק השני סנה
העצה לג

חיי נפש הם נצחיים " יוס דרה גנה למהם ובה "
אוי למהם הם לחיים " יש חלק לעולם הבא "

העולם הבא הוא

אשר עליו רוחי כל משכיל להטריח גוץ ונפשו בעולם הזה
ער אשר יעלה לו סודו באמתה ומהותו ואין הקבלה הוא שיש
מספקה בן מנע שחי איפסו שהיא עקר כי הטבע וההנהגה
הקדומים לשכל כוונן יכריחים להיות הקבלה ההיא טלה
זו חכה רחוקה מנע יחי העצמה ומנע אהבת חיי העול
חה ורגבות החיותו הרחוקה האחיבות חוב המקרים
הנעם והחוליות מחשבות שקר והחזרה מאדנות שור
וידושים ואם זקני החזרה חסדי האמנם נשקטם כה
אך לא ישקטם ולא יטבע בים הבחורים והעצבים והקטט
והנשים אשר טבעם רוח ואין להם לב להשכיל מה שאנו
להשכיל. והנה אמתו חיים כעניעט דרפת חכ חסדי
הרמטן אחר השורה והדבור יקובטים עליהם ויחכים
מחון ויבקשים החזרה והם יגעים להשגיר ואינם חולים
יכירם ושכחו מאמר שליה ענה שאם אל הנעב להשגיר
יכירך חול יאיהבים מה שאנו לשטח מה שאנו למהוב
וכל היה שירבו והענייט השגרים לשם ויוסיפים שיחה

ואיננו

המחזור

וְלֹא חֲחִיר וְכֵן הַטְּבוּחִים הַזֵּה בְּלִים מִסְּפֵק לְרִיף אֲחִיר־
 הַמִּזְרָה וְהַשָּׁה רֵשֶׁה הַזֵּה בְּלִים מִסְּפֵק לְרִיף יֵשֶׁה הַמִּזְרָה
 הַזֶּה מִסְּפֵק לְרִיף בְּלִים לְעֵן יֵשֶׁה הַכְּמִיר בְּלִים לְעֵן קְלִירִי
 וְכֵן הַרְן קְלִירִי וְעַל כֵּן הַטְּבוּחִים הַזֵּה וְהַדְּמִיּוֹן הַזֵּה
 הַטְּבוּחִים וְהַחֲוִיִּים וְהַטְּפוּסִים וְכֵן הַיִּרְעֵב וְהַכְּמִיר הַזֵּה וְהַמִּזְרָה
 הַזֶּה בְּרִמְזוֹן לִי שְׂמֵחָה צוּרָה כֵּן חֲדָה מִיֵּם זְכִים וְאִחֵר
 וְחֵחֵהוּ מִטָּר לִים עֲבִים וְאִחֵר וְחֵחֵהוּ מִטָּר וְחֵחֵהוּ זְכִים וְאִחֵר
 וְחֵחֵהוּ מִטָּר עֲבִים וְאִחֵר וְחֵחֵהוּ מִטָּר הַמִּזְרָה בְּלִים לְחֵר
 הַזֶּה וְאִחֵר לְחֵר הַטְּבוּחִים וְאִחֵר לְחֵר הַיִּרְעֵב וְאִחֵר לְחֵר הַכְּמִיר
 וְאִחֵר לְחֵר אֵין זְכִים וְחֵחֵהוּ בְּלִים וְאִחֵר לְחֵר הַשָּׁה מִיֵּם
 עֵן וְעַרְפֵּל וְאִחֵר הַקְּרִיב וְחֵחֵהוּ הַיִּרְעֵב וְאִחֵר מִחֵץ הַיֵּם
 לְחֵר הַשָּׁה הַכְּמִיר הַמִּזְרָה וְכֵן לְבָרָה הַיִּרְעֵב וְהַשָּׁה יֵשֶׁה
 מִיֵּם אֵין הַזֶּה בְּהַשָּׁה סִפּוֹ מְחֵלֵק אֵין שְׂכָה הַלֵּיל
 אֵין מִיֵּם הַכְּמִיר הַמִּזְרָה וְלִילָה מִיֵּם יִמִּיר מִחֵסֶה מִיֵּרֵה
 וְחֵחֵהוּ הַזֶּה טֵלֵב הַיִּרְעֵב לְחֵרִי הַזֶּה וְלְחֵסֶבֶט אֵין כֵּן טוֹרֵה
 מִחֵס לְקַבֵּל כֵּן הַשָּׁה הַזֵּה אֵין חֵחֵהוּ שְׂחֵר הַשָּׁה וְלֵטֵב
 מִחֵס הַמִּזְרָה חֵמִיר וְחֵחֵהוּ הַשָּׁה הַיִּרְעֵב שְׂחֵר לְחֵר
 הַזֶּה לְחֵר הַיִּרְעֵב וְכֵן חֵחֵהוּ וְהַזֶּה מִיֵּם מִיֵּחֵסֶבֶט עֲבִים
 הַזֶּה לְחֵר שְׂחֵרָה צוּרָה כֵּן חֵחֵהוּ מִיֵּם שְׂחֵר הַיִּרְעֵב לְחֵר
 הַזֶּה כֵּן לֵחֵר כֵּן וְלֵחֵר מִיֵּם כֵּן חֵחֵהוּ מִיֵּם הַמִּזְרָה
 לְבַד וְחֵחֵהוּ הַזֶּה עֵלָה מִיֵּרְעֵב הַמִּזְרָה הַטְּפוּסִים לְבַד

יחייבת ששג והגיוול החחון החחית הוא חיי העולם
הבד ורגעג הכחית בהרפקה לשם כלו בניו שפנה חזר
היא חיי השכל השפכע והכחית ית וחיין זה ההרפקית סגורה
גוף חלוקה יחור שהיא כחית קרוב או חוקק ליעלה חיו
לחטה לפניה חיי לחחור לחיין חולשאל לא הוא דפוק חירע
היודע כיווע הכחית ית והוא ככור ית הזוסק עם העש
כעולם יחיי הוא התקרא חהל חוער כלו בשלם הכח וחיין
זה כי חס חחית עליון לבד והס יחטה הלחיס יעשע חהל
חוער שהוא יחטה הלחיס כחך החחטה שהס ק החחטה
לחרכע וחחית השלם חזרח וחערב עפון ודחיס והחור
החכישיי הוא קדש וסך ק החחית שפניה גבריל מיכאל
ואחירא רפאל ישכית א כחחיעע והוא קדש קדשים וסך
ש קחחית כחחיעע חיעלה ויטה פניה וחחור יחיין ושחיל
והיכל ית כחחיעע והבן זה כ שס החור וההדר והזיו והחור
והרפחית והככור יטס רענגה השחיות השחיות החוע
החירענגות שהגה השחיות העליוטה הנכרות חסל
חחיר ועל זה חין להס שוס חיעעה דהגגה השפוגעה
והשחיותהס חחיר ויעלגם שחיס כפעל לער כלו הפסק
וכלי חיעעה יעב חירענגך כ חירענג חההגגה הוא החחיר
הלכש שרה וטעט שרה חחיס הוא יך וכהיר טקוח חספלקליג
הט חחלק לשע חיעיס עליון ויעחון כחחוקס חיעלה וחחיר

על שמה סמך האילן והם סמך של שמה של אילנות
 השנה סמך אחרת אחרת קחט וכת אחרת אחרת קק וכת אחרת
 אחרת קקק וזה השם טמא אחר וענין אלה התענין
 ואילן התענין והדומים והשכלים זה כח הטמא אחרת
 בענין אלה השכלים והאלה השכלים והשכלים וכת
 טח הם טח וחס ויפת כע טח אחרים וכת יפת אחרים
 וכת חט שדים הדומים למחכים הם השכלים הנק' צדיק
 גמורים ועליהם אה' צדיקים גמורים טבבים ונחמדים
 לאלה לחיים והחיים לחיים הם הנפשיים ונקמדים
 כיטעים ועליהם אה' כיטעים אחרים ועליהם זט טב
 אחרים לח זט טב שדים הדומים לאלה הם גמ' ונקמדים
 הטבים גמורים ועליהם אה' הטבים גמורים טבבים
 ונחמדים לאלה לחיים ויורדן לביר שחר והנה טרע
 לב השכל שהשולמות הם ג' חלקים גב וטמאט אחר
 השלם היסודות ונבא הטמא השלם הגמלים והליל
 השלם השלמן הוא שלם השכלים הוא השלם היסודות
 הם ק חס העינה המכונה שארית אחר מורה בשלם
 היסודות שמה שלם השדים והמזיקין והשטנים והעבר
 המזיקין וזה השם לשון בענין אחר וזהו חס השלם
 חס וטב וק' והרב גלה שם ס' והשכלם אחר חס
 מורה על היסודות שמה גלה חלק ב' כל בענין השלם

בלב שלם וכפני חכמה שחן ספק שהיא לה ירעה זה לשלם
 כחזר לה ירעה שיחות אחר שיחיה נחמה וזוהי תקיחת
 החיות המהות האחרת וזוהי היא חיה וזוהי עם
 חיים לה נחיים סיו שזכר הרב כפיק הוא מחלק א
 וכיו שחזרו סור חיי העש כחלק חזו של זה החסר
 בסור ח כענין צדיקים יפי מיתקן קדוהו חיי ורשע יתי
 בחיי קדוהו מהם . ולא מהתם ילל יתלך על ידו הוא
 ויחנם והעניים החכמים שארית אחר מורם הגלגלים
 שהוא עולם האשים הטובים ירחי החטא והער הרוד
 הט כדרך חן אה נעשו שחור . והרב גלה שהוא הרב שאן
 לשון שלטון נלזו סיו שחור כשמה גם נעש . יחן ס
 הכטעים כי הם משרבי עם האשים בעולם הגלגלים
 אשר סחורם נפשות מושכלות ומשכילות וכבר נפרו מ
 מכלל החור השכל רל מהיסודות ומחזות יחז הם כ
 עין לה בעולם הבא והמפרט יפירורו וחי שהעצ מיטע
 זו אחר מורו סבר חיה בחיי המון העם כן המשכל על
 חך משל והנה שב חטו יחוק אל סח קרוב להיות לע חלק
 לעולם הבא ועלה מירגל אה שב ממשכל ומשכי לשל
 שלמה העלחה סיו שחורט ויחנם השכלים הם חיים
 שארית אחר מורם בעולם השכלים שהוא עולם המלכות
 והם הטקמים עבדים נחמה ולא שארו עם רבר שהיא

בעולם

כחטית כשחוק עם ארץ שהיא גם לזרן לבו גם הוא
לסיוחה יחד ויש קן הרשעים הם השתתפים עם הדיים
אשר הם כסיוחה וצורה אחר חורב שאריות שיורדי
יהוא השלם היוטל והוא חי בחיי בהיות כוונה בבית
האדם אשר לה יהא שיפסד שום דבר לן המצאות הפסד
העורגת כיום פנים אבל השלם טל גלגל יהיה חזק
חיסב יחגלגל החיך והנה כל מוטל שמוצאות יש לו
חלק לשלם כח וזה כחט לה ככלל יכהגלגל יש שם
מיוטל לישלם טעלה ועוד יחגלגל ישלה יש שם
מיוטל לישלם לשלם שלמה העלמה יטעלה והופט
אל חזק יהיה לברוח והיה שלם יחטל ומיוטל כפעל
ושב חזק חזק לחזק לשלם כי חזק יפוט כגרי חלבוה
ללבז כגרים טוים אשר בחייו שנה אורה כרבליה השנה
וטוח כל טוח כח להסידם העלמי וללבז מחלטה סלוח
טרי ישע והעלה והעלה ויהי שטוח כל יחיו לשמה חכיה
המלין אשר טחור שם על לה חום ככפיו ישם סזו והאחלה
חזק להפעל להחיה חפשי לבו ונזון שטל והוציחו השם
יהמליט ושם טר חלבוה כראשו ונעורה זהב גדולה
ירבזך טף ואתען הלבנו חזק לה יחב לבבו כשחט שם
כיה הסהר טל שן שזימחו לו דע שחטב אל כיה הפלח
אשר חזק לעקחה יטעלה וכל שן פשיכפה הוא שיזכ שם

יכ

והם טבעות חיוניות ושכלת כי הטבעית שהיא המושכלת
 ומיושגת חינה מצגת שום השגה כשלה והנה היא טיורה
 כמייין החומר הטבעי שאינו משיג גם כן שום השגה בשל
 ולא טורה הטבעית גם כן ואם שניהם ארזים שכל חי משיג
 וכל משיג חי כי בעלי חיים משיגים ומתעשים ורובם יחיים
 גם כן אך אינם לי מרכיבים ולא משכלים ואין עשייתם
 שמימות כי הם יסודיות והעבר הרחי כטוח הרצון הארץ
 דהא ששכ מזריע זרע למטה יכחי תוצא הארץ טבע חיה
 אך כהם טענה חדם בעלמיו כדמורטו לח מן הארץ לבר
 ואם כן המעלה העליונה כמציאות היא השכלת והיא שנת
 למשכלת ועל כן שכ לחיוב ענינו לח למטה ושכ המשכל
 וכל אחר היותו מושכל ומשכל וזו נשלמה טורה יצחק
 למטה ידוע וזו אשר טק הבליה כל כחותו למטה כרי
 להשלמה פך שובה למטה ושלמה ועזרו השם פך שיצח
 מן הכח אל הפעל השלם וחיה חיים נחיים לעבר כפעל
 וזע שכל טה משלש סגור הנסגו כמין האדם מהם טוח
 להמלגל ולעמה לבח מזה לזה בעוד שהאדם חי כחי
 העוף השכלי רל מצדק לביטוי או לרשעו הכח כן וזין
 לו מושג מזה כלל מעשה גיורה אך יש לו סיוע ועזר או
 כוחות לו טוח לפי משיגו על צד הגיור והעטש כמורחם
 זל כח לטהר משיגן חותו כח לטהר כרחין לו ועל זו הדרך

כסח חבלי עמו מן הכח אל הפעל ונשמהו חיה עף עך
והעך הוויי החמר חיוב לשם לשמע און שחטתך וענה
עיני דאך . על ק אחוס ונחמה על עפר ואפר והרב
גלה ואמר עם סיו שהוצע עביטו והוא יושב בתוך האפר
וזה משל אל היותו רבך אל החמר ואלו אחוס מה שהייד
אנהב חלה ואחר ק יהיה ל נחמה על מקרי טלם אשר
השיען לעפר ואפר סמו שאח' חברה' אעבי הולבנת ולת' אש
וכ' . ואעבי עפר ואפר ער שטלר לע כגמול השפלות חמרי
וכמותו חותן כן שטעקד לבני השם במקום טולה ושאר
אפרו צבור למטון שקידה ולמטון סברה כזכר פרה שהוא
עפר שריפת החטאה והוא הרשן כגמ' וכענין כי הוא אפר
רשן ושמן אעבי ועבור מאד ולזה השם לחברה פאר החת
אפר ונמול חיוב ויוסף יהי אהב אשר לחיוב לחטאה שהיה
משפל סמו שר' רב אשר ולת' היה שכל אל משכיל כמט' ל
צדיק גמור ואל' טעך מאח' הרב שאח' לח טאח' אש משכיל
וחכם או חכמן ולת' בעל חזון טובה ולת' בעל טל' כ
טוטה בעצמה היא זו שזכרה כמשכיל שם משוקק ואעפ"כ
לח נזכר עלת' מה השם וכשיע' שטל' לבעל שכ שכל
המשלוח השומם הטקחות חיים הם חיימן שכן וחיי העהב
אך השלשית ואם היא חיה היא המיתה ושם הבינה השם
שלא נפשות שיש בזה המצאה השפל כגמ' שלא סמות הנזכ

אי מעיד לעיר או מחקום לחקום בני יאורא מחשבה
 בני אדם ולפי מעשיו ושלטו הארבע בענין זה ס' לבאר
 הסוד הגדול של טח ופעל בעבור היות בענינם יסוד ושם
 ושקר לבב חכמה ורעה ולהוריע שזה הפעול יחוייב
 מן היות האדם יונקב מהכרוכים ולהט החרב החמה פנת
 אשר הרבוי סוד בערען קן יחד בעקשו הפני יופרשו
 והיו לו קן יהי טח חרב על הגזה לבריה ועל הארץ יהיה טל
 טקז ומצד מן להט החרב והטל וכל זה אחרת כ שט היציה
 היו שנים והם אחר וטקראו טובים וטקראו להט והכנים
 וזה הכח אשר זכרה הוא הכח האמצעי כן ל' חייט הכח
 הנזכר בענין ס' יאמנם הכח המורה על ענין הערה
 רב שיצא ואיפשר שלט יאצא טווירך העבר הוא זקן
 סח וט' זקין יקרא זקן כפעל וכיוצא בהם חרפה יוצר
 יאיר לב ס' הכח הנזכר שר על זה הענין שהוא סח ח
 סחיר יעקב וטעו בהיותם כבטן היו שניהם צריקים וכו'
 וכיטעים ורשעים כח רחוק ובהולרם שב להם החוק
 קרוב והקרוב רחוק וטעו שהורה עליה ענין מעשה כל
 אחר ואחר והם שב יעקב צריק כפעל וטעו רשע כפעל
 ואינם הכביל שכן הכחיות האלה הוא שהכח הרושן ח
 הוא טח על הדבר הטעוה והוא צורה או חקרה וטרים
 היציה יקרא טח בעיר ואיפשר שיצא טח חקנה וטח צח

לפי חייט

יבגול

לך שאינו משנין כח ופעל הטעם מעריך על זה והוא
 שמה צריך לרעה כי השנין המזכיר שם הוא סוד הרבליה
 החרוטה לחרס והוא היותו שלל ומשכיל ומשכל בפעל
 אחר היותו במח והוא שוב להי אחר היותו חזרי והוא
 עזרו מן הסח אל הפעל והשם שלי וטר הרב זה כזה הלשון
 זהו המוסך מדבריו כדורו והמין הרביעי הוא רבליה
 השלמה האמתי והוא שיעשה לחרס המשלוח השלמה
 אל צור המושלמה ללמוד מהם רעה אחרות בלהיותו
 ומחנה נרמ עקב כזה טעם בסוד שבורה השם האברה
 אשר הוא רבליה כל הסודות והעבר מטוב לו
 סוד שט טרע מחלק ב' מטרק ה' ומ' טרקי מחוץ
 והם טרקי מ"ט ט"ז ס"ג ומ"ג טרקי מחלק ג' והם פוק ט"ח מ"ד ט"ו
 עיקר סוד השבח המורה מן צורך שראשיהם
 הם המצוי שנין מן השניני' במקומות אשר אינו משנין
 עליהם והוא ג' הערה על השנין ההוא כעצמו טיקוס
 מן המקומות חס למו ומע לה זכרה: התיקוס ההוא כ'
 הול' שחזרו או לה ירעמו כלל או ירעמו והחזרו כמות
 מצב סבה מן הסברה: אבל צריך שהפעל יזריזות על זה
 שרואה מהשניני' הנזכר הפעלים אשר אינו מעד לך בכל
 ענין ושנין בכל סוד וסודי יצריך ארה על כל זה לשם
 את יצריט על העזר שערות כזה לחבר ספר הפעליות

יקרא עיר סח נחצי בפעל ואחמם הכח השני הוא נחמיר
 על דבר הנשא את הכח הנשא שהוא טעמו כמח טרם
 המצאו ואחמם אחר המצאו יאמר עליו נשא בפעל ואח
 שני הסחות האלה הם טחורים על הנשא ועל הטחור
 כ זה נשא כמח וזה נשא כמח טחור אחר הרב שהם טע
 איפסיות הנושא והטחור ובהמצא הרב קצור כל מצאות
 הכח הנשא כנשא יאמר על שניהם פעל ואחמם הכח
 השלשי הוא הנמצא בפעל מעצמו וכמח מולטו יש שני
 שהיה המעשה לפעמים ולהמצא הרב בפעל אחר
 המקבל ולפעמים אחר הפועל כדומך השכל סח בפעל
 ופועל המיד למצימצא רב מוסק יקבל פעולתו וחס לחו לחו
 וחס ק המעשה אחר המקבל לח אחר הפועל אבל כדומך
 שני האדם פקוחות במקום החשך ואחמם הוא בפעל כחס
 כמח הנה המעשה אחר הפועל לח אחר המקבל והוא מהאחר
 שחשך מאיר להם ואלה הענינים טלם אשר זכרה בפעל
 סח ופעל יהממו יורג אצלך כהסתרך כסחם במקומות
 אשר עוררתך יגלה כי אי אפסר ל הנשק סטרי זה סל
 מורה הטובים לא אחר שאדריך שכלך כעניני אלקשרי
 מקומותיה סתרם אחר אחר והבנים מתוך רבי
 והעמות ובה יספיק לך סטק שלם ודע כי מה שכלל
 ברבי ענין הפוך האחרון שכלל המורה הוא פנג אולי יראה

הפועל

וישג ביצירות הוא השבח היותר ידועים זולתו מן ז
השמות הוא שבו היוטרה קורם כמון לשבח האחרת נחמה
מיט מיטלה אחר גדול מאד ער אשר אין לחיון ביניהם
כי אם שמה שם שיו שאין לחיון בין כוח וכח אחר כי אם
שמה שם לבד ולא כענין כלל והרב הכיח על זה דברים
יופתיים דברים והכנים השם ול אפה שמח ומן שאר
המקורות הנחזים כי כראש הסוד הזה שהם טמכים יתקן
הבן ענינים גדולים ואין צורך לבחור כחכ לשון הנר
יותר כי הרב כחיים כענין שיש בו ה יותר וידוע
סוד שלמי טרע החלק כ הפרק יב ול הפרק יח
והפרק י ומה שזכרנו חכ סלק א בסוד ה הוא סוד התלמי
וסבה והחיון הפרקיו ...
כחלק סוד שפני אחר שיהיה מחברי זר
מקום מן המקורות שחזרה בו סוד אחר יספרנו
לך כי ענין אחר שבו מקום אחר חכמי היוט ענין טקס
זה עב זה צריך שהים העבר לחקור הענין הוא והחיון
מקום אחר והקצירה שני ענינים הבן טוטה כוס הוא
כל ספק יונה כי כוסר פה ענין שפני וחזני לעל
בחלק א סוד התלמי וסבה בסוד זה הבן טוטה מענהם
מקשר עניניהם וזה דורה לענין היצירה כי ביצירה האדם
ענין אחר שפני השם כדרך אחר כחיו והשם שהשפני

וּלְהִידִיעַ כֵּן לְבִירוֹתָו וּלְיִשְׁרָאֵל סֵפֶר אֲמוֹת כָּל הָאָרֶץ וְאֵם
יִרְאֶה שֵׁי קָצֵר וְצֶלֶל כֹּה וְקִצְתָּ מִנִּשְׁעָה לְגִלְתָּ מִה שְׁחִיבֵינוּ
לְהַסְתִּירוֹ מִצַּד הַמֶּס וּמִצַּד הַזְּבֻעָה הַרְבֵּה אֲשֶׁר הַשְׂמִיעָנוּ עַל
זֶה הֵנּוּ יִירָע מִהֵרָא שְׂאִיטָן כִּי מִי שְׁהִמְעַע עַל זֶה הַשְּׂרָה
כִּי אֵשׁ חֲלֹקֶת בְּעֵינָיִן סוּר סוּרֵי הַרְבֵּה בְּעַתְּ וְהִרְעָ לָךְ כִּי יִי
הַחֲוִתוֹת מִגְּלִים וּמִסְתָּרִים כִּי הַגְּלִי כְּסוּר צִיחֵי הַחֲוִיִּת
אֲשֶׁר חֲלֹקִיהֶם לְיִמֵּיךָ הַכֵּן הַזְּכַח הַחֲמִיתָ וְהֵנּוּ הַיּוֹרֵעִים
טָקוּדֵי מַס עֲפֵטָה כְּעֵצָה וְעַל כֵּן טָקוּדֵי הַיּוֹרֵעִים מַשִּׁים בְּבִחֵיטָה
שֶׁלֹּג כִּי גַם הַיּוֹרֵעִים טָקוּדֵי מַשִּׁים וְאִינֶם הַזְּכַח אֲשֶׁר הַזְּכַח
לְמַס מִיָּה שְׂרָעֵה מִסוּחֲוֵינֵנו הוּא שְׂרָעֵכִיל כֵּן סוּר וְסוּרֵי
וְהוּא הַזְּכַח הַחֲמִיתָ אֲשֶׁר כָּחַר כִּי הַמֶּס יִכְעֲבֹרוּ כָּחַר כְּסוּ
גַב וְכִי קָדְשָׁה וְהַכְּרִיטָה אִכְלָ עֵם וְיִוְחִיטָה אִכְלָ לְשִׁין כִּי
יִהְיֶה כְּסוּ אֵלָיו לְהִיָּה לֵעָם סְגוּלָה אִכְלָ הַעֲשִׂים כִּי לֵעָם
הָאָרֶץ וְכִי שְׂכַנְדוּ כָּחַר כְּסוּ לְהִיָּה לְבַבֵּר וְלִמֶּס וְלִרְעוּ
כִּי שִׁיר הַחֲוִתוֹת כִּי כְּעֵינָיִן אֵם חֲיִיכִים לְהַגְּבִיר וְלְהַתְּלָה
וְלְהַרְבֵּחַ וְלְהִדִּיעַ לְבַל כִּי אֵין כִּי אֵהֵ אֵין קָדְשָׁה כִּי כִּי
אֵין בְּלִבָּךְ וְאֵין עוֹר כִּי אֵהֵ כִּי אֵהֵ חֲבִלְעֵרֵי אֵהֵ וְאֵהֵ
זוֹ אֵהֵ וְהֵנּוּ הַמִּטְקָה שְׂכַנְדוּ הַמֶּס יִהֵ מִיטָה הוּא לְשִׁמּוֹר
מִעֲוֹתָו וְלְשִׁמּוֹר כְּקוּלָ וְלִרְכָקָה כִּי וְהַהֲרַכָּה אֲשֶׁר זְכַרְתָּ
לְיִשְׁרָאֵל וְשִׁיר טָקוּדֵי כְּעֵה כְּסוּרָה הַסֵּט וְהַחֲוִיִּת הַזֶּה לְשִׁמּוֹר
הַחֲמִיתָ הוּא לְהוֹרֵטָ שְׂעֵעֵם הַעֲזָר כִּי שִׁיטְוִיִּךְ מִחֲמִיתָ

כח כסוד תקיחה כילת היונה היה שלם ורבין סוד טו
 ויעלה היום הטריים יטו שיר היעלה ויהם רבין ח
 שבין זה העלה המידי והרע סוד היוה יהם על חם
 יה וק חם על המם יה הרע ורבין והשכל סוד חישת
 כלח סטק ורבין שעל זה המן דע מתקשים דחיים וייום
 יה ער יום הכפורים וימים התקראים חיליט עשרת
 ימי הגומה משפטי ז ימי בראשית על רח סוד העבור
 ועל חק שנה השמיטה ואז רבין שנה מה השטן היחיד
 אשר סוד המעט בכל המדק והנה הודעך סוד י והיח
 חרה וערים הכפורים וימים וייום הכפורים ער יום
 ראשון של סוכה ה ימים היו סוד יה מעלה והיח
 ער ער יום ערבה ששה ימים הרי יהן שהוא חממה
 השלם וכך קבלה להזכר ביום היום זכריט וחיליט
 והתשלם אחר היצירה היום יום לחך הוא יום שחך היר
 הו יהו ועל לך שבע שבת שנים שבע פעמים כ
 שבע שנים הם שבע שנה העבור והו ח"ח זט וטל
 שנה החיה ס"ח שנה במחזור וסוף שנהם כטח חראור
 עניה חתל לבנה וקן שנה עבור לחיה ופי שנה
 פשוט וחס ירעה חם להכחיש זה ולח ימים רענו להיח
 החשטן לחור חו יכוב בהכחשת החמה ולח זה הדיספר
 השמי והיחי שהם שבע ערים על היצירה חתם גלם מהם

וישלחם הוא כעבור זמן החלטהיהם והם כניה וטעניה
 שאין העניני כ' אם נסגרים ועלמים והטובה טלח
 טחור היא שכל העשה מוסבה חורה על הוכר העשוי חן
 חור הוא שון החרותן וכל מה שהירב מהעליון הוא שמימי
 חי כעצם וכל מה שהורב חן החרותן הוא ארצי זה כעצ
 ולפעם עתה סוד הכי אחר זה והוא זה " ז
 סוד ש' טרע חילק ב' חפוק מט ומל " ז
 עיקר סוד שמים וארץ. אי הטוב ויקרא לה' לנב' ארץ
 דע כ' איל השמים השנים הם השורות לענינים
 רבים. כ' שמים וארץ יקרא כל הכר עליון והטובה כ' איל
 אלה הטובה שמים על כ' מט אהי על יחיה השם יחיה שמים
 וק' לשם שמים. וק' אהי השמע השמים. וכן השמים השמים
 הכל לשון העלה ועליונה חכמה ורבים טרו הם וק' יקרא
 ערבור השמים ושמי השמים ויקרא לה' לקיט שמים יחיה
 שמים. ויקראו העלמים יחך שמים כ' אהיה כ' אהיה
 אהי השמים ויקראו האוויר שמים ושמי ישטר. על הארץ
 על כ' רק השמים יש אהי כ' ויקרא אהיה לקיט שמים
 הוא אהי המין. וק' אהי הרב על כ' אהי. ויקראו השמות
 שמים טרו אהי אהי כ' אהי כ' אהי כ' אהי כ' אהי כ' אהי כ'
 כענין שם. וק' אהי ויקרא כל דבר שכל. כ' אהי כל שכל
 וחלבו אהי אהי חכמה חכמה לרום שמיים. ואהי ש' אהי

טלח

שני טעמים העצם וכן התחבט טרדס אר יהוה אלהיה ומהם
 יתבאר לך סוד חנוש השלם כולו ושענינו .
 סוד חלשי טרדע החלק כ' הפרק ט"ו וז"ל .
 עיקר סוד היעשה בראשית דע שני הענינים הטללים
 את השלם כולו ככלל הורו בשמותם על אחרת
 חיוש השלם והם בייעשה בראשית וייעשה חרובה וטב
 טרדע שהם שתי חמיות האחרת חכמה הטבע והאחר חסד
 הלהיות ויקראו שניהם בלשוננו מעשים לחמה שניהם על
 ענינים הורגם גופניים ואל רגועה ביה שאף הרוב על
 ענין הילחכים שהם עניני יהוס בראש וטר טלגה עשייה
 וכריחה שגם את כן אחרת: כענין חלחטג אשר עשה
 הדאשן הנחיל על הילחכים כי יפע שהחמיות כולו השפע
 הכורח ראוי לקראו היעשה אחרים טבא בלת היעשה השותפה
 עם בראשית ועם חרובה הטח הכאטו להאמין כי לא טח
 זה לא על ענין גופניים חורבנים שאין חרובה אחרת
 בשכלים ולא כעברל לחחר יהיה ח"כ הענין הטבעי הורו
 אשר החלטהו גופניו והלה הוא אשר החלטהו שכליות
 יהיה אשר אחי הרוב כענין כי בראשית שענינו כהחלה
 חכמה שערטור הוא החלה לכל גוף כי הוא הגוף העבר
 שעל כל הגופים כחשלה וכחקוס . ואל רגועה על החיות
 אשר לייטה חרט והן יכלל היעשה חרובה כי ענינים וסוים

למחיר להם לבר ימים ולטה חה חפני הזה כמזה ומחמי
 רבים מעשים מן החנין מה זלטה המחשבה קחום
 חזק ולטה וסיוטא ימים חזוי ה כיום יאיר כחזק
 פיורה ויחלה יוסט הזה . סבר פאירט קערב - ז
 סור שחית טרע מחנ - חפוק ויל ויחלק
 וחזון חפוק כוז "

עיקר סור חבני שיש טהור . חר כעל רוח חן ז
 מורה על קריות וטהור רוח על זמרת
 ולח זכר חלה חבני העקר חלב . רב כ סס קוחא החזון
 חבני סחור שתי חבני בטת שני טעם וקורא הרבות
 טעם וק קור . שני הבנים שפרי סחור וליח . ויהיה סור
 חבני שיש טהור . שראשי טובה . והם חוריות הקדש והם
 חי והם הן וק טלם כב ואמנם הם טובה . וק כל איריות
 הטורה מן א ופך הן שענינם אה . והם פנים ואחור
 חן בטובה ליטלה חבני ואין מרעה ליטה חטעב ולפי
 זה הסור סאב כמזה כפסן ואשן חה נאה חה השמים
 וחה הארץ במספר חרבב חיות וסור ואת וחה חרת
 כח אהים תה השמים הארץ וק וחה השמים הארץ
 השמים . והשמים פנים ואחור . ויחור החמה שפה הם
 אחור וקדש . וסודם חוקר אומר . ועין ענין כחשיר
 אהים כח חה השמים וישאר כרך ומענהם חזרה חללה

שהיא

כחיה

מכל הארצה ויקרא חוכם העולם חוכן הוא היבשר
ויקרא אלה לעשה ארץ ומהרץ הוא ויקראו הדיסורים
חוכן במאזיה ברא אלה את השמים ואת הארץ ושהם
העליונים והתחתונים וזוה הרע כ כל העליונים חיים וכל
התחתונים חיים וזוה שם התחתונים חיים הוא מורה שהתחתונים
עליהם יין העליונים והוא אצל חוכן כי הפסוק הראשון
במאזיה ברא הבורא משהו עליונים והתחתונים ויהי
אלהים ולתתם סוד גב ויהיה חוכן מורה ומחיר יע

סוד ז טרע מחלק ב מפל ופקק ה ה
עיקר סוד קריאת השם אלה הסוד ויקרא אלה לעליונים
ולתתן קרא לילה ולתתן חיים קרא חיים ומהר
זט ונקמה מאדם ויקרא את אדם כל אילת הקריאות
הם להמיל בן על בריה ובריה ובן איה ובן עורה ולח
ישרעל כ אדם כשם לא שנין כלל וזוה קריאת החור
והחשך יום לילה שנין אחד ומהות אדם כי ישירין
לחמה מן הסלטה כהחן החור מן החשך וכן סוד כ
ע מענה ותורה חור והוא חור כבוד חור גבון שגבון לב
לכריקים לעמוד לבו וחוכן התענים למהות חור
הוא כי טוב כי שוך מקור חיים כחורך טמה חור
וחור כריקי ישמח וחור כריקים חור טעה הול וחור כ
בן חיים אדם לא בריה חיים ולילה והגנה כחיים ולילה

חורין

החיר והחשך הם כן החמירו חומר לבטאו עברו החיים
 נחמו חומר והחשך וסחילי חיל העולם השלם עברו
 כי הוא משוקק חזקה חזקה כשהצריסו למעשה השם יתע
 שהיה חור טלע ודין חשך חור רל ודין סכלת סלל ולל
 חוכל לגלות שיר כי עברת את העבול ורע כי הסכלת יח
 נחמיה והחמיה כסכלת יקרה חור יחשך נחמיה לשון הק
 הקדש וחס ירעה לר השם רבון סור זה כי הוא שחוק נחמיה
 חמיה נחמו כי העולם עברו והשלג כחיל חור עברו
 חחשך לבר כלל חסח היצר כי היצר חסח יעל כן יצר החיים
 והנה חחיי היצר כחיים הנחמיה ועל כן נקרא כי הן
 סמו שלג נחמיה ונכים חיים כלל אל טבעה החשון שהם
 חיים כסח לא כפעל וזה כשהגיע לחכמי שיש טהור אל רמו
 חיים חיים כלל אל רמו על האכנים הנזכרים הנקראים אכני
 כהו קו רמו וחכמי כהו שהם אכנים היכולות המשוקשות
 נחמיה שהם חיים החצויה שחיוניה שחיים חיים חיים
 החמיה כעליונים ועליונים כחמיה כל אלה חיים
 כסח ואלה כפעל לני ענין חחר והבן חס
 סוד ט טרע מחלק ב יסרק יכ וטל ול ויחיו כסח
 עיזקר סור חיים העליוני חחר הסח חו כל צויה לבו לחיים
 יק ונחמיה חיים כששון חחיה חיש אלה הם חמיה
 וחספר חיים העליונים כי העלמה ויחמיה חחיה חס

שזה יצטרף השגור וחדר הארץ ופירו חתב ו והכל יורח
שבחופטים והסוד השפועל ברוח רוח פועל ברוח יכרוח
חיים מן השן ופירח השן מן החיים ופירח השן מן החיים
וזה טעם החירה סוד היצירה והחורב ברוחכם פירח טעם
על ירך העטר כי כזה היה זכור יכזה היה זכור והם זה כ
כל החיים זה ויחיים חכמ שיש טעם חנה הם שתי חכמים
החחר חק שרית שחיתה חזרת שלב והשנית מוחיה
חק ספיר דחיה ססח וזאת חק ספיר וזאת לפטר הספיר שגם
הצדדי של זה כזה על חק החירה לך זה חזני טובה והטועים
טעם פועלים טעם גדולה ברוחם לבנות עיר ויגדל לפעול
להם זה ירהי הלבנה להם לרקן והחירי היה להם לחירי ול
הועיל פנניעם חכל זה כלל חק חירי ויהי לבנה
הספיר חק חירי וחק הספיר חק חירי ובהשגור ירחיט
הכלבול חירי שניה ויבול גיול כן שניה שניה עברו
השלישים יחזה עברו החירי חלה חיים ואלה חרקים חלה
חוקים חירי ואלה חלשים לבנה חלה חירי חירי חלה ואלה
חזקים לבנה חלה חירי לבנה חק חירי חירי חלה חלה
שירח ססח לקוחים חוקים ורחת רגליו ס והשם החול
לע על שגלה סודו חם חום סוד חירי חירי וסוד השלג ח
החירי וחירי כלל החירי חכל החירי הוא טעם קריון ח
חקו וטקוב יסוד הוא חנה חנה סוד חירי לבנה חירי

כל

11

..

ט מיני ציחיים ומוציאים בטבע ומהגוננים בהם החיים
 והחכמים ויחבבם בעת החיים ובעת רעתה חבבן אלה
 מינעם רעה ואלה מינעו עשה טובה "

סוד יה טרע מחבב מפלג ויחח חסח ויחג מפלג
 עיקר סוד מועד וטב וספור שלשה אלה זמני קדש והוא
 והזמון שלל שלשה חללים והוא מועד כה לחרש
 השביעי כל שהוא שביעי לחרש שביעי שלשה חללים והוא
 מועד כ"ה לחרש השביעי פסח בשנה לחרש השלישי שהורח
 השישי לחרש השביעי שבעות הנה סוד זמני המועד
 הראשונים יהיה וסידעם אלה הם מועדי וענינים נעד
 לפי הסוד יהיה והיודע סוד השם ידע סודם כ"ה בניסן חג
 המצות וזמנו זמן חמה זכר ליצאת מצרים ש"ס עור כ"ה
 יום טוב מקרא קדש בניסן יה לחרשים הירחיים
 ויה לקוטר השמיים כ"ו בניסן כה חג שמערה וזמנו זמן
 חג חרות זכר ליצאת מצרים הוא יום טוב מקרא קדש
 כ"ה בטרי כה חג הסוכות וזמנו זמן שמחבב זכר ליצאת
 מצרים ש"ס עליו חו ימים הדי כ"ה חו בטרי יום שמחה
 הורה ושלל כה סוד מועד אשר חסו יה יה נ"ה ח"ה והשבין
 זמן חמה וזמן חמה וזמן שמחה וזמן שמחה הנה לק
 חמה וטרה שמחה ושמחה הורה ורע שגם חמה חסל
 עב רחוק בסורה י"ח פעל העומר חל הקרי חמה לא

החסר וכן אולי הכוונה היו לבנות היו לשלש הימים אל
 הגוי אל אשה כחילי הרב שכלים בלתי נפיים ואל לש חרתי
 המצומצמת הן העולם הזה וכן עין ירחיית המיתם הם חייח
 השג הכי וכיוצא בהן גיחוי הזמן והם מיעור ימים שבת ויום
 ספור והנה זמנלם בדרך חספוק למשכילים והמצור
 לחייהם ולפי רבם מדרך חזירה והשגם טעה " ז
 סוד יב טרע לחלק כ חסרקי הטבואה טלם " ז
 עיקר סוד הטבואה הטבואה היא ענין שטל אהבה
 ליה אחר וזה טרע לכל כי החיובים הטבואה הם
 החיובים את השם והם החיובים כל ספק והם הטרוחיים
 חטאים וטבואים וכן חיובים מיסטר טבואה ול חיובים
 טבואה אהובים והמשלה הזאת בעצמה היא משלה
 עבודה השם אהבה מיו שחכר בזה החסר בענינה
 בסוף חלק טעה והנה הרב זל האריך בסוד הטבואה
 בעניני עריפים אחר לברבם טוך גחול לכל מי שגם
 השם דוחו סקרט והשפיט מיטוט יה אגורה חטרה ירע
 והעירו והפיט והכריחו השפע הקרוט ההוא להשרל
 אחר ידיעת השם יה לקחו ולמשן ספר שמו בכל הארץ
 ורע כי החיוביים כיריעת השם הם החיוביים
 והחמהבים עם השם עלן הערע השם כרעני קצת
 חטלחה השם הסטר הטבר ההוא אשר חסר הרב ואחרונה

חימה ירעש מעין עם מועד הוא חורה על ההכנה וכן קדש
 יין זמן הכל טונם חימה שיה ויהי לערות על הכח האלהי
 הפעל יצדי כפעל יסבב מצריט כי מועד מלשון וטענת
 לק שיה ירמז ומי זמן וכן קדש יוקדשום היום ויחר והקדש
 זמן ירעש הטה הרבאיה היה שקדוהת חט החלק האשף יום
 מועד הוא חורה על הקדוה מועד ומזוהת לקבל חיה
 שאיפשר לבד אחיו וההכנה משולשה נג ומה
 שקדוהת החלק השני יום שבת יפע חיה שבתה השנה יסתי
 שהם שעה שבעות משבת לשבת חיה לנה סיו שיט זז
 ימי בראשית והנה יתקדש היינוע המיון בעת התרבות
 בקדוש השבת על המועד שבה הורו כן התקונים והטוחים
 ביחול אשר יחול לכל נפש זה פיוער שקדוהת חלטה האכל
 בשבת יסוד אך חיה לחסל כן היה שהיון בחול שבת
 התקדש יורר מן המועד ויהי שקדוהת החלק השלישי יום
 שני הוא יפע חיה שבת שבתן והוא יום אחר מיוחד בשם
 וטיו והשם יה מיוחד בין העיטחים שלם כן החיש המיוחד
 שהוא בעל חמה שלמה מיוחד בין החיים שלם וטיו שזה
 היום הטרון בביאתים ראשון מיוחד אשר חוט העבודה
 שהיא כסודה היא יום שטל נפש וטל שבת ליה שחין כן
 חזון לעמים כי הם חזון לבית ולבבות בעבור השלמה
 העשיות כן חיקרם לעם שמים ערך שיה קדש ליה כעין

ישי

חייך ודוך יחיד וטעמו תחשב כי הלחם חזון לעך וחס
 יחסר ימות האוק. כן רחמי שחשב על החסיה וזרה ידע
 כי כשיחשב אדם חייט רחמי שחמי אמונתן ער שיכמו לך
 מטעמים וחס לך יכמו לך לא אוכל הכל ודוי שיחיר
 עם היה שציע לך חן המזון לעמו כרי להסיי רעברט
 שהוא חסר החות' ובהזרמן ל המטעמים הרבים ישפב
 היה כרי סטקו כן רעשה חן החסיה אם רעב וזונה ורעיה
 אליה דין הוא עלך שהשכב חסיה ורורה צמחך לפי הטי
 הטיעא כרי להחיל טפאך ושאל חטה כי אחר החסיה ואחר
 החסיה ובלבד שיסון לבו לשמים והוא שיהיה המשגל
 להעלות לבו תמיד וזה יעני כבקשו החסיה והחסיים
 וספיהם הקדושים ככלים כפי יכלתו לך שיחשוב לך חט
 לבו סמיהם וכל מה שחט עשה לשה שמים חט עשה והוא
 חייטט מענין אשר ינאט המעשה ההוא לך חסיה וחיט
 יורע ס תלמוד חסיה לך חטעה וחין חטעה חסיה לך
 וחיט חסיה כי חטעה קל וחפי לעצבים כל שכן לעל שכל
 והתלמוד סבר חפי לזקנים וכ"ל לעצבים ולבעלי חיים השקר
 וחושב ס חטעהו מקובל חפכ רטר פיהן או חפכ חיון ח
 שקרי שחמה לבו כחין חטעה טוב בעולם כחמה לך
 העשוי לקיים ס החסיה והחכיה אל השתלטה וכל החיטע
 חזה הוא חפכל יצר הרע החסיה החיים וכפייד זה לך

טרחת וטובה אל כ ואלך וקדוש שם קדוש ישראל כי פחד
 יחיד דברי הלה יקדים על גרמתיך וכבבם על לח לבך
 כי ליתחן הם לראש וענק לעמך והשתליתים ולילה להגה
 כותה רעה כחסייה ולקדיח כספוי העבדים כבונה ולשווי
 כרצוי השומם כרעה ולגויס כחחירי הנבדלים החסוי
 כענין זך שכלי ולנסובל כחטוי החוקדים החקובלים לשל
 הלה ויחחיהו מעלך העניני החטוקים יהם ומצרים
 טלם טושקים על חסרון החסיה ועל כחיותה מישיי
 יעל מיטת הכנה וכעצור זה שים לב לרשת אית השם
 העבר יהטור ור קקמו כלבך חקידה אשר אין לה מחיקרה
 כי על זה טחור שהשיות אין טיחקין ול שחיות הקדש אשר הם
 טלם חורים על עיונים אהיים ואיד יחחק המעניי אחר
 שאין המעניי טחחק ואל המצוי השחיות כפיק אבל קדשם
 וכברם וחשוב שהם מלב החסדות וחלחכי השם השלוחים
 אלך להעלותך להעלה להעלה ולתתן על כל גיי ח
 הארץ וחמו כל עמי הארץ כי שם יתי עקרי עלך ויז חיי וחט
 זה ליה וציירה ונסם וכרעם וצופם וחשוב שהם כרב חילך
 ששלחם אלך להעמן יטכ לך והאז יחיי ושהוין כהם ושא ח
 וחין כהיר וזך טקי וכי חשוק חכל חטא וכפע ויחקה ויכל
 עין וחשמה ודע והחל לצרה זה השם החילה לבו והוא
 יהוה והסרבול בכל עופי והעטה עלגהו טלגה חוזר חלילה

ידיעוּך מוֹנְעִים נֶלֶל מִלְבָּקֵךְ חֲסִמָה שֶׁחֶה יוֹרֵעַ שֶׁמִּוֹעֵץ
הַמְּטִיִּים אֵילֵךְ כִּקְדוֹ לִיטֵעַ מִחֶךְ מִזֶּן וְכִיךְ לֵאמֹר הֵייתָ סוֹכֵל
אֲכַל הֵייתָ מִשְׁקֵךְ לֵשׁ יִלְבָּרֵךְ לִבְרִיךְ וְהֵייתָ טוֹרֵךְ מִנְעִיר
לְנִיר וְלֵאמֹר לִבְרִיךְ כְּחֵיִר הֵייתָ כְּוִיךְ כְּרִי לְבָקֵךְ מִזֶּן אֵל
עַר וְיִכְלֵכֵה וְלֵאמֹר כִּי הַשֶּׁם בְּזֶה הַעֲוִיר הַשֶּׁלֵּךְ לִקְבֵלָה וְלִהְיוֹת
וְלִהְיוֹת מִחֵיִךְ בְּכָל עַר יִטְלֵךְ דַּע כִּי לֵאמֹר מִזֶּן וְלֵאמֹר
עַר וְלֵאמֹר וְיִכְלֵכֵה אֵם הֵייתָ כְּבִיתָ הַסֶּהר מִלְבָּקֵךְ חֲסִמָה
וְהַכִּינָה יִהְיֶה וְיִי מִי הַמִּשְׁוֹטָה אֲשֶׁר לֵאמֹר הֵייתָ כְּוִיךְ מִן הַחֵיִר
כְּעִירֵךְ הַחֵיִר הַחֵיִר הַחֵיִר הַחֵיִר עַר הַחֵיִר הַחֵיִר הַחֵיִר הַחֵיִר
כִּי אֵם לֵאמֹר לִבְרִיךְ בֶּן הַחֵיִים וְכִי הַחֵיִר הַחֵיִר הַחֵיִר הַחֵיִר
דְּבִרֵי אֵם חֵיִים וְיִכְלֵכֵה הַחֵיִר לִחֵיִים וְיִכְלֵכֵה לִחֵיִים מִפְּנֵי זֶה
לֵאמֹר כְּחֵיִים אֲכַל יִכְלֵכֵה לִחֵיִים וְיִכְלֵכֵה לִחֵיִים חֵיִים שֶׁעַד
וְיִכְלֵכֵה עַסְקֵךְ גְּדוֹל וְיִכְלֵכֵה טוֹרֵךְ גְּדוֹל לִהְיוֹת עַצְמֵךְ טוֹרֵךְ
זֶה וְלִהְיוֹת לִי לִחֵיִים מִחֵיִים וְיִכְלֵכֵה לִחֵיִים מִחֵיִים מִחֵיִים
כִּי שִׁינָה הַחֵיִים הַחֵיִים הַחֵיִים הַחֵיִים הַחֵיִים הַחֵיִים הַחֵיִים
וְיִכְלֵכֵה הַחֵיִים וְיִכְלֵכֵה לִחֵיִים וְיִכְלֵכֵה לִחֵיִים עַר שֶׁכֵּה גְדוֹל
עַר שֶׁכֵּה אֵל הַחֵיִים הַחֵיִים עַר שֶׁכֵּה וְיִכְלֵכֵה לִחֵיִים וְיִכְלֵכֵה
אֵל הַחֵיִים הַחֵיִים לִחֵיִים לִחֵיִים לִחֵיִים לִחֵיִים לִחֵיִים לִחֵיִים
וְיִכְלֵכֵה כִּי אֵם אֵם אֵם אֵם אֵם אֵם אֵם אֵם אֵם אֵם אֵם אֵם
לִקְחָה וְיִכְלֵכֵה כִּי אֵם הַחֵיִים הַחֵיִים הַחֵיִים הַחֵיִים הַחֵיִים
וְיִכְלֵכֵה לִחֵיִים לִחֵיִים לִחֵיִים לִחֵיִים לִחֵיִים לִחֵיִים לִחֵיִים לִחֵיִים

לך וק' מצעם הושמה לפי חיותה טענה צדי בית אלקת וו
 וואו. והביר מחט טעלות והרע את השם בשלמות כבעל
 בעת הרבנסקך בהם והביר את שם שהוא שר הפנים
 ובהצטרך לרעה שם שר הפנים המיטח שם שם שם שהוא
 המיטח את השם יהיה העלן לך לך סודות אחרות מאילת הרע
 וק' בעשורך חיותה אחר הטובה רבות העלן מן חטירת
 לבך סיה שרולנד חזה הרוך סחורף כסוד דבור נעב פזמים
 שהשם היצט כנקוח שהוא השרש יהא הא ורע הא כי יי. ז
 אהיך הא חוכלה הוא א קטא כי א טעל הוא חש והוא כל בסוד
 ח' הא וו הא כי סוד ירד עליו טעל ופירשו יי יחד ויעל טעל
 בעטרי ישרא עבדו. וכררר הוואת האהיה לברה העשרה
 וסה הלך השם כחז תעלח את דרכיואן הש ונג. דק חוק וואח
 והכן טעה שהעמדת אליו. והואר טעל הזהימך אכנה מן
 האש והשאר לך ושאר טעל מאד ק' רבדון ורהחוס העבול
 אשר געל חשונים והוא האכל המעשה החושק את חשוק
 מרוב חשקו ירעה למדק בסבתו. אבל אם רץ לבך טוב למקורך
 שלבך טחור רעא וטוב ועל דבר זה טעל כירה. וסוד
 היה רבי וחכמי אחרים ולברוחה לך ועב חין וטוב סמוי רי
 המתייך הרוך והכן שבייך וקבל מה שיבא לך מענין ז
 המרף בשוחה וטין הטוב והסר הרע וכזה יסייער יע
 הטוב וימח מחך יע הרע פשעהם אחים בטבע ול יע הטוב

כנים ויחזיר כנגלה ואל תצחיהו כי אם פדיוהו עבדי
גטר חרוב הגענה ייכני כחר לבול דמיוןך וגלגל רעיון
והנה סמך הנחט עוד האוב אליו והשאלה ועד הגעג
כרך דבר חסיה מיט של רענכו . ואחר כך הלג אל
שני ל ארבע ושאלהו יסודי הנלה לך סודו והוא שהענין
סמך הוא כענין ויחזיר לשוט . ואחר כך חרס שניה
וטרפס וענינם ושאלם וינחו לך רענכות חסיה ואחר כך
ערך זה והוא ל שר הסלל השם גם הוא יעלה חלקו וחח
ערך להים והוא גם יחזה לך ריעה ואחר כך חרס ארבע
והי ער מפלחות המים רעים שהם פלחות חסיה . ואחר
כך חרס אל אחר מהן עבדות שגם הוא קרש כמן יהי להים
עבדות שכן חרס חזק עה כוונתו להים השיכט הח' כעך
ונ' ואמר עוד להי עבדו השיכ' ועד יהי להי . והנה החזיק
הסתוב זה ל כענין ווסר שט וין כאלשה זכר חמה והחרה
הו השלטי פח שחור הטורים חחר שם אכני' שחור חזק
לשם ק ל' אונות ידע' שם עבדות חורה על סוד עירוק
כן ארבעים ושהם רבות ס רחמי הימית וסופי הימית ועה
וטטריקן רעיון המותיה והמורחן אישקלן והכרת עורחן
ודיעת שחוקן והננה עניניהם הם חמרת הקבלת המבוא
וזה עריך עוד שהננה לן היתה האחר כעניניה הבורה
יבנה ומן התנה הרבה הנה אחת כמן עבדות שעיירה

5

9

וישי הרע והם בני חב אחר ובני חם אחר והם יורשי סור
ג אחר וסורג אחר וסור בניהם ובניהם וסור על
היה שבתם עיופיך סוריות גדולה טלה שבורת
ועל ועבד את השם פעם ואחור וכו' ועל
לעלה והעצם כחן עשך כי אין בטובה לעלה מעט
והוא שלח הרד לטה כי אין טעה לטה יטע' ואחור
חייך טלקי האותיות לשלשה חלקים שם איות טענת
שלשה חלקים והם טלה וילכת סור כל הורה טל
העץ כיה חקי בכל הורה כרע ייחור ששטן גן טל
הורה כרע שלש וסודם טובה והנה אגלה לך סודות
עליות כחשטן כל אחר ואחר חקן ער שרע סודות
יספח ויעב חלכת סופי ידוע גשם כחשטן חק
כיה חקי ידוע כח' איעב ששטן גן זו ידועה טענה
ורע זאת הידועה הישולשה טללת החסיה הלהיות וכה
שלמה הדמקור כל היעב כשם כפעלה כסור העצם חקן
והכלה וירע לך סודות כי הדוד היוכלתה הזאת היא חק
יקובלת לכל בני העבאים החברים לה שיחברוהו כח
הקדש והם אשר ידעו דרכי העבודה לך זילתם וגם טלקן
ער השומות לך חלקים אלה והם אחרים עשרות ויחיות
בסור חק כחשטן דמת המך וסם זשן חקט טען ויחפני
הורה החסיה העליונה הזאת כרבנות העלות כל חסיה

הטבאים ואלויהם אשר קבלו מפי המקובלים וזו אחרי
זו עך חנה רעה כי הוא קבל מורה יסיעי ומורה להושע
ויהושע לקני וזקני לבני יסו והנה הם חסיות החסיה והם
החסמים האחרים המקובלים והטבאים הם החבר הגלוי
זל ויהם ומורהם טרע לב מה שיורע ויה שורעט מענין
חסיה הטובה אשר הגרטה לך ויה רעה גם היה הקטנה
אשר קבלתה גם איט ואם למי הוזה בדרך חמם הקטנה
ואייה מדבריהם מענין דעל מסור הטא חנה תקל ופרסין ח
שהחסמים שרעם במחכים רבים ואלה קטנה דבריהם חנה ח
חנה לקה ניסורט ויהיו כגיה אינטב כלל בחלקה אה כנש
יטה יטה חרב כוג חמט . וק טיא טיא . וק החשיב גם
חנה חמן חמן וזה הסור לה גלמה הם זל חבל העיווט חלנו
בבאור גמור וצריך להיות הסוק ראש והראש סוק כי זרה
סוד קללה חלקי הוא שטח עליו וחורק כלילא קטיל ח
כלשור חלמא וודיש חרחה קבל חלבונה . וסור חרחה האדם
וחכמי שטחמט כלשור ככלי בית המקדש החייב חיותה
חיד ופיה דעל שפי לב חפורט הוא שחור חנה חנה לבך
חלבונה והשליה תקל חקלמא במחזנא ואש הגבה חסיר
כיס טסה חלבוק ויהנת לירי ופרס וחמן ענין הפירוש
חנה קל עליו להבין ערוק הענין החפור ויבן ענין הקללה
החמיה על כסיה די טבת וסורו כס קר חלן חמן חמן ח

שנין לל אכל חדה צריך להוציל עצמוך בזה הענין ויש לך יעו
 בראש זיב טעמי ציורך והם השומר ויצור וזה כלל
 יסודך יהי השומר והם תחנה בכל לבבך ורצון יהי וכו'
 חלקך ויחנה והם רבקה וחיים עליה בכל חלקך לך על
 יסוד יהי פני חלקך והם לך שלם והם השכל והעלם חת ויטעך
 ויחך יהי תמיד והשביע כעצמוה נעך וישלך השם כיום
 החיים וישפיע טובו עלך שנה שלם והיה סגן רוח ומיועץ
 חיים אשר לדיכום חיים
 נעלם החלק השני ועל ט יב סודות נבחרת הלך

החלק השלישי בנה

הקדמה

השכל שבו חנה השם " וביה שרו קדש והשכל
 עין לבן שיהי בוכרין שם " לו יעבור גופך כחיון על

עבודת השם חנה

היא העבודה החיובית וההקולטת בחיות והיא רבנית השלמה
 החחוק אשר בעבור עבוד כל חי השכל ויצרה החום אדם
 וירוש ויחמד לבל כעל ועב ט העבודה היא החיובית
 אנה לא כירוש החכמה ובהוציל נעשו לירב חת הידוש

הפניות

החלק השני ויוס ספר " שלמה חלת בעט וחילה נעל חיון

וכחיוט שרה את סתים חפני היומי יושב חתלים ומהכסא
 יש ביניהם קטטה ומלחמה ויהי צדק הבנים בקרבה מכסא
 רבקה אחים ותלך לחדש את ילי ואזלת למרבית מולתן וכן קדם
 ילי ויהי ילי לה שש גנים ועל ורב יעבר עשיר מילי הם
 מטטרון וספר לבין שהם שש מלחמי השדה אחר טוב ואחר
 רב הצדיק שמו יעקב והרשע שמו עשו ועשו יצא הארון
 כי כח מצעה הדם ועל ק הוא ארמוני טלע . אורה שער
 אריר והקיק וחוק כעורה שער וכעורה שר וטען זמטרת
 ככל בעל רוח סערה הוא אם עביר ואחר ק יצא אחי
 ירח אחזה בעקב עשו ירו זו גבורתו וטחו היא דמקרה
 וקטורה ואחזה בעל אחי הוא בעל המשנה עקב מלשון
 מעקב והוא סוף העלונים אם שער מסתער וסוף למות
 ולמה זה לי ובכרת זה סופו למות ואעפ שהו בצור הטה
 אעבי הולך למות ואין בצרה ולח ברסה הבכרה חכירה
 כשבושה לחיו והברסה מהו ולקחה לו הכ קרה שמו ישן
 מעקב מה שהוא חלק לקח בצרה ובכרה יש לו חלק כי
 חלק ילי עשו ואעפ שירו אחזה בעקב עשו היים ירי
 עשו אך תקול קול יעקב וטניהם מהגרים יחד וזה חצו
 וזה פנמי ויגלו העברים ועשו יירב ציד איש שרה חצו
 ויעקב איש הם פנמי ואעפ יעקב מהו ליער ציד
 ויבואו לחיו יחוק והכה חסוק על גול ורוטבו ומטרו

ויפ' תרב על זה מטור שם והוא מופלג ולפי זה השניין חין
סרה תורה חזוין כי אם לחובה כפי שיתגלה לו המדות
הצריך לחובה ההוא המורה את השם מהמה ער שידע ית
השנייט שהם ארבעים בית ובין חולט וחזוק וישתל
כל יטלטל לחזיק המהמה והחשק המושק שכן שניהם
ישניין המכוח לדי קר והמקיים זה כלב המורה הוא הלמוד
תורה ומעשים ולא דבר אחר וזוהו ולא יתחזק יום ויום
ליום ולמוד המהמות כלם החיפשויות לו בהשגת כי
למה שמוסיף דעתו להשיג דבר מהדברים הם השליונים
המטרים והטעמים החכריו הוא יוסף מעלה ושלמות
בזכור ואחיה ותענוג בנפשו ועל כן חזו לחסור לחובה
זה ולחיים לו סרה תורה על כן חלק ית עמו הנה הגד
לע הסבה ית חסר היה נסתר חזק וחזקו עלמות בסנה
זו סיוח בהתל עליונים בהפריח זכור יב ובליל אסון
לכ שכטים אים כפר הגד לע סוד ההשגחה כנו שהיו
כנגד כל השלם סלע ועל צורת יעקב חכ חקוקה בסם
הסוד והיא צורת אב אחר ולע יב כנים וכששים וכ
שפחות ובה אחת ושמה דינה וזאת חפוש לק זה הסוד
צורה אב אחר הם גלם חזקו שלמה והוא מושב האלים
השמש ביה חולמנו כלו למד וחלמד תורה דיע לו אח
שעלה עמו בסון חזו והנה הוא בסון שקב את ארזו

השק

טרם הוליד בנין ואחר לידת דינה . הם שתי סחור עליוטר
 השלוח ישיב סחור פחורת יהיה החותמת שני האחים
 השכל האטני אשר הוא קטן לרמיון וזאת הנכרה והמורה
 והכנים והולדות והשנים והשפחות והברת הולדותו מחשבתיו
 השלכות לכת חלקים ישלים ולפי כת אחת לבר מחשבת
 וזאת השלבת ומזנה עם שבה קן חמור הוא מחשבת יוס
 הרין . והשנים שתי סחור חסמה וכמה זוח עצה וצבורה
 ועב כלזה הרע שאין המקרה יוצא מיד פשוטו כי העלמה
 והעבר טובים שניהם ומזה הרבמו לק למה חשט פניו
 חלק יתי יותר ישאר האמור והוא בשבור חמור החסמה
 שהיא הורה ובהרחקט חינה השם צעק צור ילך השי
 ער ורחמינו לבו פני והוא השכל ועליו התחיל השם בפעולת
 הרבים בענין חושכל וזאת חשב יתי ליהך חז מיט וכדור
 השם הזה יורט על הכת עבודת זולתו והיא שבורה עין
 מזה למה יהיה לק ומג . סתם פר חייט . והורט שאין השם
 חקטו כי אם בעין שהיא כנגדו לפי חינות שוכרה ומחשבת
 כהכר המחשבה החינה סווח עליה כי חשב יתי ליה
 שני פוקד ומלת חשב חורה על חזק חינה ית ומלת
 יתי ליהך חורה על מה שאיפשר להשיג חינה על ידי לחיותי
 וזו היא ידועה השם . יענין אשר הוציאת חורה על השגחה
 ית כען עק ומלת יהי שגלית ויהי לחייבתני בהסחורה

ה

טע

להיות חכמה על דמך והיוש יעבדך עמים וישרתו לך
 לחיים היו גברי ועזי וצבא אחר זה קבל ברסה לעצמי
 והיא היוו עבד ממש הן גברי שיהיו לך והיו כל אחיו
 עבדיו והיא כל אחיו טהר לו לעבדו ושימשו לו כל טובו
 ולא יחסר לו יצר וחזק ותרום סר פתו אחר זה מה ששאר
 לחיו ולך חכמה יהי מעשה בני על יעקב סגל הכיסה ועל
 עמו סגל ויטן כל טק לו המוסר לרבותו בלח ברסה ודין שם שיה
 שם כן אין השם הוא לא הנה מעשה הארץ יהי חוש ולא השל
 מעל זכר לו חקים וציונות וענייט וסודות כן יושט כשיע
 הארץ וטל השמים השמים להעלה הישט אך לה עליו וטל השמי
 מעל וישר התחיל לגוש טחו ועל חוכר רחיה היה לשרט
 החרב וחת אחיך רעבד זה כעל טחו וענה זכר עיר
 הענין המסור כן שניה לפי המעט והוא חזק והיה סוד
 ריב ופוקת עולו מעל טאריך זה של טרה וכן רחל חקל
 חזר ידע הסוד והפוט גם כן אחר כן יעקב ועשו והשטה
 חייית ביניהם וישטוס טשו את יעקב והיא על הכרסה חז
 טטו חכו ויעקב טח חפניו ושור חזר כמדמה אחריו הולכו
 כנים והרחוק טחו חכמה לו חטה וטוק לו שחר כד לפייסו
 קח טח חז ברסה יש הוסת לך כן חזר חפניה פניו טח
 החלפת לפניו כן חזרה פניו חולי ישא פניו כשהוא שם פנים
 בחלק א פוק לו ויקח את פניו ויהי שפוחטו וחת יהי ילד

כלי ספר

הסתר סתיו זה פרץ וזה העלים יעל זה כח מלת סתר
 השותפת לטע הענינים להורות חמדת הכוונה בהם
 כל שזה סתרים וסותרים והוא שהעבר דומה להמין כסותר
 הנגדה ואינו כן מצד אחר והוא כי המורה נגלה שאלת לה
 חלקים ועל כן נבחרה מה ספרים החלק הא ספרי היצירה
 הב בהשגחה והל בספור עשרת המעשרה ביצירה חייך יעל
 מן החלק והתגריי לו בענייית המצנה ובהחלק העברית
 והל ספור הפחית הגמול והשמש והה ספור מהות הגמול
 והשמש וכל אילי המינים ימצאו בכל ספרי יספר מן הרה
 ספרים בעניינים הפוזרים כשידיק דקו ייקשו קצתם בקצתם
 וחס כן לפי זה הענין הנזכר הישעלה חייבה החכמה האלהית
 אשר הורה שפעם אחת כדו לעלות בה מיצואותה שיהיו
 בה דברים סותרים איל עב איל ומסתמים איל בתוך
 איל עב שיהיה הדבר המיון לעניינים עלה לל חסמי ח
 פשטיה הוא מה שדעתם סוכלת החלטה מחשבה וזה טלג
 כרבנות המשלה להאיר המורה הגלגיה המפורסמת ביד
 הקון חסמים ופוזרים צדיקים ורשעים יחד לעולם ועב
 כל היות העולם קיים וגם הנצחון בהוכחה הפוחי זהב במש
 געזים בתוך השכיות ספק ומחלנות ומבניז טוביכ
 סתרים כחדרי בטנה ועלמות בהכלל איותותיה עב
 אשר לה ימצאו מטמינה כי אם למחפשיה באמת והכוונה

שלא להסתיר ילי השגחה קשה האחרת כגנה עם רב
סגור איש אחר מיוחד עובר את השם מאהבה סוכיהם
דכי אשר אהב רב כי הנה חשה שקול סגור כל שרף ויום
כבוד שקול סגור יחיה השנה והוא מיוחד והוא לברי מספיק
לברי על כל חטאת השנה כן זה המיוחד אשר יוציאהו רברי
מכח לעל בעצמי היה שהועלה לו לבו יתברר לי מיה
שהקרה לו למי וחס עלה מספר הנזקים לעשרה ספיהם
ספיהם נגד הועלה אחר העולה אוהב החמה באמת ועל
זה אגור חלטה ענין סגור תורה ואומר כי ענין סגור תורה
על שני ענינים שהם שנים במבטא וטחלקים בפרטין ושני
שניהם בחמה סגור והוא נסתר שהוא עבר מכנין הקל
ההולמים מורה על סתרת ענין בני טען ביה והיכל
וכוונת בהם וכן יורה על סתרת דברים ובאור זל שלמה
לו דייך שוכניך סותרים את דברי דוד מבך לא שדכניך
וס' ומה חמין הוא מה שזכר הכפול בחלק א' לבני התחיל
פרקים במקדמה והוא סבות הסתרה או ההפך וזה חמין
מורה על סתרת ענין יבא לעולם מכנין הקל וטחלק
לדקדק כן עם כל זה חס מה שאם מקום להורות על
ענין שם וחמין ענין הסתרה דבר העלמה אך מה ש' כח
חמין הסתרה יבא כמשקל הסעלה ויהיה מהכנין הספר
הטסה כח בני חלטה כנין הסתרה ויהיה ז' סותר וזה

בזה ויהם הכל נר אהים שמה אדם חופט כל חריו כגון
 הם חריו בטנה של תורה כחור פני מלך חיים הם חיי הנפש
 יקן טיול כי טר מיטה ותורה אור וסור אור מיטה ותורה
 סור אור כחור ותורה ותורה והמיטה אשר טרבה למיחורם
 וסור הסתבה הביטה חן טרבה על לוח לבך גם סור הלוחור
 והיורם מיטה אהים והנה של סטני חטן היו מיטה לבנה
 הספיר העמיר על החור הואשן שבו התורה טרבה באש
 שחורה על גבי אש לבנה פסוק החמה השחורה והלבנה
 הלוחור שמהם התורה חקוקה בטבע חיים וכבה קורם
 שרבה יטהרנה טרבה חש מיטה אש כי ית אהר אש חור
 הוא ועלן נח סיני שגן סלע אש יר על ימי טרש וחריו
 שמיטה חרף האש והיא אש מיטה נחור כהיר ונעה הענין
 ויחור אהי יהי חור אלה סרגי תורה הם מיטה לחמיים
 יסורג תורה לעמדים בלח ספק ועלן טקראוי בזה השם
 סוי שמיטה
 סור ב טרבע מיטה חלק ג מיטה מיטה
 ויחלק א מיטה סט ופ ועד ועד ויח וסט
 עיקר סור מיטה מיטה וענין מיטה
 יב שכל חקום שמיטה ענין מיטה חיה הוקבה
 הוא על דבר מיטה חורה שש לו מיטה ועמא שש
 טרא מיטה שש לו מיטה שמיטה לו מיטה עמיו וסטה

כמה להשייר המורה המורה כי היחידים שהם מעלה
הדין והיחוד הדין המעשי ער שישיג האדם המיוחד השפעה
סוד השם היחוד וסודו ויקבל מהשם ענין יתענג
הנחה שדין בלתי והנה על ידי זה שהשיג מאחורי המורה
חזיו השפעה בחייו ועם יס ל מועדים ואחר מוח בלתי
מועדים לער והוא גם מורה גם כן הוא משוקק שהיה
הכל השם על חוקיות כבודו בחייו בלתי ספר מורה
וער הוא מענין המורה בלתי שהיא מורה לבל מוס הדין
אשר ילך בה בלתי חייו אך אחת שמה האמת הוא מלשי
חקירה וענין כי הוא גם טעם שומר מענין הקל כחומר
מורה מוס המורה במשקל מלה מלים מלות כי שר זה
בלתי יאמר זה מורה והוא מלשי ענין מועיל שהוא מחפש
אל סודי הארץ כמו שפי במהלים המורה את הארץ מענין
למורה השם מטחה מורה בלתי למד ולתור ועג ומורה רבן
שקדמה מורה יפני שמו מעשה הים בע המורה מהשם
למוציא בה שלטי מן הכח אל הפעל ולפי זה טעם שהיה
הורה וחוקרת על עזרה הלבנות ומעלה ועל כן היה
קרייה לשון הקדש ודומה ומעלה שריות ומופת הדישנה
והמעשים יפריקו גם כן ט ומור ועם בלתי שמה
ישכלו וזו ופוד והוד והמורה וחכמה והבטנה ורעה
וידע והשכל ודומה וכיחיה ומקדש והכל יחי וכיחיה

רבנה ביה המקדש החרב וטווח השכינה לזרין לשטון ח
 ביקווחה משר שטנה שרם נשיעת המירסבה מחנה ואן ח
 רבין יוחנהי ורעה ליהם דמיא ורע כ' חיות המרסבה
 הם כלו סמך שמאים והם גב. וארין והם גב במין האדם
 והם גב מווש פדום ויה שמשאים יוכנו בשחית המשותף
 ויה שפזרין יוכנו במשלים ויה שבמין יכנו במשאלות
 ויה שבמך יוכנו במצרות המך עם הנפש וסחוריהם
 ובהגה דחיות החרס אשר עליהם למעלה מהכסח על
 הרקיע אשר הרקיע ואם השיג היה שפאיש השיג ארת
 לבם שהרסבה האחרונה היא המרסבה אשר פאיש והיא
 המלסם וההבלות והחממה ועל זה חל הרב ער שטמה
 אש סחילי פנו חמים לפני איה כל שיש אש שחיתות
 עצמו שחיתות בריה חיה והיא פנה מאד וואחר חיתות
 כבירה חיה והיא שור או אחר פעל או סוב והוא חמך
 דקדונו הירבוטב כנענות טלר והתך סרביא וגזרת שור
 משור וכן מעין סתך הוא חתייר וקל חן קל פעל שור
 והסרבל כפעל וקלעל אשר רע קלעל וקלעל וחושב
 שיש לו ביה שישחור עליו כמזה וסחורה וחוש שחלעל קל
 ישיה וברין שחתייר חישורי הפעל וואחר חיתות כפרין
 חיה והיא אשר עולה במהרה ונשר ונפל ונשח כנערו
 הוא יטל. אהפם ישחור שחיתות סחיתות בריה

סוד החשלת חשב בחלקו בסוד י"ג וחיט הגבור אל
מה שאנדרהו לך פה חמה סוד הרב במידובה שטין
להולעו חיטה מה שהוריש יחוק ש"ה לא שדכרין הכ
סגמים וחממים ושעריהם טעלים כעטט ולא היה
בידיט חטח לפתח ט ער שקס הרב ולחיסר בידיט
חטח חרעין והערט לפתח ט רוב השערים הסגורים
ככל רב המבואה שהגדו לנו זל כ יט בדברי החממים טי
הם שחיה חשהבים אין קץ יבוא פקחט עיטט וחיט
חיר טיר וזהו חזק וזהו טעט ענינים רבים בחמה
וסער טעו העבאים והחממים עשה גם הוא חחר טקחו
עיטט ויזה הוא מה שזכרנו בענין חמה כפ"ה בחלק
ג זה ידוע שחבט חוס חשים שצורה פניהם רוחה לטול
חחר חת"כ והחממים שלט הכטט רב זה חרבריי ואשכ
שרהפירים פתם שהינים הפט טוטה וחטט כ טו
שורה פניהם ח"כ טוטה על רחיר פניהם ולאו הדרך
ולאו ח הער כ זה סחיה עני הרעה חכל טוטה חובבת
ויחשלת וטעה לחשכלים כ לא זכר זה כלשון עורה
לא על השנה השכל לא על החחר פחו שחחר כח"ה פ"ה
בענין טלם חמה חוס חבן זה וכן חבן פנים חחר
כח"ה פ"ה וכן דחיה רביטה חח"ה פ"ה ומה שחמה ח
פניהם פיקחים העור לבר ומה חקבע יסוחה ועליהם

ילוי בהבנה גם כליוך החילה והנה סחיה חין נקוד
 בספר תורה ולא במעלה אסרה ולא כהגילן ולא בחזון
 אפני שערך כל חיונהיט רלני בחילי הר' אהנב הפילן
 וחזונה הם חלקי התורה הם חלקי תורה ובחזונה שט פתיות
 והיא כהנה על חכסוסטוס והיא חלה יפנה חונה על
 חלקי חחר נחלק לשנים וחלק זה חנה ופנייה שניהם אחר
 כסוד אדם וחנה שחלקה אצלנו והם שנים אחר שהיו דבר
 אחר ועל ס' להם שנה כחיות חפונות חטונות החיל
 השניים והקלה בקנה והקנה כחיו להורות סוד הגולרת
 אהם שהיא כשער מיקום הקבוע לבניה ויכחה חל המשקוף
 יל חל חזונה כיהך ובשערך ודס פסח ודס חילה חן האחר
 שורה חלמה ופסח יל על הפרח שהיא חנה אדם חיל חנה
 יחוק כנה על חלקו שהם דס פסח ודס חילה לח יין המשחית
 לבח אל כהנס יג' וטעו חיש ספר טעו ולא יהיה פסח
 טף כפרי אירב עשרים גרה השקל היא הטעם י חצי ח
 השקל י ספירות וקטור ח חיות וקטור חס' סגפס כהנס
 יססה כנו יסרה חפונות ובשנים יססה חלני כשלוני
 סחר הוא סברם יסחרם כלל חספיה חחר כ' יססה
 בחקום חכסה וסן יענקה כחקום חשופה כמו ססה יעשה
 חייב שפניט עשה חייב ירכס ססה ובשנים יענקה ח
 כעב חסרני כעב חלמה בחרה השנה בסוד הנשר יחנע

א נחמה חיותה הקדש שאחיהם כנחה מחכמה משר
כ פושיותהם הם מן לשון חכמה החיות שד היות נחמה
ככבודו של **אלהים** ועל חייב להיצא חכמה היות בחמרים
כמו שאיבן להיצא ד חיות כמנה חכמה היות צורה
כחיה וכחיהם כעך ד חיותה אשר במציאות אחר
ישמו ד גם ד חיות מזה מצד היסודות מצד וכן מצד
וחיות במי היס כעך חיות מציאות חכמה רוחות מצדן
וטלם הם ד חיות וחכמה יסודות וחכמה רוחות וחכמה
סודות וחכמה הן הוא חכמה הכל ועל כן ד פושיות בפילן
שלמה וד פושיות בפילן שלד וסוד חכמה חכמה שני
הפנים וסוד הפילן ד חיות בפחמה הפרקים שהם שורה
אכנה וסוד לשון כעך יצר הרע מחכמה החיות
אל מן רכוש חיות כחיות הירח חכמה כ יצר הרע
חומר יצר הטוב חיות השלם כ מקום הפילן הוא שלם
חיות וכל הפילן הם יח עלמות יח משנה וסוד
חש יד חש ורוח וסוד מוח לב לשים ובהם חש פיע
חור שדי יחור חוש שפוח חש ולם שפוח כטבע חש ולח
חכמה וחוריד וחכמה וחכמה כולו ומה חוש של שרם
והחיות והחיות שורה לחול טלם שהוא חש ועל כן עלה
סוד חש ורוח עם חש יד ועם מוח לב והוא דם וענין
וסודו יוד הוא חש שכן שלים ויודים חלמי לשים והוא

וישנה

וסוד חכמה

חיה

חזוה סודו מצורק חזוה על החמר והצורה והצורה
החמר והם חקוקים בשערי הבית והוא סוף חרץ ישנהם
כלל אורה הטבע וזה עולמוה כחמהר מצדורה ושניהם
ממצאים יחד מיוצבים כלי ימצא זה כלל זה ואם ס' הם
שנים בצד אחד והם אחד כסוף אדם וחיה וגם שם חרץ
והוא לעז על שניהם גם שם אלהים גם שם יה אלה
וחמש הפילין יש בהם ארבע פתינות ומספרם ציין
והוא הנקרא בשם נור הקדש שכלו נגלו ומין קדשה והוא
בא למורה לנו ענין אחרת המצורה ונראה לנו כסוף
הגלגל העשירי הנקרא קדש והוא גלגל השכל הפרוש
המיוחד שכלגלים ומטעם היותו משולה ופרוש ומיוחד
נקרא נור הקדש וקת זכרה וקת חובה שפעמים מחמט שהם
חלכי החומר והצורה ובהם העולם התקיים כלגלגל
ונקרא ציץ חפץ שהוא כרח וציץ כלל גלגלית ושפע
מהם ית ומספרו אף שהם עשורה ועשר מאורה ולך
אחרים והוא קץ לבל המצורה והבלית העולם כלל והוא
מיוצא כח ומציץ ציץ ומחר לעמוד גמול לבל נוצר
ועלן הוא השורה המדורה כל מדת הדין מדת רחמים
ובהם מנהיג העולם כ' הוא השומר הדמות שבו נבדל
ונמחד העולם כלל ספק ומחרש המיד פעבור היות
אחרת שורה רבוע נמנויט להיות הפילין מופעת כצורה

צורה

אין כלל היו וסוד העבר הנה הוא השכל שהכל חיזה
והכל שבאלו ואזר חי שזכה והשקט והכח והטבע
והמים השנים העמוחה יותר וזולתם יהיו וחיות השנה
ההואה וכל מחוזה והמש והחבור השנה השכל האנושי
החיותי ואלה ששפנים השלכות לזרם והתקויה היו
היובת דין שזכה הרי נר שהם ויסודי והתקודה החיובת
הרקיים ולגמל הקשר החיובת כלל חיובת במקום חסרון
ושכל בהכרח אל התקודה החיובת יעבור כדקדק אל
חלקי האף למטה לשני חלקים עבדים ולמעלה לז' חלקים
חלקים וטקיים וכן הישח הסודי האשים וג' חלקים שזכה
סיספר וזה סלע חיובת האשונה מן ה' חיובת כי הנה זה
היפוטש נחלק לז' חיובת בסוד שזכה שזכה שיטן השלכות
טבילין כך ישן וחספוס ד' חיות בסוד זה חזון לי האשי
השלה ולשפנת יחי טחזית וגם חזון לזיו הנשירה אשר
לה עם חיזור ויפוטש וזשה שנים בפעם ונקדחה חיובת
היא חזון חמוי כנצור שטנעה חקוק בשני חמויים כיו שזכה
חיזרה על ד' חיות וספר שזכה לך סוד שן וזלג וזר וזרע
לרס כדשנה להחיות הנפש האשית היחידה ואחר שקז
הוא והזגה שני ענייני חיובת אין צורך ללבוש לך שני ח
השניינים החורים זהם חיובת חזוני הרב בהכנה
חספוק לכל השכל ייקבל והנה שזכה שן דטקה בחיובת

יהי כבוד וקדוה אלה כהיה כקדו אב ואם שיהם תלמידי
דם הכנים והרע לך בחמת פי על ד' חורמה נחבם האיש
והוא הטובה והטובה כדעדות חכמי היות כדעדות חכמי
ונחם נחבם הטובות הדם ונכרים הטובה החיות ה
לחיה וידיעה סודם וחסכים ידעם היא רבנית העלמה
לחיה כ' עם כל שם החיות טרע וחיות ולא לזולתם
ולחיה ואיש זה השם הוא שר הכנים שהוא יהיה כל שם
היה ונחבם הוא חכמי בסוד חס' כח חס' שין שם
שר הכנים שהוא יהיה וחקוק זה כשין של ארבע וחשין ה
ברבילין אשר כח להעיר על חרבה האזנה אשר לה חסע
אחים בסוד הנהר היוסח חכמן להקור ומש יפ' לה רח
וסודם חורמה היה ד' אחים אחנם סוד של שלשה
אחים חקוקה להעיר על טובה אחת יש כרקע שמה ישאל
ולא שלשה אחים ואם כן ולו ישראל וגם שמה טענת
יהיה לראיה לא עם יקן על אשה ישראל בעבור היות
שם הכני לראיה והיא חיה אחת ולא טרות ושלשה אחים
וזאת היא טרות חכם אשר כ' יסודות ושלש טענות והם
אז ורוח ואיש יעטר וטענו חיות ודבור והנה הס' והעטר
הוא טקודת האמצעית אשר עליה עבנה כל הקוף והעך
אח' כ' עטר אלה וזו עט' הש' ועל כן אח' שלשה עט' הכל
היה כן העטר ותכל שכ' אל העטר וכ' אח' עור ויתרין

א. ה. מ.

והנפש זה נפש זו וזו נפש זה וכן השכל והטמאה ואיש ואיש
ואשר זה מבואר ...

סוד ד' טרע חתך מפי' ויא' ויב' ויה' ונח' ומטריק' איזכ'
עיקר סוד הרצונה והטובות אחיה שזכרנוהו מעגלין
החומר והצורה יובן זה הסוד טעם או חכמה לבל
משכיל. אמנם אורחך כי עטין מה שאח' זל' צדיק ורע
ל' צדיק כן טעם וטוב ל' טעם כן צדיק וס' המעלה
כ' זה טעם חמת מצר אחר הדך ל' טעמו והמורה על זר
לצורה טמאה כי אברהם היה כן רח ויהיה צדיק כן טעם
והיה מצביחין צדיק וטוב ל' דמ' ואמרם סבר ויחד במקנה
וט' וחס הח' כדו עליו פאר נפיוטה זהם צורה ורעות
הרע ל' ל' ימלא יזה ילך אשה בעל חמר ח' וידבר של
ימאו ל' טעמים רעות ופעמים טובות אך השכונת לבי
השפוי החמוץ הוא כהיותו פהקט וכטחה ושריה ורבי
כנס מצביחין כי המעט ילך מעטו וזה היה לחברה חכ'
שה מצביחין ל' המוכן הפעטי הכתג והנה אם כן אברה
צדיק וטוב ל' והוא צדיק כן תוע אך יעקב צדיק ורע ל' ר
והוא צדיק כן צדיק כדו שהעיה על עצמו מעט ורע
היו טע חיי ועל אלה הקיז הנמצאים ככתג אמנם אדם
המחזין ל' ירעה פעיטת אם לצדיק כן צדיק כי ל' הגענה
לרעה מהטע חכיו אך טעם אמו ירעה כי הוא כן ארמה ואולי

משע פריה סגילין כער ימין וכער אים וצורה ליה
 מצויה ברעפת החמש והשני חזרות שהם שין ליה הם
 כחש חיים יד שהיא צורה חצי גלגל אשר לה חמש יגיה
 ורגל ברעפת היר מצויה והכל ש"י
 סוד ג' נודע מחלק ג' חסוק ה' ועו' ויא' ויב' וחלק
 ב' חסוק כו' ויא' ויב' וחלק ג' חן המין השני חמשת הנבואה
 בהקדמה אשר לפני חסוקים וחסוק יא'

עיקר סוד החיור והערה זה הסוד ליבוא
 חזכרי הרב שמואל על חסב וטרב שאין זיה
 פטר מזה לח חסב וטרב שזה פטר מזה ואעפ שיהיה
 שתי חולות ההם על זה ועל זה בשמה סומך חומר
 הכסא הוא העץ וצורה היא טעלן או רבוע וכח
 ביה ואעפ שזה לא יקרא כסא ואם יקרא יהיה כסא ער
 בה צורה לו וישוב כפעל סומך העץ הוא חומר הכסא
 כסא טרם היות לו צורה הכסא ובהצנע בו צורה כעדרת
 הכסא ישוב העץ לצורה הכסא כפעל סומך האשה
 המולה היא בעלת בעל כסא טרם היותה בעלת וסוד
 בעלת היא בעלת בעל כפעל ואעפ אם זכה היא
 בעלת בעל כפעל כן החיור טרם לו צורה הוא חומר
 לבריה ובהצנע לו צורה הוא דומה לבעלת וזה סוד ח'ם
 בעלת ובעלת הסומך כעלה והפניה בעלת כן האה

מעשות דבר כלל או פרטי עשיתי או חקתי אם שחוייב
 לרעה בחקירה רבה יהיו הדבר הכלל ויהיו הדבר הפרטי
 יהיו עשיתי או חקתי ונחיה לך שכל דבר שיגיד ויוכל לתת
 אין אחר מן המינים הנמצאים במעשות מורגש או מוסכל
 הוא הדבר הכלל ואם כלל שכלל שחוש הזה בזה המקום לפי
 שנינו שהנה הרגשטמו והשכלטמו כי ההוא הוא קיים דמיו
 נחוי בשם'טז אם הוא כלל גמול ואם כן אין ההוא הכלל
 הוא עשיתי כלו ספק גם החקתי העפ' שהוא פרטי במדת הנה
 חייט נחיה כמין הטעם כעל חיים ופריאורם וחללים ועשר
 יעני'ם יזלמים ואלחמיה וזכרים וטובים ויערם
 וכיוצא בהם והנה שב החקרה כמין העצם היידי חצה העצם
 החטמי זה טעם חטמי ממני'ם ואפי' לפחות שמיני'ם
 החקתי המיו' שלו נחיה עשיתי ודמיה הקשי'א כמי שיצרי
 חטמי החקתי כחשבת השם והשגחה לה היה חצר המיני'ם
 כי אם חצר המיני'ם ירוב לה השגחה יק כמין החדש לרעה
 שנין השגחה כו חיי' הוא ויריעת השם חיי' הוא בכל חיי'ם
 ואיש חמיו' הנה חרב טחוק וחיי' בזה חק' גמול לרעה חמיה
 יסוף סוף הורט כו כי הידיעה היא הנזקרת השגחה בין חמיה
 חלטי בין חמיה אל השם ירע'ם היה שזכר חרב מהשגחה
 היה השגחה חיי' העולם חמיה ולח חיי' העולם הזה שהוא הכל
 יחיי' הוא הענין שחקרים לבני סל' ול לבני ירמי כיריעה

וְיָשִׁיר לְךָ יְהוָה

גם הוסיף שם ועל כן כל ספר שמו לו כל החקרים שקרו
לו כחלה אשר החזונה שהיא לילית ברחה מימי והזניה
החילתו סם החזון ובני הוא זה את זה והם קלל יגרו
הן עין ואיני יורע יורע יענה חמה שהרי נפסקו מימי כל
הטובה ופחו לו כל הישור וזה טעם כל ספר כגמיל חכמי ז
ואינו שהם עני ואחיה והעשר טעם יסוד

סוד ה טרע מחלק ה חקק ה ויד ופה וט וכו וטח
סוד הלכה היצירה אין לו צורך לומר כזה כלל כי יסרי הוב
חספיקין הספיקה גדולה וכל סיונה לחת העלה
סוד ו טרע חקק חפיו ויו ויט וכו ונח וחפיק חיוב זייע
וישנין הנסיון

עבודת סוד ידעת השם והאגרות אין ספק שבו
הסוד הגון והעולם ענינים חיוניים מאד
וערה שים לב להבין מה שאגיד לך מימי והוא שכל
ידעת מה שהבאר ער כה יחיונותם טעם הנזכרים
שיורה המבוכים שהטווי ית ויחדיי מיים ענינים רבים
אכל הוא ית ערב שכל עבל כרבליה ההכרל אכל סלל
העולם ואין צריך לה שחמ עבל אכל פוטיו לא שהסרה
חיונות גור לשלש לרעה עשפש ית השפיע על כל טרע
פרטי או כלל עניני או חקק שחמה יודע שאחר שהבאר
לבו שהם הסבה החזונה לכל מי חיקשר שלח עחס לו כל

הבין טוטה כי אין לך דרך שאגלה לך יותר חזק שהנה עלתה
 לך הכל לא הרע שכל מי שס'היו שמו יהי לך חלק והוא לברו
 אשר השם משעוה טו וירעו חכל לחולת מיני יורע לשייר
 חלקו חכל ענייט הסופק על ער היום ולך השנה רכבו
 אחנב מה שמו ברכו הרב חן ההעלה מהרעות ומן ההע
 ההעלה החימה ויחול החסמים בעצמה הכל כירי ח
 שמים חוץ מיורה שמים והיה רבליה כל העלה והעלה
 מחיה רל כי סבת יוחה שמים היא סבת הגיול והענוט
 והיה לבורה מסורה כיר האדם נכח וכיר השם בעעל טגו
 שאח דוד לשלמה בט אס הבקשט יחצה לך ואס בעקבט
 יזכה לער חכ הנה עלה כל הסוד שחי העולם הכח הלוי
 כד האדם נכח ונח השם בעעל כלי יחפון כחיה הרשע
 ולח כחיה חמת וכן ענין עניס פחים ברוך עקש שוח עביר
 חיה וכל העבדים והחסמי ירעו זה הסוד ושחחו טו שחח
 שלמה עזולה חמד ברעם שחיהם הרמידיים כום ולח
 כד וילעם שחול וחטה חת אשר חחן ורחמה חת חש אחו
 חעפ שחוט הגן ונח הסוד וכחיה חש חחיה כל עש אשר
 חחיה וענייט עם אשר חחיה עם חחך מי יחצוט והיח
 סוד רחוט וחין וצריק כחחוטת יחיה כ לחי העולם הכח
 כי אין טותה היצירה החעשית בעבור העולם הזה כחו שאין
 הכונה טו בעבור היורה בטון אחו ונחש חחמה היצירות

ג

שאלה בעצמה חחחך חחח
 ח סבת לחי העולם חח
 לפי החכמה חח חח חח חח
 חח חח חח חח חח

ובהשגחה סיון שזכר ענין הרעות ופיו שזין דבר רע יודך
 חלוצעלה וכל רע שיקרה לוי שיקרה הוא חשלה המינים
 שזכר והם יהפוך טבע החור הטטי הרעע הקל להט
 כי כל עוהה שפאן ילך כ' בחך פו וכחך פו ופח' ילך וס'
 כי הוא ככל שזכר חור שיה וכולך לו ויחע כ' דין טוונג
 הפריחה כי אם לשלה רכזים ולשהם קיימים לעד והם
 שחיה המין הידק ושחיה חשו זמן אחר ושחיה המעלה
 חחשו הידק כל הכחות בעולם הפו . וחחש המין הכ' והג'
 הרעות ברחיים מהרען החשטי ויחשחם יטל
 ח' חן שוק פחיל הרעות לחיפה חחיה או להשגחה פטיה
 פופטיים וכן שור טכ ועל כ' טכס ערים יקוס דבר חח' זל
 כ' כל שעיטו טיסו כד הטן כלו כד טוח החחיות הטק
 טדים וטעם חוזקים לעפים הפרטיים כלו סטק והם
 החלשים הנזכרים בחיוב וחחם פזחן יטלה וטלטה
 לחור על העש והיא הטל הטחור חח' חח' המוח המפנה
 וחי לעלם והיא החיה החידה חח' פסק ענין חיוב וחכרי
 פטאלם טלג וכחידע חח' זה קל טלג כל חח' וטל
 יסיט לו חח' ספקו על השם ואם ידע או לחידע חח'
 חשגח חויפזוב חכל יסיט עליו חח' חח' חח' חח'
 חח' חח' חח' חח' חח' חח' חח' חח' חח' חח'
 חח' חח' חח' חח' חח' חח' חח' חח' חח' חח'

העלה בכל אשר השכיל ועב סיצחורו החודי אל הצחור
העלמן למעלה מינו והוא האוס בעלם להים ומחזרת
ואחר ט בעברו הגם הנה ענינו חזקן וכחיו הנה ענינו
עבר ורע שכל היה שוסף לו מדע כחולו כי שר חרע
כיו שר חרע ילח שוסף כחוד חרע כי שר עבירה עבירה
שאין חסדקו כיו לעצור המורה והנה שר טעלה הסוד
הזה כל בחינתו טרע חרע חרע בחור חרע כחוק ט
חלק ג והוא חרעו עם וחרע זה יורה כי כל היה שחיהו
ינה חן ועור העולם חן העבירה חן חסידים הזלמים
אח חרעו חרע החא יק כעת השחה ולפי חוד השחה
החא חן פחירות הענין אשר הרעפך ס יהיה ערע חרע
והחוד הענין וסוד האור טל יחיי שר וקחה השחה ח
יה חרע חן שחיהו טרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע
חן שחיהו חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע
דכיו חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע
כ טרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע
יה חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע
חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע
חן ענה זה להסודו לעמוד חרע חרע חרע חרע חרע חרע
וחרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע
כס וחרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע חרע

שאלה בענין מן השאלה הזו ולבטוח לחיי השלם העדי
ואין זו האמירה הנקראת חיים לטוב כי אם לעצמנו ולכל יחיד כמי
שאין האמירה שלם עליו עם השלם אלא שיהיה שמו חל
הוא שאמר ושלום איתו נקרא וזה חייב איתו היה שם האמירה
והחלה והקלה ליה איתו הוא אמר וענין כמו שזכרו בית
אל בבלו בבלו ייטלל היצור שהוא הגם חסוד ענייניו
למקום אם עבדו ולתפסידם אם נהיה לה נחמין שהוא
יורה וזה שאמר וזה ענין איתו אם רלב שיהיה קרי כל
שחן המכנה לבם אילו הצדוק לעצם הרבם אם רחשט
בהם שהם יורה חייסוף לבם מן המורה ההוא עני החשמה
חור חק ויורה קזה והוא ענין איתו והלצם עני בקרי
והלצם חק חני עיכם נחמה קרי כי האמירה שהוא נחמה
חיה נחמייב המורה על רשום הושה ועל השנה
השול לחי טוב וק זכר שר שהחמה שהחמה גם ק חזה
הלל וזה זכר ששה על כל רכיו עם היה שהלצם בורה
הענין והנה דבר חלה חסודים ושור ליה אמירה שהם
בהיות האדם חפיד חיי השלם הכח היה נהיה חור כשם
והנה עבר ונרקל כל ענייניו וזה פירוש הענין אל
העדות השכל למה חייט והוא נהיה כמורה האדם והשם
כל אשר יורה טוב ורע הכל חלצט וזה אחר מרד והסנה
פירוש חרויה שליו הכח הוא נהיה שכר הגם והנה

בטבע האויר — ואם חומו מקרי אך אחת טבען הווי
 טבע היים שהוא קר ולח טיים יזה הכח המחנך משקת
 עמו קול הצרה וסגזה טעם נמצא בחמה מקוונות הטה
 מצד צדוה מעשיי אין טעם שהפה חרס פועל ולפעמים
 יהיה הרצון שהוא טעם אחר הציור השכלי ולפעמים אחר
 המיונע ולפעמים לא ימשך אחר שום ציור כלל לא אחר —
 ההתגלגל כי כאלה השלשה דרכים הנה הרצונם והמעשה
 הנה ימשך גם אחר אחר משני הצדדים דל השכלי הו המיונע
 וגם ימצא מיט מה שלח ימשך כי אם אחר ההתגלגל כי
 שלשה הדרכים הללו נמצאים במעשה מצד צדוהם ברצון
 ואם ימשך הרצון הו המעשה אחר הציור השכלי כי הטה
 עטיניהם לטיים ואם ימשכו אחר הציור המיונע לבר —
 הנה עטיניה שריים . ואם ימשכו אחר זה ולח אחר זה הנה
 עטיניה לפי היזום התגלגלים מעשיים לבר . וכשמעשים
 אחר ציונם לר יהסן בלתי הרחש השוקה נחשק וחפץ בו
 וזהב ורצון ונחירה הו אחר חמה שימצא פועל בידים
 הו רצון בנה חכ המחירה והרשוקה העיניים כציור —
 במחשבת הלב הם המעשים הקחוכים לרים ולפה ולהוציא
 המעשה ומדבר חן הכח אל הפועל וגם לח יהסן המצא
 אחר חן הציונים בלתי מצוינות רצון חוק מהם לפי מחשבתם
 הו מחמה ודע שהציור השכלי לא ישיג רצון כי אם אחיות

ט

יריעת השם והאנחה והוא ירע השם והשם ידענו והאנחה

פזם והשם האנחה פז

סוד ו' טרע חתך מפרק כ"ו ופ"ב

עיקר סוד השם יחנע לבב השכל היחשבת הוא ענין

אחר פני עצמו נמצא כצורה השכל או כצורה

הדמיון ודבור הפה הוא ענין חרי בפני עצמו נמצא

והמעשה הוא ענין שלישי בפני עצמו נמצא בודים וכמו

האברים עוזרים לנו בעת הפעל אל העצבים לראות

והאזנים להאזינע ממקום למקום והזמיעה להאזינע הירידים

והצואר הוא שהצויר מייט החושים הצועה ולא מעשה ולא

דבור אצל הלב מצויר חייך יסלח הדבור לפה והפה מוכנה

בכח אין בעת הצויר והוא כח קרוב וכלה עת הצויר הוא

כח רחוק ובעת המחבורה קול ורוח ודבור כפה יתיר כרען

הלב הפה מצועע ופורה וסוגר שצוירי שהם השפתיים

והעלה ומוריד החיות שהם השנים והולך והכוח ומעט

בכל צד מיטה שהים קויה לבחש את הדבור כלשון ער

השינים יער החיך ושונה כח מן הריחה המהבחה חרי

הרוח על הגרון שרואה קול והגרון שהוא הצבור מוצויר

את הרוח חוץ לשפתיים ומשגמו עם האויר שהוא שפ לנסור

הרוח ולפעמי יצאו שני טפי חיים החוץ הפתיחה והסגירה

על השפתיים שהם מלחלחות תמיד החיך הלא החם שהוא

מחירך יצחיקוהו המס בהגה שלער והחקיקת הסרוטיר
יפחיתוהו מיט ית ופי צחית המלחכ וכפי צחית המלחכ
והרבה והטעירותהם שאינם חונקטור כי החונקטור יתהם
חונקטור לחיות השן ואין צורך להצאם כשכל וכפי צחית
החיות היטורית חונקטור לח חיות ולפי יתר והחיות חונקטור
מיני האורכבים חונקטור וישורכים וחונקטור יתהם
והיות החלטה החמי והטורה הטבעיים והיות החלטה
הטבעיים עשיר השיים וסחונתה והיות החלטה העשיר
השכל הפועל והשכלים הערוים והיות החלטה כל עשיר
שעבר והיה וכל עשיר שעומד והיות וכל עשיר שעבר
להיות ויהיה הוא המס ית שמו אליו החלטה שהוא סבה החניט
לבב וכששוער החיחיות לבב עשיר מיט ית ער השקט
האחרון החונקטור החיחיות אך כששוער החיחיות
וישך מן העשיר האחרון ראשון יציע החיחיות סחוקיר
סכתי ער המס ית חסכה לסכה ער שחיו עליו ית כי הוא
סכה מחונקטור לבב יעב טקיה ראשון ואחרון כל ראשית ויה
ואחריה ראשית כל יציר ורבליט יסופי ורכים סולה
הענינים אשר טלם יושא כשכל סדה הם אך החיחיות יציר
חיחיות ובענינים רבים עשירים סחית לא שיקרה לו חקר
כעיו ויחננו יס לב חקטור החיחיות חניט וכו'
רכים שאין להם חיחיות כלל לא כשכל ילח חוק לשכל כלל

כעבור שירע הוא כעצמו כמי זה חרבי הנסיק יעמוד
 ואחריו יורע לב לחריס כמי זה מהם עמר אס הנסיק
 חפרס לוי יורע לעצמו וריז יזה חפט שפעמים יחשב ארס
 כלבו שהוא אוהב אה השם אהבה רבה ער שאפי אס הורה
 כזה לוי אצרה ונראה לו שהוא רצון השם שיקח אה כבו חירו
 משחטהו כעבור אהבת השם כרי להודיע לעצמו הערך
 החביל בין שני מיני אהבה רל אהבת השם ואהבת כבו חוטב
 ארס כעצמו ונשא ונרן ברעמו לוי זה חוטב העצמי
 יטה כי לעבור על אהבת השם אי אפשר כרי שלח הפסוק
 האהבה שביניהם שהיא הזרת עם לשחוט אה הבן אי אפשר
 כי זה חוק לעצב האטטי חפט שרחמי האב על הבן דברים
 דבר חוק ואחין ולפי יציר ארס כזה שני צורים דמיוני
 ושלבו הדמיוני יצר לפעם שלח לשחוט הבן כשזו פעם שאין
 זה רצון השם ששפך ארס חיים ואפי חיים זרים כל דמיז
 כבו שהם דמי נפשו והשופך חיים מינח והרי התורה אהבה
 שופך דם האדם כדאם רחמי שיקר ונשר אהבה לוי הרצון
 ויצר הדמיון לארס שעינים רבים טמו אילע ויביא לו חופה
 חותשים וחרומים ומקובלים נראים כחוטכלים אה הארס
 החטסה הוא בעל שכל שלם שיכרהם לוי יאסה ולוי ישמע
 אליו אך ישחק עליו ויחמר לו יגער יחי כך השטן וכי שערך
 אצל טן אהבת השם וטן אהבת כבו יחירי להשוות זה לזה

הדורה והיה זה חן חפץ שהוא מתעסק בענין היוצא
או הוא יסן בלתי חולם או הוא ער בלתי מחשבה וחפץ
השנין טכר העיסה הוא כבד טהו השכל למוציא הענין השני
לפעל טעה להחשבה ול לדבר או לעשות מעשה שכל
אל ענין מחשבה מן המושכל או הטובה בו עור למוציא
המחשבה לפועל כדי להשלים החריז המושכל טמן הסתברה
הדורה לה ודול יטהו הדמיון ויקבל טיוט מחשבה לשכל
וזה רגל טע הערים בלתי בטע היצרים והם בלתי ספרך
השכל והדמיון טעהם מלחכים ומעב טזה מלך טוב וזה
מלך הטב וזה מלך וזה טטן טעהם טיחר טובים לטין
מחר טוב ומחר רע לטיש והמחר טקרא מלך המות וטטן
מער הרע והמחר טקרא מלך הטחים מלך יי וטבור יי
וין השטות וק יש לו טמות טובים הרבה וטעהם טקרא
טחים ועל ט טעב והטחים טה חתא טהים וטיוט מלך
יי טהי מטטה יי לט יטה יי בטטן הטוח מך יטה מלשון
ט טחורו וט טהו וטחורו כי וטטה יי טהי וק טחור
חזה הדין ודין טטין וטחונה טחיס כי חס טחונה כי טעבור
טוח חרבה כח הדתי וט. וזה טוחה גדולה מחר וק למטן
טטור ולמטן טוחך להטיט כח חריות וחס יחטי החטט
טלם כטטוט כטעל טכל ודבור מחר טטטה כטלחרט
וחס יטה לטיטה כטבור טירע רעה המטהו לט ח

ולשקול זה עב זה עב שלח מעשה יצון קינע שיע ונכח חייבים
בבבדו ויכ הוא שלח לשטר חיים אומר לך פה שאסור הוא
הפה שהרצו והלח יהא למה לשכור דמי הרוצח היוקר ואמר
וכן יזיד אדם על ישרו ויגז הוא טעם רחוק טעם והוא עורה
שלח לרעה לא במקום שהרצוחה אלנו כרצון החיים הרוצח
לבר אכל עם כל זה הוא טעם להדיח החיים על פי שני
עדים כדרכה חמה בר סקילה שיפה הרג וחתך והורה גם
הוא טעם להשיח טעמה שחיים ואם שילק ומה זרעו
עד החומר זסח וזרעו חמה השחיים ומחלה הטענות
החושכלת והחוקבלת יש לכל מהם חמה וכוונת גזירת
כמהם שני לשלם ויזי חלק להשלים החמה השחיה
השקדח טעין של או כחמה חמה או ציווק רעה וידוע
כ מהם לרעה לשום טעם לעשות חמה שגמון של שלח
יטרו לשחוט כח חו' והער שאברהם לר שחט אהבבט
כלל וחלם חמה היא כחמה של וטעין רעה לבר
כבבאה וכה יכונע כו' ללג לר רכז כענין שקידה יסח
יחי שהשטן רעה להכשיל את אברהם עב שלח יעבר
להקריב את יסחק וכן רעה להכשיל את יסחק של ימשיך
אחר רצון אביו יקאחי שח סגיל אכל אברהם יחי שרה
אחי טברוכו והחשיבו זה הענין טעם שמו שחמהו חכ
כחלק כ' כלל וחמה גלה חכם הסזור שחם סגיל ושטן

כ"ד

כרתו טעם לבב מצוה וחיטה וכבר נחמו לנו שהתורה
 שצור להנהיג השם אה - חן השכל לכל בעל שכל אחר
 שחזר כי הטבע אינו בעל מחשבה והשכלות מאשר זכרו לנו
 בחג בן רג' ככלל השמות ואלו בח' ב' על ענין הטבע
 שהוא חסם יפה' השגח בשמירתו והמורה מהצד כחור
 מצידות הם סבות מצדו ונחות זמור הם סבות עמידות
 ומורה חרות מה שאיפשר הטובה היא זה הענין הלא
 המצב המוט שהי פעולות אילו מצד העל' ר"ל היה
 ושחורה - ין אחיו הפלסופים שהטבע חסם אכל כחיה אינו
 בעל מחשבה והשכלות אכל מפני שפעולותיו הולכות על
 סדר שלם לא ישנה חודך שמידת הענינים ההויס הנפסדי
 יאמר עליו שהוא חסם ואחנם כל' ספק ירעמוה טע' כי
 המורה לא צורה דבר שחן הטבעיטל לפכל' אך צורה
 הענינים שאיפשר לפכל' אך יש דברים שיוטב היצ' לבקשם
 והינם הסחיים לע' אכל' הם לע' מותרות והוספות אשר השכל
 חשיר שאין צורך בהם ועל כן נצטוו' להכריע היצ' עליה
 ושם להשלים טוונת' ומפני זה יצאנו ממצרים וקבלנו
 המורה במצד' חן המצ' למחב' כח' שבעני' לבבנו
 טמאית' אל' ארץ סגן היא הארץ אשר מה נקל' חסות
 הקדושים והטבעי' יערס החת' יערס' שכל' טוונת' טמאית
 המורה על זה לבנו' ויהי' היצ' והמורה הטובים שהנ'

כפרק טו . שנינים גדולים פרח לקח הערבה המיד בין השכל
 והדמיון בצור המחייב והחיסור והתמצב . ועוד אחד
 כזה כחכ בפו כמב פורה קלה טעה שארס יאן טענו
 אוחרה למעך ומלך למחכ הנה נבר כחורג למטל
 שחטח החורה גב יקרא מלך ושהכל יקרא כחכ ויהי חור
 עמה הנה זה עמי שיבין ויהי חור הוא נחום נפחיים . הקרה
 שפית הרב בעצמן זה הסוד אין צורך להשיב מה שכבר
 התבאר במקומו והבינה משם עם אע טבר חזרה מעט
 חנה הסוד לזה הסוד בסודו כחכ בעצמן מלך וכל המעלות
 שם למעט מקומם כחורו העבד ודבריו מוכנים לבג
 ואיני רואה בעצמי שיהיה צריך להערה אחרת בעצמן
 הנסיון יתר ממה שזכרתי לך אם שחדייך סוף העצמן הק
 הקבלה והוא היות המלך והשטן שנים כגוף שם שכל ודמיון
 נחמה וחוכמה גם כן שנים להם . ונקרא עמין גב אלשון עם
 ימים ומטם בזהו .

סוד ח טרע חתך חתך ער סנה הספר

כחכ ח חמרת . רב כ מה שזכרו הרב אל בעצמן טעמי
 החמה הוא לפי כשטי חמרת החמה לה לפי מה
 שאין הטבע חורה עליו אבל החבור עמיט בתלמוד וברו
 הרב אל לפי חמרת למה טעם למט להגדט שלח ער
 חסם רב כל טעם והנה כח כחך דבריו עמיט חכר גדולה

חורג

חורג לחד חפשה יעבורהו שלשים טוב עת לכל זמן
 ינה לכל חפץ חרה השמים וכן נצבים המנו לב אחרי זרה
 הכתוב ועל היות שם עת ופעולה עת נחמד כענינו ז
 לשלח כיר ויהי עת הירידה בראשי ילשון זמן מיו שחורג
 זמן ונפתח הורה טחף עלה במשה ויהיה העני הכפון
 ינה משחקת לבניו בכל עת ויהי תפלה לקביו עת שם
 עת רשון בין שתי החיות חיה רחמים ויהי הדין ות בין יע
 אהיה ירון הנזכר רבן היה שלם מפר יק כל המונה טיעב
 למשכיל שאחר אברא לב בעני והיא כחלק מלחמה חורג
 לעזור לחי שחיות חורג חורג כח היסודות וזו היא עשר הורה
 בלה שם ונחרת בחיים וכן חורג שלמה חרה חיים למעלה
 למשכיל למען סור משחול חטה ואל המוסלה וכל חסרה
 שחיקשו לחיה לעשותה כזה כח להפעל משחול חטה רין
 הוא לעשותו ולהחבל כזה כל יחיו ואם נחצה סור נטר
 במטה חורג שדעב זה הכל גלוי לפניך ז
 אור ט טרוב ויחג חפנ וחוב חפכט ויחלק ר
 ייקדחיות הספר שבו לפני המחקים ז
 ניקדר סוי ספרי הורה חמה שזר הרב בחג
 כחך נ טבל להבין סוניה והיא זקרא הספרים
 שבו בחרה סרה חרה וחור סן טק טעם לעניניהם
 ינו יתע שחין המונה בחרה אה להודיע ליחויניה

השם יודע צדק ויושר ה שפר חטאת יעל ס צה להציל
אחרים ידעו השחת הוא הטקרה ייחודת השחר הוא חייב
התענינים הנחשדים נשחר בשמים והטקרה שאר הייח
היא הטק אהוב לזבלה ונחמד לזטה היא השכל האלהי
המשורק בשקט עם החיים יופק היות החיים מורכב
חיבר עובר להי מאהבה והוא השכל והדבר שובר זולתו
ואינו חיבר את קוטו צה אדם להמשך אחר יעבד החיבור
קוטו ולהרחיק מרוב החומר שאינו חיבר והורט השם
ברחמים הרבה רוחים הם הנקודים כלשונית חוקים של
הגדום להייה זולתו יפוי סלם לעצמו ברלחיות חזקה
בעגה הפח הירושון הטרוא שטן המעצמות ככלל השכל המשורק
עם המרכבה האטמית וטוט השם ית לרב לט חקן וחלקו
ברקודיו ועט כדי להשארה השם מושלם ולהייה לבד חלקו
ולא חלק זולתו וזה לט היה מופשר כלת הורה כללית וטוט
טיו שחזוט להעלה וזה שרם כל הורה סלה וטיו כ
חלקים המרחיים להשליחט והם ענין שפיר המשלח יורה
אדחיה יטיר וטבט ועו והמים וכפטי ינה חכל כעל חייב
הם כהחיה יטפוח טהורים וקלם להמצח תייה והם טק
כל קדסן אצו עניט להקדים חירם לעט השם לעט על
חטאיוט ער שירעוט ויריח טחחוט כלל חקריטו חלני אחר
התקוט והקלניט ברטן להוציאו מרחת העולם החכמים

העץ סורי ולגלגל הירח אשר חייט נענוע הרם בלב
 ואמנם סור עמוד האש הוא לגלגל אש חמה אשר נעניט
 הור עם אש צמוח והמוח נבוח מן הלבנה והלב מן החמה
 וחכט היוהם למחיס חקמה שם הלילה אצלם כיום והשם
 היה מחיר להם ימים ולילה צידט עם טוב הלילה יום
 והחשך חור והערב סקר יהם עשן ק והצלוחו והסן זה המלך
 סור עשירי עירב מחג מענין אייב ומענין ח
 הנסיון וחור פדקי שמהם חרם כל הספר והם פנח נב פנח
 עירקך סור עצמה השם מאהבה זה הסור שקול
 כעדר כל הסיוות שפמחה ס הוא רבליה הסונה
 האחרונה שפמציחה האדם ככל שאר העצמים ו
 והצלחה ולגיה כיד האדם כסח וכר השם בפעל וכזה
 הסור ההחלה חכני זה יהוא סור עלם ורחוק וכן אש חותמו
 ואיריעך זה הסור החיפלא מענין שהבינה אש והצור
 שכל להשכיל האמת והזהר שלא יהבלט חשונך סרה
 שישמע ממט שאין רחוי להזיקך האמת הכל חוי שיוע
 שיעילך כלט ספק והוא אס אהה רוצעור כשכלך והאכל
 כמטק המעטט שוטח אורק ככל סמו ודין לע שרד אחונה
 חמחה כלל סמו שאין למשה הזינה שוס אחינה עם כעלה
 הטחמן לה הכל חכמה להותט ככל סמה חי לעשו ושמה
 עלולה דכויס ער שיפיר חמט והשחר פלה חיוט גטק

עגליה רל' הסוט ולדוריע לראחיה ולדורעיה אשר
התהלכו לדעה סוחריה ויסוחריה הנטורים כלו הפירוש
האמת שלה והרב הגדול רבי משה ב"ר נחמן אשר ענין הגולה
החיד הוא שכל הגדה שאותו של הפה ואחר שהיבד
כל מה שאמרו ספרו לנו פשטים קדש קדשים הוא לני וכל
היורע שם ק' עב יורע שאין טונה בהם כי אם לני הנטור
שבהם והוא כי צדוק הדמיון הוא כזה . והו' ילי סיט עלם
מהש'לה . כח ענה יום ולילה מעלה טל והנה קרה
הענין אעפ' שרמז סורו בפשט הסג' לני יכינו אחרת כי
אם יורע השם לבר והדמיון על זה לני יחיש עמוד הענין
וחם ועמוד האש לילה לפי הפ' והשם ית' יחול לני על מה
שאמרה הוא הסוד . והוא ששדל' בצחמם חמירים הלבו
בחדש דרומי ושם נמלה להם סור המקום הוא והוא מקום
שמאירים בו שמש וירח ביחד . והק' זה אחד כי הוא סוד
גדול והקור' על מהירח וכלילה והחום טל' מהחמה והאש
יכוסם והיו הלבנים ולמירים הורה צדקת המיד' ועל זה
עמד וילי הולך לפניה ירח צב' עב' לפחו ה' וליל צב' אש
להחיד להם לעב' ירח ולילה . והיו המעגלים כעגלי
שכל יהיו ישרתלים להט' שטונה חוצים היתה לבר
ועל ק' וחו' זל' לני טבה הוא לא ליוכל' חן . וסוד חכמה
החן ומתק' חרמ' יטבת טופים והנה הרע נב' כי עמוד

3

הזה ועיר הרע כי יש לחדש טח טאט והוא הסח החיית
 זחוט חחטה ההחטות הידיעים זה הסח גחיל ועטטו
 חור טחריס חן החטון חכל טעין הענים הפנימיים חור
 לא רבט חיה חזרה בהפחחם יורע טעין הסח טעניט
 טחטון וזה ט האך הוא חי חכל לא חונטחו ט חעטחו הוא
 חר טח טחטט זחיל היה חי חונטחו ואפי טהעטחו חל
 הסכה היה חי לעולם ט החיים העטמיים לא סח ולא סוח
 לעולם חל לא חור ולא חורט לעולם זחיל היי חיים עטמיים
 חיס לא היו חיים טחור טעטט ט הם טחקה האך טחטק
 חל חי חחטוח העטמיים טחקה יהוא טחחטערה חוט
 טהוא חר טחחטט עטחי טחן חחוא על חר חחטט
 טחח טעלם חחיר כיום וחטן חטון טחחטט עטחי וחוט
 חחח חעטחי חכל יטט הסכה חחח יהיה חוב זכרה חחח
 הוא חחחק עם חוט חוך חכחיר חחחיר טס חחטט
 טח חחחח והסח הוא חחחטט כן חחח חחחיר וכן ח
 הען חוך טחח חלח חחח חעטחו והסח הוא חחחטט
 חטטט יטח טעין הסח חלח חוס לקכל חור חחחח
 חחחח חן חטן חל חחחטט חחח חחחטט חחח חל
 יהיה חוס חחחח לח הוא חחח חחח חחחטט חחח
 חחח חחחח חחחטט חחח חחח חחח חחח חחח חחח
 חחח חחח חחח חחח חחח חחח חחח חחח חחח חחח

טל

אלה יצור כעצמוך כי כל שיקרה לעצרך היטוב הגות הוא
 אינו חי כלל כמו שאין בגוף חיים הכל יתנועע עם עצמו
 יעם נחיתה האפנייה טנועת בגוף שירך יאם ק אין לו
 לה גוף ולו שיש בטלם הוא כי אינו חי כלל שאינו חיים
 אך הוא טעל ביקרה וירגעל בטבע וירך גוף או יענע
 שהרי בטל חיים שאינם ידברים אין הטל חיה שגוף
 או יענע שהרי לה ענה ולא יענה חי שאינו ק יענה בטוב
 פעם וירך לה ענה אדם יצור חיות כי אם יצור דעת ורבי
 שאינו ק יענה פטור מן הדין על פי הדין ומה יורע ידעך
 כי הנפש יש לה נחית שהיא חכמה אורח והיא חושלת ח
 עליהם כרעות דעתך ווי שאינו חכם נחית יענע אינו
 יכלל הנחיתם כבח הכל הוא יכלל הנחיתם ויסח טכנע
 שהחור כד עליה ומהחור כד עליה והנחית הנחית
 אל אורך הגוף ורחבו ושיקו חיים כרעות יענע הנפש כי
 חס כרעות טכנע והטכנע חיסר יאעם ואזעם וחיסר
 כטויה וטיו שהאז אורח בטכנע ק הנפש גם הוא חיסר
 הגוף ומיסחה חורו לפי טכנע הרעב חזק החור וק
 הסח טעם גב כחילנות וכנעשכ החייה והנה חיים חיים
 וטושי מן גוף ופוטש לחיל חסר המיחה לעיניו חר הסח
 הוא טקח סח טכנע ולא טעם כחיס — שכל שיחה על
 זה הסח שיגוף חי יענע יצירי כל חי שמיחה חורו כח הטכנע

ויחבר

הזכר אל חרדי גוף הנקבה ומהחיל להשתקף עם הנחיל
 הנמצאים ויהיה החומר ההוא הנזרע בנבט המעטן אל
 הירח כזרע החטה כהגעת אל האדמה והמזחלה קברות
 וגבוהו יתקבצו וקשרו עם גפה קשר אחיץ יחם ח
 העפר והמים יהיו והאש שהאדמה מורכבת מהם חנקת
 החמה ויגדלה חיותה יעלה בה סח להולך כחמה וכך
 החטה עושה כולו שביעיה עך שוכו שלם מוצא לחיך
 העולם חי והטה הוא מוצא ולול היות במציאות חיל
 הכחות שקבלם הזרע המזק לקבלם והם כן כח איך היו
 נמצאים כן אחר כן כפעל ואם כן הרבאר שאילע הכחות
 החקוקים במציאות ככלל המין האנושי והחי והצומח
 בטבע וברצון הרב הזה הרע ט החושים היוצאים
 החיים כפעולתם טבעית כלום שהעצם בנבט האור
 מאיר והם כקוחות קן מוכחות לראות בטבע וחס ורצה
 הפש שלח המחינה העינים חן בנבט ההוא לא הוכל למעם
 מטבע וכן לחושים כהיותם שומעים קלגת וכיוצא מהם
 אין זה ברצון וכן טעם המצנע לחיך והחוס המצנע לך
 כפעל אין לפש שום יכולת עליהם למעם חן למעם
 כפעולתם חן לרבות שכל זה הוא נמשך אחר הויה הקורה
 ואחר חזקו אם טבים ואם זכים רל הרגשה והנה ח
 טרע לך שאמר בחינת ההרגשות לא יגדל ולא יעגשו

אחריהם וחרפתי שדינו מחיר לזה הענין וזה הדין אדם עין
מחיר כפעל ואם הנה החור לך יחיר עליו שהוא מחיר
כזה חצר עמיו לעולם אבל יחיר עליו שהוא מחיר כפעל
דחיר חצר עמיו בזה חונק וכן נחיר על השמש שהוא
מחיר דחיר כפעל חצר עמיו בלי שום חונק כיו שחור
על הגלגל שהוא הגלגל כפעל דחיר בלי חונק אם
כעבור היות השפע השמש ייטעל כולתו בעת החצר
זולתו דיוק להפעל יקרא כפעל חסר וכן הערך
הנה המוסך מהפעל הטעמו חצר חניפה יקרא כפעל חצר
עמיו כפעל ודחיר המקבל כזה וענין גלגל הגלגל
כפעל דחיר אינו כן מפני שגלגל כעמיו וזה כולתו ועל
כן אין לו חונק גלגל לעולם כן השפע השפע עליו מהשם
יה שהוא החשק המכוחו לך גלגל אשר אין לו חונק
לעולם והנה החושק הטעמו החשק אשר חשקו השפע
עליו דחיר מפני שלשון קיימים כפעל כן השן במורט
פקוח כיום חור שחיר עליו הנה שלשה מצדדים כפעל
השן וכן התקרא שהוא טעמו חונק והחור כפעל כן
וכהחבורה זה הענין הדברים שהיו נחין לענין כפר
השהחבורה עם קם שחם כפעולה ישם נחיים כפעל
כן הגוף לך חור האדם האשון הקרוב לך שכתוב ורוב
התקרא קרי בעת ההנחשו חכים אל כים לך מחירי לך

חזיון ית גם יהיה כי לא יתכן שהעצם המבואה לשום ענין
 חוץ לחוץ המבואה בלתי כח היותה חזר הוא כח המך.
 בלתי ספק ואחר שהורשעך סיר קו היצירה ומציאותה
 חזוק להורשעך גם תעלויות חסיה והוא שהעצור העך
 כי המעצור טיעה לבח מעור טיעה לחס לחיותהך כן
 יס נבח ומחלטה והנה גם הוא חס קן יצר עצמו טכנע
 לבח והער כי השנה כשארם ער בטכנע יכריחו אליו
 לחי הטל העט ברעה להסירה הסרה מוחלטה וכל חיה
 שאיט כירחם מוחלט לחי יטוה עליו כיוחלט עשה חול
 העשה וכן מהיותהן לחי חרפת טעמו השכל הוא המעור
 טחיס בטכנע ואחר שעלה זה כירך ייטעה עליה
 מוחלט המעור חשנה השסות וסר חכע שחול החנה
 חזר כערה כיה לבג חוק לבלוע הרשעים החוקים ייה
 ית הכוטחי על קנה יטחן ויעשו להם לחי והכר
 העך חרשות חרשות חזר הלבו מהם אחרי ההכל והכל
 יהרסק בשם הרטוק השכלי הטריו המבואה ופקח עינך
 ויאה ורהיטה יזטר קטיות לשחיות טקול ולבחן חריו
 שכל וחקור עלי טיעה דרך כטר וכן לחי כחיס אחר היוחד
 לברה והיא השכלית אשר כה עררה חשאר כח שאינם חרבי
 ורע שאין הדבור לבח הוא השכל החסר הוא הסה העכסי
 החיות שאין בכל סחורה כח טכנע לחיטע כח השכל

חס ק ההשגחה אשר יש לשם עליו הוא מצד שכל ופני
 השכל יהיה ההשגחה ויצול היו יעני מצדו ולא מצד
 זולתו וזהו המשפט אשר יתחק האהי המדע לכל שלמות
 ומשלט אשר אין שלמות משפטים אחר שלמות משפטים
 ואין יעלה חקים אחר חקיו שהם חקים ומשפטים צדיקים
 יאחר שהרצו ק יידענה שהדבר האמצעי אשר כמד וכן
 השם הוא השכל לה דבר זולתו שיהיה כגבולת הקונה עליו
 והוא יהא לה יושג לה כי אם מתוך מעשיו לה יושג כי אם
 כשכליט ושכליט לה יפעל כי אם כששורט כלת דבור
 והרצה לה יאמר כגו כפעל כלת חב למור יחכ הלמוד לה
 יאמר לה כלת רכטס וחברים וספרים וזה טעם יאמר כלת
 יאמר אהבת החשק לעבוד את השם יה החשוק מהנפש כלת
 החשוקה הוא שנה לה מעשיו סדורה שנה ויעני וכדומה
 ייקן אל משה ככלתו ככלתו טעם יהנה כלת לשון חשק וסוד
 כלת לשונות טעם וטעם כספה ועם כלת טעם יאמר
 הרע כ החשק יכח לה חשוקה למור והלמוד למור והמסור
 לשכל והשכל לבואה והבואה למציאות חן ומציאות רון
 לחיי ער רבנית והבלית המציאות ולב אהי הופרת
 המושכלת והחוקכלת אשר עלה כדית כיוטתם במורים
 רחוי למור כהם רכנה פשו חיל וחית על רחוי והגון ח
 כחוב השכל למשך רעך ככל לבבך וככל עשך למרה

לה

כפול

העבוד משפיע עליו שכל סמו שהשפיע השמש על העין חזו
והרבור הוא סח כנפש והוא לשמש שפועל כן חזו וחזו
העין חזו כנפשו חזו השמש לה זולתו וקן של הנפש חזו
כנפשו שפיע השכל הטוב לה זולתו והרבור המצוייך בשל
הוא סח המדמה והמחצור והמקנש נוספים ביה ל
להסידם הטבעם לא שגם הם סחור שגם נוספים ועת
מיצויים כנפול ויחכני היות השכל שפיע ממשל ושולל
על חלה טלם נטויה שכלך בכל המצות הטליות לחיל
הטלית חלקים והם מצות מוחות דעות וזמירות כנפשו
המצויות והטכעיות והלחיות וזוהי חמת להחזק ח
יהפכס כלג המדעה הקריות ומצות משורות החדע
לבעל המדות הטובות ומלמדות דרכם הטנן ומחזיקות
הטבם ומצות התקנות הקטנים האמציים כמקון יטר
ומסדות הפכס וטלרם הם מצות רשות ומצות חזות
ומצות מצויות והשכל חזוה לרבור והרבור למחצור
והמחצור לחייון והחייון להקנש וההקנש חמנענע
כנפול לשנות מצות השכל וחן האדם חדס והוא חזר
יקחו כנפול טלם אהים וחזוה כחזוה מחזיק כל סחורו
על פי השכל כרי למצו חן כנפיע יוצח זולתו הוא הכל
ויזוה הבן שאם הטלול חן האדם חסח השכלי הדי הוא ח
כבמיה בלתי השגחה אהיר ועליו טחוי טמל כבמיו נחיו

והעצמיים לזקנים סוף דבר כי הם בעיני החיותים לך
 יוציאו דבר יושלל ובעל לשלם ושלום חסד חסד
 ויציא ויהיו כסגרי האשנים ועוד . ואם לך ייבולך דברי
 הזניים יין הוא שלך ייקרך אבל אם ייקור יין הוא שרביד
 בעצור שאמר קחיה אהב לך ייקר כלל שמה אם לך
 יענה כירך מה שקווית יחד חול יעלה כיר זילך וטו השלם
 סוטר ליה אחר ועל כושר בעטן זה אחר העבד חסד
 חסן חלה עמן וידעם כי ישים דרכי יי ועוד . וערה יחד
 כי ענה לפניך היום את החיים ואת הטוב וכחית בחיים
 והחיים הם החיות חיות דנה יאל תכסור חסד ויחיה

וכמה . ומה מה שיהיה לך
 לעלות לך מלש
 חל

חסד . והורעך כחיותי שלום כי תלית סוטר
 כל חסד הוא למען חל עבודת השם ויחיה . חסד

חסד
 חקדמה קן הוא שיטת
 יחיה דע
 לך

אז היה הדעת טובה וטובה וגו' ומה חסונה להחיותך במחיה
החסונה לבח המצוייר סוף ונחמה בחיים והם חיי עיר
החיים כרעה הנזכר והכחידה הזאת לה בחור בלתי שכל
חכל השכל ישורו הכח המצוייר בארצות הרטוי עדי
היוטו בחור טוב ורע יבחר אחת חשקו והיא בחירת חיים
חיות והעלת החלק החיה השכלית הנצחית והחלקים
החיים הנפסדים ער טוב הכח השכלי שולל הייך טח המצוייר
הנחיה והגיון דל בחירת החיים והרצונתם עם ואן
יחרטו היומה והאהבה ער סוף הרבר הכח לבח וישוב
הרטר הנפטיי הגנה שכלית וציוו לבי חשק חשוק
וכוה ישיב הכח הנקרא עש שכל ויהיה משכיל מה שאיפשר
להיותו חושל ואן יהיה שכל משכיל ודושכל בעל חיה
טל ספרוד החושב שהיא הגוף וכחיות הגוף החיה הנפש
עדי ער כיו שחיותו ידחר שטעל חיל הסויות כלב
והוריותך חיק רצונתו חר הגם ומהבה ומהשוק ומהשוקה
שכלית אחיות כ מה יעילר רכרי העלת גמולה ומהכל
לבך מה רייר וטוב שמוך השתירל לשלם היה שאיפשר
להיות שלם ומהר לשלם לבי החשבתו חר היה שלם
השלימו הגם ואן שליותו כוים הכסו ופעלה שהם
לי עשה חורה ואן ל חפץ כה היי יחשוב לעשותה כ חס
השלים האוילים החושבים הענייני החקריים לענייני